

KESÄTYÖNTEKIJÄN PIKKUJÄTTILÄINEN

CRUX

1

HELMI-MAALISKUU 2009

Akavan kirkolliset ammattiliitot & Diakoniatyöntekijöiden Liitto

Kirkko verkossa

- Hengellistä elämää verkossa? ■ Kuorotyötä netissä
- Suurella sydämellä ■ Rakkauden ammattilaiset
- Nettipappi Antti Siukonen

MOSAIIKKIA VAI PIRSTALEITA

JUKKA HUTTUNEN

PAPPISLIITON PUHEENJOHTAJA

jukka.huttunen@evl.fi

MOSAIKKITAULU OLI lapsena jotenkin ihmeellisen kiehtova. Vieläkin se on taiteessa muoto, joka on erilainen ja siksi mielenkiintoinen.

Maailmamme on sanottu muuttuneen mosaiikkimaiseksi. Siinäkin voidaan nähdä kiehtovia piirteitä, mutta ainakin tällaiselle paatuneelle keski-ikäiselle, turvallisessa ja yksiarvoisessa maailmassa eläneelle se on vähintäänkin haasteellinen.

Kaksi piirrettä on syytä kirkostamme mosaiikkimaisessa maailmassa erityisesti mainita. Ensiksi: yhtä Suomea ei enää ole olemassa. Emme löydä maata, elämäntapaa, tapaa uskoa ja arvottaa elämää ja sen ilmiöitä, jonka voimme sanoa olevan jotenkin yksiselitteisesti suomalainen. Sen huomaaminen on sijoillansa asuneelle hie-man kivuliasta.

Itse olen joutunut esimerkiksi kirkolliskokouksessa pohtimaan ratkaisujen vaikeutumista. Se, mikä sopii Muhokselle, ei käy lainkaan Vantaalla eläville. Ja toisinpäin. Lainsäädännössä se aiheuttaa tulevaisuudessa varmaan monta pulmaa ja vaikeutta.

Mikä sitten mosaiikkimaisuutta aiheuttaa? Erilaisuus näkyy ainakin toimintaympäristöjen erilaisuutena. On ilmiselvästi niin, että erilaiset toimintaympäristöt muovaavat ihmistä erilaisiin suuntiin. Tunnistamme sen, kun tarkastelemme suurten kaupunkien nuorten aikuisten elämää ja vertaamme sitä samanikäisten elämään maaseutuyhteisöissä. Samanlaisia piirteitä toimintaympäristöjen erilaisuudesta ja sen vaikutuksesta ihmisiin löytynee eri elämänalueilta ja ikäkausista.

MITEN TULISI siis toimia? Minusta tärkeintä on suorittaa ympäristöanalyysit entistäkin huolellisemmin. Emme ehkä ole siihen riittävän tottuneita. Luulemme ja joskus vähän uskottelemmekin itsellemme, että kirkko ja sen toimintaympäristö on pysynyt samana, muuttumattomana kansankirkkoidyllinä.

Kaikkea ei kannata analyysien myötä heittää romu-

koppaan, mutta rehellisesti tulee tunnistaa ja tunnustaa, ettemme voi rakentaa ainakaan kaikkialla vanhan kansankirkkoajatuksen sovelluksen varaan. Ympäristö on mosaiikkia, ei välttämättä kuitenkaan pirstoutunutta.

Toiseksi on pakko jälleen tarkastella kirkon sisäistä tilaa. Joskus tuntuu siltä, että pirstoutuminen kuvaa sitä enemmän kuin mosaiikki. Monia vaikeita asioita meillä on, mutta silti kärjistyminen ja vastakohtaisuuksien etsimiset tuntuvat jäävän päällimmäisiksi.

VOISIVATKO UUSIMMAN piispanamme Matti Revon ajatukset tarjota tietä pirstoutuneesta kuvasta mosaiikkimaiseen, moninaisuuden hyväksyvään ja sallivaan kuvaan. Yhteinen kastenäkemyks, yhteinen näkemys ehtoollisesta ovat perustana. Mutta, jos ehtoollinen – yhteyden ateria – erottaa, emme kai voi puhua mosaiikkimaisesta kirkosta, saati yhteydestä.

Vielä jaksan uskoa. Jaksan uskoa yhteiseen työhön, yhteiseen pyrkimykseen, yhteiseen rukoukseen, näkyyn mosaiikkimaisesta, ei pirstoutuneesta kirkosta.

Mitä mosaiikkimaisuus merkitsee kirkossa työskenteleville? Mitä se merkitsee edunvalvonnalle? Toivoisin, että se merkitsee tosiasioiden ja moninaisuuden tunnustamista, tehtyjen päätösten kunnioittamista, pyrkimistä kirkon kaikilla tasoilla keskusteluun ja yhteiseen rukoukseen eri tavalla uskovien ja ajattelevien kanssa.

Toivoisin, että se olisi uupumatonta kamppailua yhteyden puolesta. Mutta toivoisin, että se olisi rohkeutta tarvittaessa myös tunnustaa, ettei ole yhteyttä. Sekin voisi olla uusi yhteyden alku, niin hullunkuriselta kuin se kuulostaakin.

Edunvalvonnassa mosaiikkimainen Suomi ja kirkko ovat helpoimmin sovellettavissa, jos niin halutaan. Esimerkiksi uusi palkkausjärjestelmä tarjoaa siihen mahdollisuuksia. Kaikki merkit eivät valitettavasti viittaa siihen, että niitä mahdollisuuksia osattaisiin käyttää. ■

48 TEKSTIN
ÄÄRESSÄ

CRUX

1 | HELMI-MAALISKUU 2009

Kirkko verkossa

”Verkko on kerralla muuttanut seurakuntien toimintaympäristön. Kirkko ja seurakunnat eivät voi olla reagoimatta tähän muutokseen, ja toiminnassa on tapahduttava muutoksia.” Näin sanoo hankepäällikkö Hannu Majamäki.

Kirkko myös kouluttaa työntekijöitään verkko-työhön, mistä kirjoittaa seurakuntapastori Terhi Paananen. Käytännön näkökulmaa valottavat päätoimittaja Antti Siukonen, projektipäällikkö Eeva Salonen, kanttori Heino Keränen, projektisihteeri Henna Hauta-aho ja projektityöntekijä Heikki Heikurinen.

Mikä on Facebook? Entä blogi? Päätoimittaja Merja Laaksamo esittelee verkkoyhteisöjä, keskeisiä verkkotermejä sekä kirkollisia ja muita verkkopalveluita **18–38**

TYÖNTEKIJÄN NÄKÖKULMASTA

Vuoden pappi Pekka Huokuna kirjoittaa: ”Jos haluamme vahvistaa kirkon jäsenen osallisuutta yhteisessä uskosta, meidän täytyy liikkua siellä, missä ihmiset ovat.”..... **39**

KESÄTYÖNTEKIJÄN PIKKUJÄTTILÄINEN

Pikakurssi työsuhteen perusasioista **40**

OPISKELIJAVINKKELI

Veera Heino oli opiskelija-vaihdossa Veronan konservatoriossa. ”Kun soitin jouluyön messussa, musiikkia johti automekaanikko. Hän oli itse säveltänyt musiikkia ja harjoittanut harrastelijaryhmän kirkkoon.”... **43**

RAKENNEMUUTOKSEN KOURISSA

Uudessa kirjoitussarjassa seurakuntien työntekijät kertovat kokemuksistaan rakennemuutoksesta ja seurakuntien yhdistymisestä. Sarjan aloittaa Vaara-Karjalan seurakunnan diakoni Reima Hassinen **44**

SUOMEN LÄHETYS- SEURA 150 VUOTTA

Suomen Lähetysseura juhlii tänä vuonna. Juhlan kunniaksi seuraamme maailmalla olevien pappien, kanttorien ja diakoniatyöntekijöiden työtä. Tässä lehdessä Thaimaan suomalainen pappi Jyrki Markkanen kertoo työstään Bangkokissa ... **46**

TEKSTIN ÄÄRESSÄ . 48

Virtuaalimaailma kutsuu

MERJA LAAKSAMO PÄÄTOIMITTAJA

VIRTUAALINEN TOIMINTAYMPÄRISTÖ on haastanut kirkkoa mukaan jo muutaman vuoden ajan. Strategioissa oivallettiin aika päiviä sitten, että virtuaalimaailma on otettava todelliseksi osaksi myös seurakuntien työkenttää. Nuorille työntekijöille asiassa ei ollut mitään uutta, vanhemmat sen sijaan ovat joutuneet ihmetyksiin uuden edessä.

Vuoropuhelun kirkko -strategian oivallus oli, että kirkon on oltava siellä missä ihmiset ovat. Enää ei voida odotella kädet ristissä kirkoissa ja seurakuntien tiloissa, että ihmiset tulisivat työntekijöiden luo.

Yllättävän hyvin seurakuntalaisia tavoitetaan verkossa. On vain keksittävä, miten olla siellä mukana, on kehitettävä uusia keinoja ja sovitettava entiset välineet mukai-

siksi.

Koko kirkon tasolla on alkanut monivuotinen projekti Hengellisen elämä verkossa, johon tässä Cruxissa tutustumme. Kirkolla ja seurakunnilla on jo toiminnassa useita internetprojekteja, ja niistä on saatu hyviä kokemuksia. Kuulemme lähemmin muutamista: esimerkiksi vapaaehtois-toiminta on lähtenyt hyvin liikkeelle netissä. Uusia ihmisryhmiä tulee mukaan internetin kautta, kun kutsu tapahtuu ajan hengessä.

Tässä Cruxissa esitellään kirkon hankkeitten lisäksi myös yleisesti, mitä kaikkea verkossa on liikkeellä ja mihin kirkon työntekijätkin jo paljon osallistuvat. Lista ei kuitenkaan voi olla kattava, niin paljon aktiviteetteja verkosta jo löytyy.

Virtuaalitoiminta on saanut myös kritiikkiä. Seurakunnan elämä ei voi kaventua ainoastaan netissä tapahtuvaksi. Netti voi kuitenkin olla yksi väylä vieraantuneelle ihmiselle löytää kirkko uudelleen. Sen ei ole tarkoituskaan korvata kasvokkain kohtaamista ja ehtoollisyhteyttä.

Virtuaalisyhteisöllisyys poikii tänä päivänä paljon fyysisiä kohtaamisia. Muutama viikko sitten poikani matkusti Oulusta Mikkeliin IRC-ryhmänsä jäsenen tupareihin, jonne kokoontui noin parikymmentä ryhmän jäsentä. Se oli ryhmän ensimmäinen fyysinen kokoontuminen.

Netissä alkanut yhteydenpito on joskus johtanut myös elämäkumppanin löytymiseen. Miksei se voisi johtaa samalla tavalla seurakuntayhteyden löytymiseen? ■

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA Merja Laaksamo
Puh. (09) 150 2466
merja.laaksamo@akiliitot.fi

TOIMITUSSIHTEERI Maija Jokitalo
Puh. (09) 150 2653, faksi (09) 148 5875
maija.jokitalo@akiliitot.fi

KUSTANTAJA

Kotimaa-Yhtiöt Oy

TOIMITUSKUNTA

Elina Fuchs, diakonissa
Marita Hakala, seurakuntapastori
Juho Kopperoinen, kirkkoherra
Merja Laaksamo, pastori (pj.)
Markku Orsila, seurakuntapastori
Juha Pettersson, nuorten aikuisten pappi
Hanna Remes, kanttori
Susanna Valttonen, diakoni
Sakari Vilpponen, kanttori

CRUX

JULKAISIJAT

**Akavan kirkolliset ammattiliitot AKI
Diakoniatyöntekijöiden Liitto**

Akavatalo, Rautatilaistenkatu 6, 00520 Helsinki

OSOITTEENMUUTOKSET

Akavan kirkolliset ammattiliitot AKI r.y.

Tuija Kukkonen
Puh. (09) 150 2446
tuija.kukkonen@akiliitot.fi

Maija Jokitalo
Puh. (09) 150 2653
maija.jokitalo@akiliitot.fi

Diakoniatyöntekijöiden Liitto ry

Pirjo Heikkinen
Puh. (09) 150 2487
pirjo.heikkinen@dtl.fi

ILMOITUSHINNAT

Koko		
2/1 s.	380 mm x 255 mm	1 790 euroa
1/1 s.	190 mm x 255 mm	1 020 euroa
1/2 s.	166 mm x 110 mm 81 mm x 229 mm	560 euroa
1/4 s.	81 mm x 110 mm 166 mm x 55 mm	330 euroa
1/8 s.	79 mm x 55 mm	200 euroa
takasivu	190 mm x 230 mm	1 200 euroa

ISSN 0783-0122

PAINOPAIKKA

Kirjapaino Uusimaa, Porvoo

KANNEN KUVITUS

Rik Poppius

VISIOSTA VOIMAA KANTTORIN ARKEEN

MIKAEL HELENELUND

SUOMEN KANTTORI-URKURILIITON PUHEEN-
JOHTAJA

mikael.helenelund@evl.fi

ARKI ON palannut kanttorin työhön juhlapyhien jälkeen. Porvoossa saamme iloita siitä, että tuomiokirkkomme on kahden ja puolen vuoden korjaustöiden jälkeen taas käytössä. Miten tärkeitä ovatkaan muusikolle hyvä soitin ja soiva kirkkotila!

Oman harjoitteluintoni herätti päätös järjestää kahden suuren urkusäveltäjän Olivier Messiaenin ja Felix Mendelssoenin syntymäpäiväkonsertit 10.12. ja 3.2. Konsertit toteutettiin yhtymän kanttorien yhteisvoimin. Oman osuuteni esityskuntoon saattaminen vei silti reilusti aikaa. Tietävätkö muut kuin muusikot minkälaisen työpanoksen konserttiesitykset vaativat? Hyvä jos tunnissa valmistuu minuutin verran konserttiohjelmaa. Mutta työ on palkitsevaa, ja prosessin aikana omat muusikon visioni saivat ravintoa ja mahdollisuuden toteutua.

Hiippakuntani kirkkomusiikkipäivillä Pietarsaaressa 7.–9.1. päivien pääpuhuja Henrik Tobin Ruotsista nosti esille juuri tämän, miten vision ja arjen on kohdattava kanttorin työssä. Liian usein juutumme arkeen, niin että visio uhkaa kutistua ja työn ilo kadota. Vision on oltava arkea suurempi, jotta työomme saisi siitä ravintoa.

Omana musiikkityötä innoittavana visionaan Tobin kuvaili, miten jumalanpalvelusmusiikki mahdollisesta vajavaisuudestaan huolimatta on jumalallisen todellisuuden ja kauneuden heijastuma. Kanttoreina toimimme ikään kuin ovenavaajina jo olemassa olevaan todellisuuteen, jossa nykyhetki ja ikuisuus kohtaavat.

Ajatus tarjoaa ohimennon sanottuna parhaan argumentin sille, miksi kirkollisissa toimituksissa ei tulisi käyttää äänitteitä. Jumalanpalveluksessa nykyhetki kohtaa ikuisuuden. Kaikki tapahtuu reaaliajassa tässä ja nyt ja on samalla yhteydessä jumalalliseen todellisuuteen.

Eihän puheita tai rukouksiakaan nauhoiteta etukäteen, vaan toimittava pappi lukee ne oikealla hetkellä paikan päällä. Kielitieteilijä sanoisi, että sanoilla on performatiivinen funktio. Samalla tavalla musiikkiesitystenkin tulee tapahtua tässä ja nyt. Näin nykyhetki ja ikuisuus voivat kohdata.

MAALISKUUN 11. päivänä Sibelius-Akatemian tiloissa Helsingissä järjestetään Suomalaisen musiikin päivän seminaari, jonka aiheena on kirkkomusiikki ja hengellinen musiikki. Seminaarissa pohditaan muun muassa sitä, minkälaiset työskentelymahdollisuudet kirkon piirissä on sen omilla musiikintekijöillä ja muilla musiikin ammattilaisilla. Suosittelen lämpimästi seminaariin osallistumista.

Kanttorien työskentelymahdollisuuksiin vaikuttaa monta seikkaa, kuten soittimet ja työtilat, henkilö- ja talousresurssit, riittävä liikkumavara omien työtehtävien suunnittelussa ja toteutuksessa sekä mahdollisuus hyödyntää tehtävässä monipuolisesti omia vahvuuksiaan. Kanttorin tehtävän pitkäjänteiselle ja menestykselliselle hoitamiselle vielä tärkeämpää on se, että tehtävää ohjaa visio, olipa se ylevä kurkistus jumalalliseen todellisuuteen tai käytännönläheisempi halu edistää seurakuntalaisten osallistumista jumalanpalveluksiin.

Jos työskentelymahdollisuudet ovat hyvät, visio saa ravintoa itse työnteostakin. Mutta sen lisäksi on ensiarvoisen tärkeää, että voimme ammentaa voimia työellemme osallistumalla säännöllisesti kanttoripäiviin, kirkkomusiikkisymposiumeihin, täydennyskoulutuksiin ja kollegoitten tapaamisiin. Toivottavasti seurakunnissa ymmärretään tämä talouden heiketessäkin. ■

"DIAKONIA ON TAISTELULAJI"

Espoo, Dipoli 21.–22.9.2009

Maanantai 21.9.

8.30–10.15 Ilmoittautuminen

8.30–10.15 Kahvi

9–17 Näyttely avoinna

10.30 Avajaiset

Alkuhartaus
Piispa Mikko Heikka

Tervehdykset:
Espoon seurakunnat
Espoon kaupunki
Diakonia-työntekijöiden Liitto

Musiikkia

"Hyvinvointivaltion muutos – Kriisi vai mahdollisuus?"
Professori Juho Saari

Kommenttipuheenvuoro
Diakonissa Marja-Liisa Liimatta

Musiikkia

12.30–14 Lounastauko

14–17 Kanavat
Kahvi tarjoillaan kanavissa

Hyvän ja pahan taistelu minussa

1. Hengelliset voimavarat työssä

Kanavassa tarkastellaan oman hengellisen ja ammatillisen matkan maisemaa ja sen sisäistä dynamiikkaa. Millaisessa mielen maastossa kuljen juuri nyt? Millaista kamppailua minussa käydään? Missä ovat voimavara- lähteet? Ammatillisuuden ja spiritualiteetin väliseen vuoropuheluun ohjaavat TM, kouluttaja Virva Nyback ja TM, pastoraalitoimen hiippakuntasihteeri Jussi Holopainen.

2. Pieni pyhiinvaellus

Vierailemme Tapiolassa ortodoksisessa Pyhittäjä Herman Alaskalaisen kirkossa ja katolisessa Jumalanäidin Karmeliittaluostarissa Pohjois-Espoossa. Vaellus sisältää rukoushetkiä, kirkkojen esittelyä, ekumeenista yhdessäoloa ja tutustumista

karmeliittanunnien elämään. Oppaina matkalla diakonissa Ulla-Maija Kyrölä ja diakoni Eeva Pirinen.

max 40 osallistujaa

3. Elämän pelikentällä

Elämyksiä Raamatusta – Havainnollistava raamattutyöskentely
Etsitkö uutta ja raikasta näkökulmaa Raamattuun? Elämyksiä Raamatusta auttaa oivaltamaan vanhoista kertomuksista uusia asioita.
Työskentelyyn johdattelee TM Marianne Jansson.

max 100 osallistujaa

Taistelu yhteisön puolesta

4. Sisko huutaa, mitä veli vastaa?

Miksi sisko huutaa, miksi ja miten veljen pitäisi vastata? Työstämme omaa näkemystämme kirkon kansainvälisestä vastuusta. Vuorovaikutteisen työpajan ohjaajina Changemaker-koordinaattori Kaarina Määttä ja Kirkon Ulkomaanavun kouluttaja Vesa Häkkinen.

5. Seurakunnat yhdistyvät – miten diakoniatyö yhdistyy?

Tule kanssamme pohtimaan miten diakoniatyö järjestetään uusissa seurakunnissa. Miten yhteisöllisyyttä tuetaan? Katoaako alueellinen identiteetti? Miten minulle käy?

Keskustelua virittävät TM, diakonissa Kirsi Rantala ja diakoni Erkki Tourunen.

max 40 osallistujaa

6. Yhteisöllisyys – utopiaa vai arjen tekoja?

Millainen yhteisö kirkkomme on ja millaista siitä rakennamme? Onko seurakuntalaisen osallisuus kirkossa enemmän puhetta kuin todellisuutta arjen käytännöissä? Yhteistä pohdiskelua ja Koinonia-hankkeen käytännön kokemuksia diakonian yhteisöllisyyden kehittämisestä.
Yhteiseen pohdintaan johdattelee YTM, diakoni Päivi Thitz.

7. Ihmisarvoista vanhuutta rakentamassa

Ympäröivä yhteiskunta ja ihmisten tarpeet haastavat seurakuntien vanhustyötä uudistumaan. Diakoniaa kaivataan puolestapuhujaksi, marginaalissa elävien vanhusten auttajaksi, elämän murroskohdissa rinnalla kulkijaksi ja yhteisöjen rakentajaksi. Työssä tarvitaan vanhojen menetelmien vahvistamista ja uusien kehittämistä. Kanavassa keskustellaan työn haasteista ja esitellään käytännön esimerkkejä toimivista malleista. Mukana Anna ja Arvo -hankkeen työntekijät Anne Viljanen ja Tarja Liljendahl sekä seurakuntien työntekijöitä eri puolelta Suomea.

8. Diakoniatyö kartalle

Tutkimus oman työn osana; näkökulmia espoolaisesta Diakoniatyö kartalle -kehittämishankkeesta. Diakoniatyön muutos ja nykytila; tulosten esittely Diakonian tutkimuksen seuran päivien osanottajille tekemästä kyselystä.
Tutkimuksen näkökulmaa avaavat dosentti Mikko Malkavaara, dosentti Esko Ryökäs, akatemiattutkija Anne Birgitta Pessi, TM, tutkija Tomi Oravasaari ja TM, tutkija Elina Juntunen.

9. Nyt tieni kulkee kouluhun

Kanavan tarkoituksena on rohkaista diakoniatyöntekijää yhteistyöhön koulun

kanssa ja selvittää, mitä kaikkea koulussa voi tehdä. Teemoina diakonia-kasvatuksen perusteet oppilaille, diakoniaprojektit ja diakoniatyöntekijä ammattiauttajana koulussa. Työskentelyä ohjaavat opetusneuvos Antti Vanne, kouluasiansihteeri Markku Holma ja diakoni Emma Hyvärinen.

10. Sana tuli liikkeeksi – Toiminnalliset menetelmät työvälineenä

Työpajassa tutustumme toiminnallisiin menetelmiin, niiden käyttö-mahdollisuuksiin seurakuntatyössä ja oman inspiraation välineenä. Työpaja on ryhmän tutkimusretki: Millaisen seurakunnan ja kirkon puolesta haluamme taistella? Mitä elementtejä toiminnallisten menetelmien kautta tuomme kirkkoon? Työpajassa käytämme erilaisia toiminnallisia menetelmiä ja bibliodraamaa. Työskentelyä ohjaavat diakoni, bibliodraamaohjaaja Pia Nordlund ja diakoni, toiminnallisen ryhmätyön ohjaaja Raija Laajanen.

max 25 osallistujaa

Taistelu ihmisen puolesta

11. Verkotoidu verkossa

Millä tavalla kirkko toimii ja vaikuttaa verkossa? Entä millä tavalla diakonia-työntekijät voivat netissä verkostoitua? Mikä on diakoniawiki? Millaista hengellistä elämää verkossa on? Tule tutustumaan kirkon ajankohtaisimpiin verkkohankkeisiin. Kanavatyöskentelystä vastaavat Hengellinen elämä verkossa -hankekoordinaattori Hannu Majamäki kirkkohallituksesta ja verkkotoimittaja Eija Harju Espoon seurakunnista.

max 50 osallistujaa

12. Hyökkääjä, puolustaja vai katsomossa?

Kanavassa keskitymme vaikuttamaan yhteiskunnalliseen muutokseen. Käymme läpi joitakin tapauksia muutoksen tekemisestä valtakunnallisella ja paikallisella tasolla. Yhteisellä julkilausumalla haluamme kiinnittää sekä valtakunnallisen, että paikallistason vaikuttajien huomion diakoniatyössä havaittuun ajankohtaiseen kipupisteeseen.

Puheenjohtajina Helsingin Diakonissalaitoksen johtaja Antti Lemmetyinen ja KDY:n johtaja Kalle Kuusimäki.

max 70 osallistujaa

Taistelu luonnon puolesta

13. Ympäristödiakonia – kaikkien asia

Diakoniaa tarvitaan keskustelemaan ja toimimaan luomakunnan eheyden ja ympäristökysymysten puolesta. Kanavassa teemoina on ympäristödiakonian teologia ja käytännön työskentely seurakunnissa. Tule mittauttamaan ekologinen jalanjälkesi!

Asiantuntijoina kirkkohallituksen yhteiskuntatyön sihteeri Ilkka Sipiläinen ja ympäristöasiantuntija, biologi Marja-Liisa Leinonen Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymästä.

Tiistai 22.9.

8.00	Viikkomessu Tapiolan kirkossa Piispa Mikko Heikka avustajineen
9.30–13	Näyttely avoinna
10	Hyvän ja pahan kamppailu – kuka taistelee, kenen puolesta ja ketä vastaan? Raamatuntutkija Outi Lehtipuu
	Kommenttipuheenvuoro Diakoniasihtööri Tuija Mattila
	Musiikkia
12–13.30	Lounas ja kahvi
13.30–15	Matkaan varustaminen
	Musiikkia
	Diakonia-idea 2009 -kilpailun voittajan julkistaminen ja palkintojen jako
	Vuoden diakoniatyöntekijän julkistaminen
	Kiitokset
	Hartaus ja lähettäminen

**ILMOITTAUTUMINEN,
HOTELLIVARAUKSET
JA LISÄTIETOJA OHJELMASTA:
WWW.DIAKONIATYONTEKIJOIDENPAIVAT.FI**

SUOMEN KANTTORI-URKURILIITTO

Kanttori-urkuriliiton alaosastoille uusi avustus

Suomen Kanttori-urkuriliiton hallitus on päättänyt uudistaa alaosastoilleen antamaansa tukea tämän vuoden alusta lukien.

Alaosastoilla on vuosittain mahdollisuus saada liitolta avustusta toimintakuluihinsa enintään 15 euroa jokaista varsinaista jäsentä kohden liitolle edellisellä vuonna ilmoitettujen jäsenmäärätietojen mukaan. Avustus maksetaan anomuksen perusteella ja kuitteja/laskuja vastaan. Kyrkomusikerföreningin osalta toimitaan edelleen erillisen sopimuksen mukaan.

DIAKONIAKYÖNTEKIJÖIDEN LIITTO

IMAGESOURCE/SKOY

Ilmianna hyvä idea!

Luvassa on vihjepalkkio hyvän diakonisen innovaation ilmiannajalle Diaconia-idea 2009 -kilpailussa.

Lähimmäiselläsi voi olla tietämättään käsissään loistava diakoninen idea, jonka kertominen laajemmalle on hyvä teko. Ilmiantosivusto on avattu osoitteessa www.diaconia-idea.fi.

SUOMALAISEN MUSIIKIN PÄIVÄN SEMINAARI: PYHÄT ÄÄNET

SUOMEN MUSIIKKINEUVOSTO järjestää Suomalaisen musiikin päivän seminaarin Sibelius-Akatemiassa keskiviikkona 11.3.2009 kello 10–16.

Aiheena on tänä vuonna kirkkomusiikki ja hengellinen musiikki.

Teologian maisteri Markku Kilpiö käsittelee aihetta kirkkomusiikki ja hengellinen musiikki Suomessa. Kirkkoherra Hannu Vapaavuori alustaa aiheesta Mikä musiikki sopii kirkkoon?

Kuvataiteiden tutkimuksen ja opetuksen professori Juha Varto käsittelee ihmisen kaipuuta henkisyyteen. Muusikko Markku Luolajan-Mikkola alustaa aiheesta Kirkko ja taiteilijat.

Alustusten pohjalta keskustelussa ovat muun muassa säveltäjä

Jyrki Linjama, toiminnanjohtaja Hanna Remes, kuoronjohtaja Hannu Norjanen ja kanttori Kaisa-Leena Harjunmaa-Hannikainen.

Seminaari päättyy musiikkineuvoston puheenjohtajan Timo Klemetisen johdatteluun, jossa ovat mukana muun muassa toiminnanjohtaja Hanna Remes,

osastonjohtaja Timo Kiiskinen, musiikkisihteeri Ulla Tuovinen ja muusikko Markku Luolajan-Mikkola.

Seminaari on maksuton ja avoin kaikille aiheesta kiinnostuneille. Ilmoittautumiset 6.3.2009 mennessä sähköpostitse: satu.angervo@pp.inet.fi.

Lisätietoa ja päivän tarkempi ohjelma: www.suomalaisenmusiikin-paiva.fi

Muutoksia Kanttori-urkuriliiton stipendien hakemiseen

SUOMEN KANTTORI-URKURILIITON hallitus on uudistanut liiton stipendirahaston sääntöjä. Uusien sääntöjen mukaan stipendejä kuluvalle vuodelle voi hakea huhtikuun loppuun mennessä.

Stipendejä voidaan myöntää liiton toimialaan liittyvään tutkimus- ja opiskelutoimintaan sekä opintomatkoihin. Stipendejä voidaan myöntää

vain liiton jäsenille.

Stipendejä haetaan vapaamuotoisella anomuksella, josta on käytävä ilmi stipendin käyttötarkoitus sekä muut samaan tarkoitukseen anottu tai saadut apurahat. Anomus osoitetaan liiton hallitukselle. Myönnetty stipendit maksetaan pääsääntöisesti kulu- ja tuloksetyksen toimittamisen jälkeen.

LIITTOJEN LAUSUNNOT DIAKONIAN VIRKA -MIETINNÖSTÄ

AKI JA DTL ovat antaneet lausuntonsa Diakonian virka -mietinnöstä. AKIn lausunto löytyy kokonaisuudessaan AKIn kotisivuilta kohdasta Kannanotot ja DTL:n lausunto jäsenten sivuilta.

AKI herättää lausunnossaan kysymyksen, onko uudistus lainkaan tarpeellinen tässä vaiheessa. AKIn mielestä monien uudistusten ollessa kesken ei pitäisi tehdä muutoksia virkojen ja tehtävien henkilöstöhallinnollisissa järjestelyissä.

AKIn mielestä suurin ongelma ehdotetussa uudistuksessa on se, että kanttorin virka on ajateltu jättää diakoninviran ulkopuolelle. AKI katsoo, että kirkossamme tarvitaan vain sellaista ”diakoninvirkaa”, johon myös kanttorin tehtävä ja nimi ke voidaan sisällyttää. Kanttoreiden mukaanotto erityisen viran ja vihkimyksen piiriin nousee luontevasti heidän keskeisestä tehtävästään seurakunnan jumalanpalveluselämässä. Olisi johdonmukaista, että tehtävä, jonka olennainen ja keskeisin osa on juuri jumalanpalveluksessa, olisi myös erityisen viran piirissä.

Mietinnössä esitetään diakoneille oikeutta sanajumalanpalveluksen toimittamiseen, joka perinteisesti on

IMAGESOURCE/SKOY

ollut poikkeustapauksia lukuun ottamatta papin tehtävä. AKI ei näe perusteita nykykäytännön muuttamiseen; pappistyövoiman riittävydestä ja saatavuudesta kirkon tulee erikseen pitää huolta.

AKI pitää hyvänä sitä viime vuosien kehitystä, että seurakunnan eri virkaryhmät ja tehtävät osallistuvat yhdessä jumalanpalvelusten toimittamiseen.

OLETKO JÄÄNYT TYÖTTÖMÄKSI?

OTA YHTEYTTÄ OMAAN AMMATTILIITTOOSI,

JOTTA JÄSENASIASI PYSYVÄT KUNNOSSA.

AKI

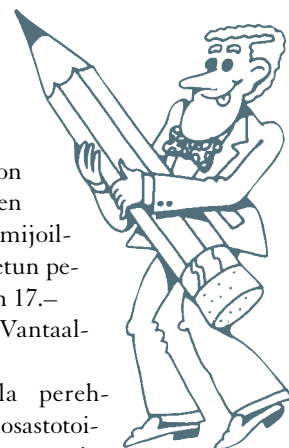
**Pappi tai kanttori,
vielä ehdit
ilmoittautua
alaosastotoiminnan
peruskurssille!**

AKI järjestää Pappisliiton ja Kanttoriurkuriunion alaosa-
stojen uusille toimijoille tarkoitetun peruskurssin 17.–18.3.2009 Vantaalla.

Kurssilla perehdytään alaosa-
stotoiminnan perusteiden lisäksi ammattiyhdistystoimintaan ja edunvalvontaan yleensä sekä muihin akilaisille ajankohtaisiin asioihin. Kurssille ovat tervetulleita alaosa-
stojen uudet toimijat: korkeintaan kaksi vuotta sitten alaosa-
stoaktiivin uransa aloittaneet puheenjohtajat, sihteerit, hallituksen/johtokunnan jäsenet tai muut nimetyt toimijat.

Kurssi järjestetään Sokos Hotel Flamingossa Vantaalla. Lähtökohtaisesti paikkoja kurssilla on yksi alaosa-
stoa kohden, mutta jos paikkoja jää, mukaan voi tulla useampikin samasta ala-
osastosta. Kurssi alkaa tiistaina 17.3. klo 10.30 ja päättyy keskiviikkona 18.3. kello 15.30.

Ilmoittautumiset osoitteeseen tuija.kukkonen@akiliiot.fi, puh. (09) 1502 446. Kurssi on maksuton, ja myös kohtuulliset matkakustannukset korvataan.

DIAKONIAITYÖNTEKIJÖIDEN LIITTO

Vuoden diakoniaityöntekijää etsitään

On aika etsiä seuraava Vuoden diakoniaityöntekijä.

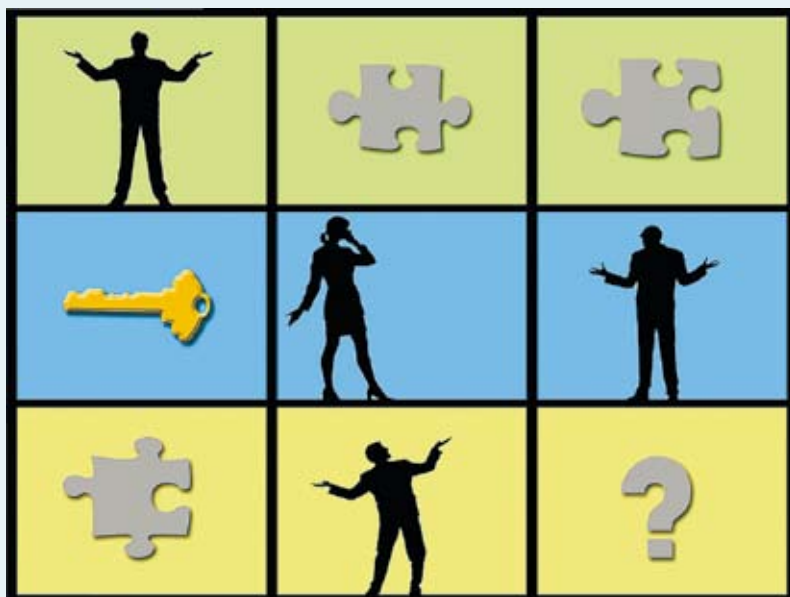
Tunnetko hyvää ehdokasta? Vuoden diakoniaityöntekijän valinnalla halutaan antaa kasvot ja näkyvyyttä evankelisluterilaisessa kirkossa ammattilaisten tekemälle monipuoliselle ja haastavalle diakoniaityölle.

Valinnat perusteet ovat seuraavat:

- Valittava on diakoniaityöntekijä
- jonka valinta nostaa esille ajankohtaisen teeman paikallisesti tai valtakunnallisesti
- joka on kehittänyt itseään, ammattitaitoaan ja diakoniaityötä
- joka voi olla joko rohkea ja ennakkoluuloton uudistaja tai arjen ahertaja
- joka on ottanut vastuuta yhteisistä asioista
- joka on Diakoniaityöntekijöiden Liiton jäsen.

Alaosastot voivat lähettää ehdotuksia henkilöistä liiton hallitukselle kirjallisesti perusteluineen huhtikuun 2009 loppuun mennessä.

Valinta julkistetaan syyskuussa 2009 Espoossa järjestettävillä Diakoniaityöntekijöiden päivillä.

”KAIKISTA MAAILMAN ASIOISTA KOMMUNIKAATIO ON IHMEELLISIN”

NÄIN KÄYNNISTÄÄ teoksensa *Experience and Nature* (1939) tunnettu kasvatuspsykologi John Dewey.

Aiheeseen tarttuu nyt myös yliopistoteologian verkkojulkaisu *teologia.fi*, joka tarkastelee vuoden ensimmäisessä teemassaan uskonnon ja kommunikaation välistä suhdetta.

Teemassa voi mm. lukea vanhoilislestadiolaisten äitien nettiyhteisöistä (TM Meri-Anna Hintsala) ja mediasta merkityksen tuottamisen ja uskonnollisen kokemuksen areenana (TT Titus Hjelm). Akatemiatutkija Petri Luomanen tarkastelee artikkelissaan kristinuskon leviämistä yhteisöllisenä ilmiönä.

Verkkopalvelussa on vuosittain kolme vaihtuvaa teemaa, joita myös lukijat voivat ehdottaa toimitukselle.

Seuraava teema käynnistetään 16.3.2009.

Teologia.fi-verkkopalvelu esittelee suomalaista teologian alan tutkimusta.

Sisällöt on suunnattu teologian opiskelijoille, tutkijoille, uskonnonopettajille ja seurakuntien työntekijöille sekä laajemmalle yleisölle. Teologia.fi:ssä on mm. tutkimusartikkeleita, opinnäytetöiden esittelyitä ja ajankohtaista teologisesta tutkimuksesta. Palvelussa voi myös keskustella.

Palvelua ylläpitävät Helsingin ja Joensuun yliopistojen sekä Åbo Akademin teologiset tiedekunnat.

Tutustu artikkeleihin osoitteessa www.teologia.fi.

MITEN OLET SELVINNYT RAKENNEMUUTOKSESTA?

UUDESSA SARJASSA julkaisemme seurakuntien työntekijöiden kokemuksia rakennemuutoksesta ja seurakuntien yhdistymisestä.

Miten työntekijänä olet kokenut seurakuntien yhdistymisen? Mikä on muuttunut? Mikä on nyt paremmin, mikä huonommin kuin ennen? Mihin kiinnittäisit tai toivoisit kiinnitettävän enemmän huomiota, jos koko prosessi olisi vasta nyt alkamassa? Mitä opittavaa omassa yhdis-

tymisprosessissanne olisi vastaavassa tilanteessa olevia seurakuntia ajatellen?

Kirjoita noin 4000 merkkiä sisältävä selviytymistarinasasi ja lähetä se osoitteella merja.laaksamo@akiliitot.fi. Ensi sijassa toivomme Sinun kirjoittavan nimelläsi, mutta poikkeustapauksessa voimme julkaista myös nimimerkillä kirjoitetun jutun. Maksamme jutusta kirjoituspalkkion.

OLETKO VAIHTANUT TYÖPAIKKAA?

OTA YHTEYTTÄ OMAAN AMMATTILIITTOOSI,

JOTTA JÄSENYYTESI SÄILYY.

Neitsyt Maria ja jumalanpalvelus

Liturgiikan seminaari pidetään tiistaina 31.3.2009 klo 9–13 Helsingin tuomiokirkon kappelissa, Hallituskatu 7.

Esiintyjinä ovat Anna Maria Böckerman, Timo Komulainen, Heikki Kotila, Roy Long, Juha Malmisalo, Jaakko Rusama, Joona Salminen ja St Thomas Vocal Ensemble.

Seminaarin järjestävät Helsingin yliopiston käytännöllisen teologian ja systemaattisen teologian laitokset, Sibelius-Akatemian kirkkomusiikin osasto ja Hymnologian ja liturgiikan seura. Ei osallistumismaksua, kahvira ha 5 euroa.

Ilmoittautuminen 26.3.2009 mennessä Hymnologian ja liturgiikan seuran osoitteeseen: hls.seminaari@gmail.com, josta saa myös tarvittaessa lisätietoja.

AKI

KERRO MIELIPITEESI VIESTINNÄSTÄ!

Mitä mieltä olet Cruxista, verkkosivuis-
ta ja yleensä AKIn jäsenviestinnästä?
Saatko tarpeeksi tietoa ajankohtaisista
asioista? Kaipaanko enemmän tietoa?
Haluamme parantaa jäsenviestintääm-
me ja siihen pyydämme apuasi.

Klikkaa linkkiä AKIn kotisivuilla
www.akiliitot.fi ja vastaa verkkokyselyn
16 kysymykseen. Vastaaminen vie aikaa
5–10 minuuttia. Vastausaikaa on 22.2.
asti.

Yhteystietonsa jättäneiden kesken ar-
votaan Philipsin HF 3475 Wake Up
Light sarastusvalo (arvo 169 euroa). Jä-
senviestintäselvityksen tekee JKL
Group.

Kenestä Vuoden pappi 2009?

On aika miettiä Vuoden pappi 2009
-ehdokkaista. Pappisliiton hallitus päätti
antaa ehdottajille vapaat kädet eikä mää-
ritellyt erityisiä kriteereitä seuraavalle
vuoden papille. Ehdottava taho voi omin
sanoin muotoilla perustelunsa.

Vuoden pappia voivat ehdottaa liiton
alaosastot, opiskelijajärjestöt sekä halli-
tuksen ja valtuuston jäsenet. Yksittäis-
ellä jäsenellä on hyvä mahdollisuus
saada äänensä kuuluviin edustajiensa
kautta. Hallituksen ja valtuuston jä-
senet sekä alaosastojen yhdyshenkilöt
löytyvät kotisivuilta www.akiliitot.fi.

Vuoden pappi -ehdotukset peruste-
luineen lähetetään 24.4. mennessä osoi-
teella toimisto@akiliitot.fi. Hallitus kä-
sittelee ehdotukset ensimmäisen kerran
kokouksessaan 29.4. Lopullinen valinta
tehdään 22.10. ja Vuoden pappi 2009
julkistetaan valtuuston kokouksen yh-
teydessä 11.11.2009.

Vuoden pappi on ensimmäisen ker-
ran valittu vuonna 1995, joten valinta
tehdään tänä vuonna 15. kerran.

Kirkon palkat nousivat 10,8 %

Uusi palkkausjärjestelmä on tuonut
sopimuskorotuksia enemmän palk-
kaa kirkon työntekijöille. Palkat
nousivat ensimmäisen vuoden aikana
10,8 %. Nousu ennustelee koko sopi-
musjaksolle runsaan 13 % palkkojen
nousua. Korotukset ovat jakautuneet
eri ammattiryhmien ja tehtävien kes-
ken paikallisesti sovitulla tavalla.

Riitautukset käsitelty

Loputkin riitautukset on saatu käsi-

teltyä palkkausryhmässä, vaikka kai-
kissa seurakunnissa ei päästy aivan
tydyttävään lopputulokseen. Osalle
seurakuntia lähti kirje, jossa todettiin
seurakunnan palkkatason olevan so-
pimuksen minimirajoilla, mikä voi
vaikeuttaa rekrytointia. Palkkaus on
minimirajoilla noin 15 %:ssa seura-
kunnista.

Seuraavaksi luottamusmiehet ja
työnantaja neuvottelevat 0,6 % palk-
kausjärjestelmäerästä, joka jaetaan
maaliskuussa. Tämä järjestelyerä on
tarkoitettu tehtäväkohtaisen palka-
nosan tarkistamiseen paikallisesti.

Sopimusosapuolet viimeis-
televät seurakunnille lä-
hetettävää ohjeistusta
harkinnanvaraisesta pal-
kanosasta, joka voidaan ot-
taa käyttöön 1.9. alkaen.

Euromääräisen palka-
nosan suuruus voi olla mak-
simissaan 10 % tehtävän
vaativuusryhmän vähim-
mäispalkasta.

AJETAANKO TANDEMILLA

KAISA RAUMA

DIAKONIAITYÖNTEKIJÖIDEN LIITON PUHEENJOHTAJA

kaisa.rauma@evl.fi

DIAKONIAITYÖSSÄ ON huutava pula sijaisista, ainakin täällä Turun puolella. Diakissa on kirkon alalle opiskelevia, mutta kirkon työ ei tunnu oikein houkuttelevan vastavalmistuneita. Virkoihin on vaikea päästä suoraan, sen sijaan erilaisia pätkätöitä kyllä löytyy.

Suurten kaupunkien liepeillä töitä riittää, ja pääsee kokemaan monenlaisen työn iloja. Sijaisuuksissa karttuu monenlaista osaamista, ja voi kokeilla erilailla painotettuja diakoniaityön tehtäviä. Pätkätöissä tulevat tutuiksi myös erilaiset työskentelytavat. Kiistämättä pätkätöissä on myös paljon ylimääräistä rasittavuutta ja kuormittavuutta, ja aina ei voi luvata sijaiselle vakinaista tehtävää, hyvin hoidetun sijaisuudenkaan jälkeen. Virkoihin valitsevat luottamushenkilöt eivätkä työtoverit.

Erityisesti olen huolissani pienistä työyhteisöistä, joita edelleenkin näyttää jäävän myös kuntaliitosseurakuntiin. Kun olet ainut diakoniaityöntekijä omassa työyhteisössäsi, tuntuu papin, kanttorin tai nuorisotyönohjaajan tandemin takapenkki epäsopivalle. Kyllä silläkin penkillä pienen matkan matkustaa, mutta sopivampi kyyti perehdytyksen kannalta tulisi toisen diakoniaityöntekijän kanssa.

Naapuriseurakunnasta voi saada tilapäistä tutortukea hyvässä tapauksessa, mutta oman seurakunnan diakonia-asioissa on vain edettävä harkitsevasti yrityksen ja erehdyksen polkua. Yleensä ei suoda edes kuukauden mittaista perehdytysjaksoa edellisen työntekijän tandemissa.

HAKUILMOITUKSISSA NÄKEE joskus maininnan työyhteisön tuesta aloittelevalle työntekijälle. Parhailaan työskentelee piispainkokouksen työryhmä, joka miettii diakoniaityöntekijän, kanttorin ja nuorisotyönohjaajan orientoitumista kirkon työhön. Olen tässä työryh-

mässä diakoniaityön edustajana. Tässä työskentelyssä on itselleni tullut selväksi, että orientaatio kestää kyllä pidempään kuin ensimmäisen työsuhteen alkamiseen.

Diakoniaityön käytännöt opitaan työssä, ja aika vaikea niitä on oppia, jos siihen ei saa minkäänlaista ohjausta ja taustatukea. Pelkkä oman työyhteisön tuki ei yleensä riitä hyvään alkuun.

Kollegiaalinen tuki tässä on erittäin tärkeää. Aloitteleville työntekijöille olisi tarpeellista järjestää omia työnohjauksellisia ryhmiä heti työuran alkuvaiheessa. Erityisen tärkeänä pitäisin sitä, että myös sijaiset tulisivat tällaisen käytännön piiriin. Kautta aikojen on alallamme ollut käytäntönä, että virkoihin tullaan joskus hyvinkin monien sijaisjaksojen päätteeksi.

YKSINÄISYYS TYÖSSÄ on suuri kysymys aloittelevalle tai muualta työelämästä kirkon työhön palaavalle. Tavallisesti työpaikalla on työtoveri, jonka kanssa voi puhalttaa pahimmat höyryt tai miettiä, voiko asioita hoitaa toisinkin. Seurakunnassa on kuitenkin työpaikkoja, joissa olet ypyöksin tehtäviesi kanssa. Suurissa seurakunnissa on olemassa tiimit, jotka antavat sopivaa taustatukea ja auttavat eteenpäin. Siltikin toisen aloittelijan antama vertaistuki on korvaamattoman arvokasta.

Tandemilla ajellessa on helpompi oppia paikalliset tavat, joiden rikkominen voi joskus olla lähes anteeksiantamaton virhe. Hyvin pienet asiat vaikuttavat siihen, miten sinut otetaan vastaan uudella seudulla. Yksin ajellessa voi tehdä huomaamattaan joitakin asioita oudolla tavalla ja saada myrskyn vesilasiin epähuomiossa. Jos kukaan ei kerro, miten on tapana toimia, on vaikea toimia arvauksenvaraisesti oikealla tavalla. Uudet tuulet raikastavat ilmaa, mutta eivät tee tulokkaan osaa helpoksi. ■

Vesa Engström on AKIn uusi opiskelijasihteeri

VUODEN VAIHTUESSA myös Akavan kirkollisissa liitoissa vaihtui toinen opiskelijasihteeristä. Pappisliiton opiskelijatyöstä vastannut Sanna Ylä-Jussila siirtyi uusien haasteiden pariin kehitysvammatyön pastoriksi. 7.1.2009 astui remmiin uusi opiskelijasihteeri Vesa Engström.

Vesa on 26-vuotias teologian ylioppilas Espoosta. Hän on toiminut aktiivisesti liiton opiskelijatoiminnassa vuodesta 2006. Vesa myös sijaisti Sannaa kuuden kuukauden ajan viime vuonna. Akavan opiskelijavaltuuskunnan

(Aova) työjaoston jäsen hän on ollut vuodesta 2007.

Annetaan Vesalle nyt puheenvuoro.

Tervetuloa töihin!

Kiitos, on mukava tulla takaisin hommiin.

Mitä opiskelijasihteerin työnkuvaan kuuluu?

Työ on hyvin monipuolista. Iso osa työstä tehdään eri yhteistyökumppaneiden kanssa. Toiminnan keskiössä on opiskelijoiden parissa tehtävä työ.

Opiskelijat pyritään rekrytoimaan liiton jäseniksi mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Rekrytoinnin lisäksi opiskelijoita pyritään tukemaan ammatillisen identiteetin kasvussa ja opastamaan käytännön asioissa. Esimerkiksi kesäteologi-infot ovat olleet hyvin suosittuja.

Suuri osa työstä hoidetaan paikallisten toimijoiden kanssa, esimerkiksi opiskelijajyhdistykset ovat äärettömän tärkeitä yhteistyötahoja, ja niiden toimintaa pyritään tukemaan monin eri tavoin. Henki yhteistyökumppaneiden kesken on hyvä, kaikilla kun on yhteinen tavoite tukea teologian ylioppilaita moninaisissa kysymyksissä.

Opiskelijasihteeri vastaa myös liiton opiskelijatoimikunnan pyörittämi-

sestä. Toimikuntaan kuuluu opiskelijoita jokaisesta kolmesta teologisesta tiedekunnasta.

Opiskelijatoimikunnan joukosta valitaan myös opiskelijaedustajat muun muassa liittojen hallituksiin, papiston päivien työryhmään ja liittojen valtuustokokouksiin. Opiskelijatoimikunnan jäsenet toimivat tärkeinä linkkeinä yliopistopaikkakunnille ja auttavat järjestämään toimintaa, mutta edustavat myös opiskelijoiden näkökulmaa liitossa.

Työhön kuuluu myös osallistuminen akavalaiseen opiskelijatoimintaan. Pienen, erityisalalla toimivan liiton ääni on tärkeä saada kuulumaan myös isommissa ympyröissä. Akavan opiskelijavaltuuskunta (Aova) on Suomen suurin vapaaehtoiseen jäsenyyteen pohjautuva opiskelijajärjestö, jolla on yli 100 000 opiskelijaa jäsenenä. Aovan kautta pystytään vaikuttamaan paitsi Akavassa myös laajemmin yhteiskunnan eri sektoreilla.

Näiden perinteisten asioiden lisäksi toimintaa pyritään jatkuvasti kehittämään niin, että se palvelisi mahdollisimman hyvin opiskelijoita. Mahdollisuuksien mukaan osallistutaan erilaisiin seminaareihin, koulutuksiin ja yhteistyöpalavereihin. Nettiä pitäisi pystyä paremmin hyödyntämään ja jota tullaan tulevaisuudessa kehittämään.

Huh, työtä tuntuu riittävän. Mitkä ovat työn suurimmat haasteet?

Työaika on suurin rajoittava tekijä, ehdottomasti. Koska opiskelijasihteeri on osa-aikainen (50 %), on työn rajaaminen ja pitäminen edes jotenkin raamien sisällä todella haastavaa.

Vesa Engström

Miksi opiskelijan kannattaisi liittyä liiton jäseneksi?

Vaikka opiskelijajäsenyys on ilmainen, sen edut ovat opiskelijalle huomattavat.

Crux-lehden lisäksi opiskelija saa muun muassa neuvontapalveluja, matkakavakuutuksen ja mahdollisuuden liiton opintomatka-apurahaan. Lisäksi opiskelijalla on mahdollisuus liittyä

työttömyyskassan jäseneksi ja kerryttää työssäoloehdon vaatimukset esimerkiksi kesätoilla jo opiskeluaikana.

Kaikista eduista saa lisätietoa nettisivuilta www.akiliitot.fi. Liittymällä jäseneksi varmistaa myös, että opiskelijoiden ääni kuuluu siellä, missä päätöksiä tehdään.

Mitä teet vapaa-ajallasi?

Työajan ulkopuolella kalenteria täyt-

tää opiskelu. Harrastuksista jalkapallo vie eniten aikaa. Pelaamisen ohella toimin kunniakkaan ja kuuluisan Moosoksen Potkun general managerina.

Muista harrastuksista salibandy, hiihto ja laskettelu ovat myös tärkeitä. Luonnossa tulee myös liikuttua paljon. Vaellus, sienestys, metsästys ja marjastus kuuluvat kiinteästi syksyyni. ■

JATKATKO OPINTOJASI?

OTA YHTEYTTÄ OMAAN

AMMATTILIITTOOSI, JOTTA JÄSENYYTESI SÄILYY.

SATTUMUKSIA Pääosassa paloautot

YPÄJÄN pappilan ilmanvaihtoputkeen oli naakka tehnyt eräänä keväänä pesänsä. Poikasten ääni vahvistui viikko viikolta ja juhannuksen jälkeen pesässä jo taisteltiin elämästä.

Poikasilla ei ollut mahdollisuutta päästä ulos, ja koska heinäkuinen lomaviikkokin lähestyi, päätti vaimoni tiedustella, jospa palokunta saisi linnut pelastettua. Joutuuhan se kissojakin pelastamaan.

Mutta hätäkeskus tekikin heti hälytyksen, ja paikalle saapui paloautoa ja ambulanssi. Ja hiljainen Ypäjän keskusta oli uteliaita mustanaan. Vierisen vanhustentalon ovet kävivät tiuhaan.

Itse päätin tehdä erään kirjoitukseni valmiiksi, enkä näyttäytynyt ulkona. Varsin pian lähti ambulanssi, mut-

ta palomiehillä riitti kaivelemista ja tonkimista. Saatiinhan linnut lopulta ulos.

Kesäisen näytelmän päätyttyä ja kirjoitukseni valmistuttua lähdin juoksulenkille. Varsin pian eteeni ilmaantui tuttu nainen, joka säikkynä huusi: "Herra Jumala." Ihmettelin tutun ihmisen reaktiota ja sanoin, että Ristoksi olet tähän saakka vuosikausia minua puhutellut.

Myöhemmin selvisi, että varmana tietona naiselle oli kerrottu, että ilmeisesti uuden papin valinta on edessä. Mutta hautajaispäivää ei vielä kuukaan tiennyt.

PALOAUTON ilmaantuminen tuli tavaksi viime vuosituhannen lopulla, kun ambulanssia jonnekin tarvittiin. Erään kerran menin toimituskeskusteluun taloon, jossa isäntä oli menehtynyt.

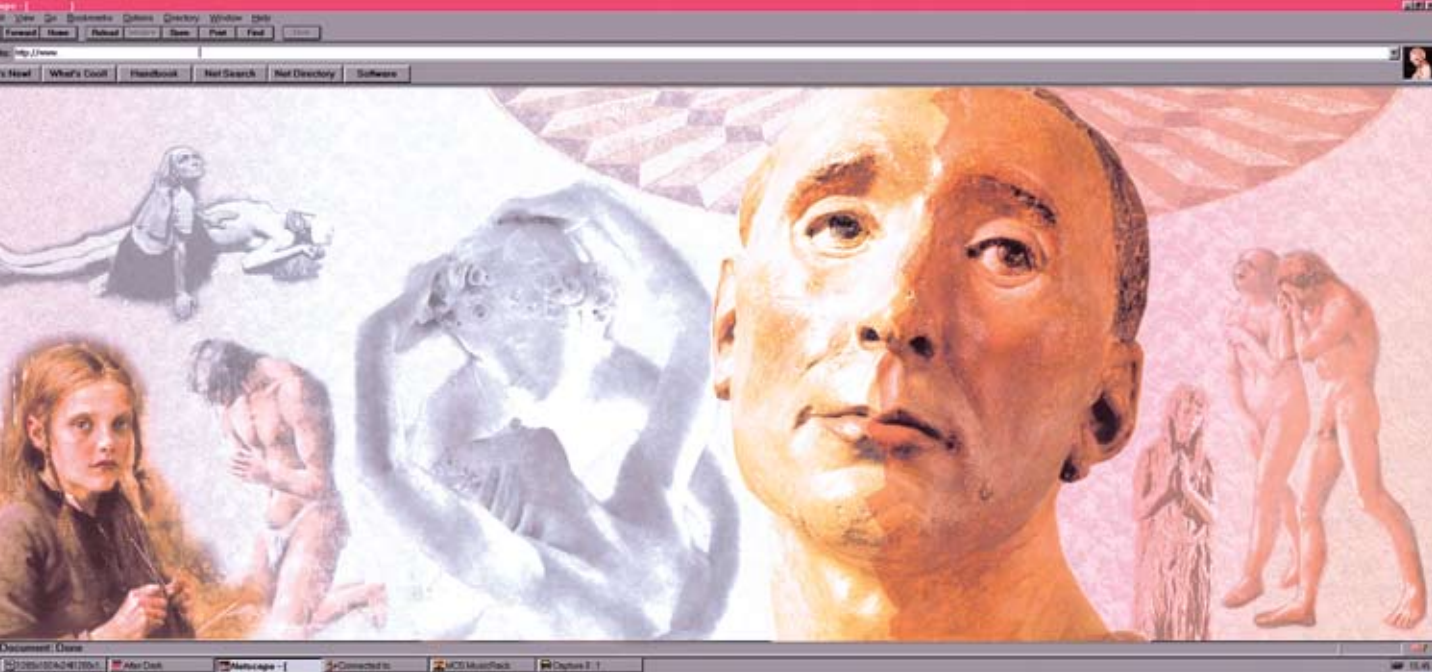
Reipas puhuvainen emäntä kertoili värikkäästi, että kun hän odotti tilaa-

maansa sairautta, tulikin palokunta pihalle. Hän kertoi vihaisesti ja häitäntyneenä, miten on todella pahasti sohlattu asioissa: täällä ei ole tulta eikä savua vaan tajuton mies, joka tarvitsee apua. Hän ei tiennyt uudesta käytännöstä että paloautokin saa kutsun tulla sairaan luo.

Nainen kertoi tapahtuman niin värikkäästi ja hausvasti, että me molemmat rupesimme nauramaan. Hän oli nimittäin yrittänyt estää palomiesten avun ja yritti työntää isoja miehiä sivummalle "kraiveleista" eli mistä vain otetta sai.

Ilmeisesti nauruamme kesti varsin pitkään, kunnes sen keskeytti hämentyneen naapurin tulo osanottokukkien kanssa. Päästiin siinä vihdoin asiaan ja rauhassa juttelemaan tulevista hautajaisista.

RISTO AHTI
kirkkoherra
Ypäjä

Hengellistä elämää ja työtä verkossa

HANNU MAJAMÄKI

HANKEPÄÄLLIKKÖ, KIRKKO-HALLITUS

Verkko on kerralla muuttanut seurakuntien toimintaympäristön. Kirkko ja seurakunnat eivät voi olla reagoimatta tähän muutokseen, ja toiminnassa on tapahduttava muutoksia.

KIRKOSSA ONKIN perustettu Hengellinen elämä verkossa -hanke kehittämään toimintatapoja ja kouluttamaan työntekijöitä verkossa tehtävää työtä varten.

Verkossa eletään

Verkossa ihmiset elävät täyttä elämää:

etsivät tietoa, keskustelevat, muodostavat yhteisöjä. Myös ihmisten uskonnollinen etsintä tapahtuu verkossa, ja sieltä he myös löytävät vastauksia. Jumala toimii myös verkossa.

Ei ole selkeää rajaa elämälle verkossa ja muulle elämälle, vaan kaikki on ihmisille samaa todellisuutta. Nämä kaksi olemistapaa sulautuvat yhä enemmän toisiinsa. Niiden nivoutumisesta alkaa muotoutua yhä vahvemmin tavallisen ihmisen arki ja juhla, ilo ja suru. Jumala elää arjessa ja juhlassa, ilossa ja surussa.

Kirkko on siellä, missä sen jäsenet ovat, ja toisaalta kirkon on oltava siellä, missä sen jäsenet ovat. Tämä tarkoittaa sitä, että kirkon on oltava verkossa. Kirkko on luonnollisesti siellä jo jäsentensä mukana. Kuitenkin kirk-

ko-organisaation tehtävänä on tukea jäsentensä hengellistä elämää. Näin kirkon on myös organisaationa, siis työntekijöiden tekemän työn kautta, oltava kaikkien ihmisten tukena, myös verkossa.

Kirkko elää jäsenissään ja jäsentensä kanssa myös fyysisessä todellisuudessa, fyysisessä tilassa, kasvokkain ja ihmistä koskettaen. Tämä tärkeä tehtävä ei ole ristiriidassa verkossa olemisen kanssa, vaan ne päinvastoin tukevat toisiaan. Verkossa tehtävä työ on osa kirkon perustyötä. Se on huomioitava työnjaossa, työn suunnittelussa, työn resurssoinnissa ja kaikessa koulutuksessa.

Verkko on ympäristö, jossa muutos on nopeaa ja usein varsin syvääkin. Tässä ympäristössä työskentely vaatii

jatkuvaa päivittämistä. Verkko vai-
kuttaa koko kulttuuriin ja yhteiskun-
taan, myös kirkkoon. Kirkko ei ole
myöhässä tästä junasta, vaan hyvässä
vauhdissa mukana.

Verkko toimintaympäristönä

Verkko on haasteellinen toimintaym-
päristö kirkolle monimuotoisuutensa
ja moniäänisyytensä tähden. Kirkolle
tämä tarkoittaa pyrkimystä ja oppi-
mista suvaitsevaisuuteen, erilaisuuden
hyväksymiseen, vajavaisuuden kunni-
oittamiseen ja nöyryyteen.

Kirkko ei voi olla verkossa kerto-
massa yhtä totuutta, vaan se on siellä
ihmisten rinnalla, tukien kyselemässä
elämän mysteeriä. Se on siellä jäsen-
tensä, työntekijöidensä ja organisaati-
onsa kautta.

Verkko ei rajaudu tai organisoidu
toimintaympäristönä maantieteellises-
ti. Tämä on haaste kirkolle, koska
Suomessa sen organisaation perusta on
juuri alueellisessa jakamisessa ja rajaa-
misessa. Kirkko (siis *Suomen* evanke-
liluterilainen kirkko) jakaantuu alu-
eellisiin hiippakuntiin, jotka jakautu-
vat alueellisiin seurakuntiin, ja nämä
vielä usein jakautuvat pienempiin alu-
eisiin.

Verkko haastaa kirkon organisatori-
sesti uudenlaiseen yhteistyöhön. Kun
toimitaan verkossa, ei voi tietää, että
palvelee juuri oman seurakunnan jä-
sentä; verkossa palvelee ihmistä. Tä-
mä ihminen voi olla jonkin seurakun-
nan jäsen.

Toisaalta tässä toteutuu kirkon pe-
rinteinen missionaarinen tehtävä: kir-
kon on mentävä maailmaan julista-
maan evankeliumia. Tämä julistustehtävä
tulee hoitaa sillä kielellä ja niillä
välineillä, joita maailma nyt käyttää.

Verkko työympäristönä

Verkkotyö on koko yhteiskunnalle
uusi asia. Ei ole juurikaan kokemuk-
sia työntekijän jaksamisesta, motivaa-
tion säilymisestä tai työn ja työajan or-
ganisoinnista. Näitä kokemuksia hae-

taan nyt.

Yleistuntuma on, että verkossa teh-
tävä työ on vaativaa, mutta hyvin mo-
tivoivaa, monen kokemuksesta jopa
hankalan koukuttavaa. Työtä on osat-
tava rajata itse, mutta sille on oltava
niin esimiehen, työyhteisön kuin ver-
taisryhmän tuki. Työnohjauksen ja
koulutuskysymysten on oltava kun-
nossa.

Jännittävä haaste verkkotyössä on
oman identiteetin, persoonan ja yksi-
tyisyyden sekä verkossa tehtävän työn
välinen raja. Työtä tehdään omalla
persoonalla, nimellä tai nimimerkillä.

Verkko antaa mahdollisuuden oman
yksityisyyden avaamiseen hyvin halli-
tusti, mutta myös hallitsemattomasti.
Voidaankin kysyä, tuoko verkko ta-

kaisin vanhaa pappilakulttuuria, jossa
papin elämiset ja tekemiset olivat aika
tavalla esillä.

Itse olen tätä rajaa hakenut pitämäl-
lä eräässä verkon julkisessa kuvapalve-
lussa esillä albumeita omasta elämästä-
ni, perheestä, talosta, puutarhasta. Pa-
laute on ollut runsasta ja asiallista.

Sosiaalisissa verkkopalveluissa työn-
tekijä raottaa väistämättä omaa yksi-
tyisyyttään ja persoonaansa. Vaikkapa
facebookin status updateaukset, siis sen
kertominen mitä tekee, ajattelee tai
tuntee juuri sillä hetkellä, avaa omaa
elämistä sille ryhmälle jolle halutaan,
vaikka kaikille. Itse olen päätenyt
isoon avoimuuteen ihan kokeilumie-
lessä.

Verkossa on oltava aidosti ja uskot-

PEKKA KASKINEN

Hannu Majamäki

tavasti, teeskentely ei vie pitkälle. Kun siitä jää kiinni, on tilanne aika lailla menetetty.

Kirkon paikka verkossa

Alusta asti kirkon verkkotyötä pohdittaessa on nähty kaksi eri linjaa. Toisessa halutaan mennä sinne, missä ihmiset jo verkossa ovat. Toisessa halutaan kehittää ja rakentaa omia palveluita, joita ihmisille tarjotaan.

Molempia linjoja tarvitaan. Näinhän kirkko on toiminut myös perinteisesti.

Toisaalta kirkon jäsenet ovat rakentaneet kirkkorakennuksia, seurakuntakoteja ja leirikeskuksia paikoiksi, joissa voidaan olla. On tarvittu hautausmaita, kappeleita ja rukoushuoneita.

Toisaalta on menty kadunkulmiin laulamaan ja puhumaan, kirjoitettu kirjoja, julkaistu lehtiä, kirjoitettu lehdistä, tehty radio- ja tv-lähetyksiä, lä-

hetty lähettejä kaukaisiin maailman kolkkiin.

Tähän on tähän mennessä päädytty myös kirkon verkkotyössä. On edettävä molemmilla kaistoilla, ja molemmat tavat toimia pitää huomioida työtä resursoitaessa.

Verkkoseurakuntalainen

Useimmat kirkossa tehdyt suunnitelmat vuorovaikutteisista verkkopalveluista on suunnattu verkon pääkäyttäjryhmille, lähinnä 14–50-vuotiaille ja usein varsin korkeasti koulutetuille.

Nyt näyttää kuitenkin selvältä, että kohderyhmiä on paljon muitakin. Lapset käyttävät yhä enemmän verkkoa. Se haastaa sekä heidän vanhemmilleen että heidän kanssa työtä tekeville suunnattujen palvelujen kehittämisen. Se haastaa myös kirkon panoksen mediakasvatuksessa.

Suomessa siirtyä lähivuosina eläk-

keelle paljon ihmisiä, joille verkko on tullut tutuksi toimintaympäristöksi sekä työssä että yksityiselämässä. Mikä on tämän haaste kirkolle?

Verkko vapaaehtoistoiminnan foorumina luo huikeita näkymiä. Useista uskontoa käsittelevistä verkkokeskusteluista puuttuu rauhallinen keskitien ääni; suurinta rähinää pitävät tien eri laidoilla kulkevat. Voisiko tätä keskustelua rakentavasti eteenpäin vievää tolkun kirkkokansaa saada tekemään keskusteluvapaaehtoistyötä?

Verkossa puretaan mitä yllättävimmissä paikoissa oman elämän vaikeita tilanteita ja tunteita. Voisiko kristitty olla siellä ihan vain tukemassa ja kuuntelemassa? Verkossa pohditaan paljon omia uskonnollisia kysymyksiä. Voiko perusseurakuntalainen löytää tähän pohdintaan osallistumisesta kutsumuksensa? ■

Hengellinen elämä verkossa on myös koulutushanke

TERHI PAANANEN

SEURAKUNTAPASTORI, HELSINKI

Moni kirkon työntekijä miettii, millainen toiminta verkossa on työtä ja mikä on omaa vapaa-aikaa. Onko viisasta toimia omalla nimellä vai piilosta nimimerkin takaa? Mitä kirkon työntekijä voi verkossa sanoa? Kuka uskaltaa sanoa?

Näitä ja muita kysymyksiä pohditaan tulevaisuudessa Hengellinen elämä verkossa -hankkeeseen liittyvissä koulutuksissa. Koulutukset verkossa toimimiseen ovat tärkeä ja näkyvä osa koko Hengellinen elämä verkossa -hanketta.

Tarkoitus on järjestää koulutusta lähes 3000 kirkon työntekijälle lähivuosien aikana. Koulutuksia tulee olemaan monenlaisia.

Kaikille yhteinen peruskoulutus

Ensimmäisessä vaiheessa järjestetään kaikille yhteinen peruskoulutus, jonka tavoitteena on innostaa ja rohkaista toimimaan kirkon työntekijänä verkkoympäristössä. Erityisen tärkeää on etsiä ja löytää se, miten kirkko toteuttaa omaa hengellistä kutsumustaan verkossa.

Lisäksi on tärkeää käydä perusteellisia keskusteluja verkossa toimimisen eettisistä ulottuvuuksista ja pelisäännöistä. Peruskoulutus antaa tietoa verkkotyössä tarvittavista valmiuksista.

Peruskoulutukset järjestetään hiippakunnittain. Niitä varten tarvitaan

jokaisesta hiippakunnasta parikymmentä kouluttajaa, jotka saavat kouluttajan tehtävään oman koulutuksensa.

Kouluttajien rekrytointi tehdään yhteistyössä tuomiokapitulien kanssa. On toivottavaa, että kouluttajat edustaisivat laajasti kaikkia eri seurakunnan työntekijäryhmiä.

Peruskoulutuksen lisäksi tarvitaan ja järjestetään erilaisia täsmäkoulutuksia.

Tarpeen mukaan jatkokoulutuksia

Hengellinen elämä verkossa -hankkeessa järjestetään monenlaisia projekteja, joiden edelläkävijänä on ollut City.fi-sivuston Rakkauden ammattilaiset -keskusteluryhmä.

Kirkkohallitus teki Rakkauden ammattilaisista City.fi-sivuston kanssa yhteistyösopimuksen viime vuonna. Tässä keskusteluryhmässä on ollut mukana yli 20 kirkon työntekijää keskustelemassa nuorten aikuisten kanssa kaikista asioista maan ja taivaan välillä.

Yleisimpiä keskustelunaiheita ovat olleet rakkaus, seksuaalisuus ja ihmissuhteet niin kuin City.fi-sivustolla

muutenkin. Tähän hankkeeseen osallistuville työntekijöille järjestettiin aluksi koulutus, ja samoin menetellään vastaavien hankkeiden

Terhi Paananen

kanssa myös tulevaisuudessa.

Yksi suuri, uusi työtapana tulee olemaan nettiauttaminen. Nettiauttamista voi tapahtua nettipappitoiminnassa, Palvelevan netin kautta, jonkin pika-viestiohjelman tai vaikka oman sähköpostin kautta.

Verkossa auttaminen on joiltain osin haastavampaa kuin ihmisten kohtaaminen kasvotusten. Samalla tavalla kuin puhelimessa on verkossa välillä vaikea päästä perille keskustelukumppanin tunnetiloista tai lauseiden tarkoituksesta. Kuuntelemisen taito saa uusia haasteita.

Työntekijälle uusia haasteita asettaa myös se, että auttavassa netti keskustelussa yksittäinen lause on kirjoitettuna vahva viesti, ja se voi jäädä pitkäksi aikaa ihmisen tietokoneelle. Tarvitaan siis erilaisia koulutuksia kirjallisen ilmaisun terävöittämiseksi. On tärkeää saada palautetta omasta kirjoittamisesta ja sen synnyttämistä mielikuvista.

Jotkut verkkopalvelut toimivat kuvien pohjalta. Puhumme kirkosta usein Sanan kirkkona. Se kertoo myös siitä, että puhe ja kirjoittaminen dominoivat meidän tapaamme jäsentää kristillistä uskoa ja viestiä siitä. Tarvitaan myös koulutuksia, joissa opetellaan lukemaan kuvia ja viestimään kuvien avulla.

Monia näistä koulutuksista tullaan järjestämään yhteistyössä erilaisten koulutusta tarjoavien organisaatioiden kanssa. Näin koulutuksiin saadaan sekä alueellisuutta että monipuolisuutta. ■

Kirjoittaja aloittaa Hengellinen elämä verkossa -hankkeen koulutussuunnittelijana 1.3.2009.

Pappina verkossa – Antti Siukonen

ANTTI SIUKONEN
PÄÄTOIMITTAJA, HELSINKI

Kirkko hallitsi viestintää vielä 1800-luvulle asti. Sen jälkeen hierarkiat ovat murtuneet pala palalta. Netti teki lopullisen läpimurron tarjoten jokaiselle mahdollisuuden levittää oman viestinsä maailmalle.

KIRKKOKIN LÄHTI mukaan. Ensin tarjottiin keltavihreiltä sivuilta tietoa, sitten siirryttiin portaaliin. Nyt rakennetaan vuorovaikutuksellisia palveluita, jalkaudutaan suosituille nettisaiteille, blogataan, mesetetään ja jopa vihitään verkkotyöhön pappeja.

Nettipapiksi vihitty

Oma polkuni nettipapiksi alkoi luki-

osta. Pohdin kirjoitusten jälkeen, lähteäkö lukemaan teologiaa vai tietojenkäsittelytiedettä. Pääsin kumpaankin, mutta päädyin teologiaan. Mieluummin ihmisten kuin koneiden kanssa, ajattelin.

Vuoden 2005 lopulla minua pyydettiin polkemaan pystyyn uutta nuorisomediaa Kustannus Oy Kotimaalle. Keväällä 2006 pystyssä oli kirkon nuorisolle kohdennettu *Fleim*-lehti ja verkkopalvelu.

Nettipalvelu täytti verkossa olleen seurakuntanuoren kokoisen aukon. Fleim.fi otettiin viime syyskuussa kirkon huomaa osaksi Hengellinen elämä verkossa -hanketta (HeV). Tästä tietoisena lähestyin Helsingin tuomiokapitulia pappisvihkimyksen tiimoilta.

Eero-piispa kertoi ilolla vihkivänsä papiksi verkkotyöhön, ja työnantajani oli kannustava vihkimyksen suhteen. Niinpä pyhäinpäivänä 2008 minut vihittiin kirkon rippikoulu- ja nuorisotyön verkkopalvelun fleim.fi:n papiksi. Nettipapiksi, kuten nimitys kuuluu.

Vertaistukea, hengailua ja imagonrakennusta

Nykynuoria ja -lapsia kutsutaan milleniaali-sukupolveksi, jolla tarkoitetaan sitä, että he ovat syntyneet ja kasvaneet teknologisoituneeseen ympäristöön, verkon monitaitureiksi.

Aiempiin sukupolviin verrattuna milleniaalien mediankäyttö ei vie sen enempää aikaa kuin muidenkaan, mutta netti vie ajasta suuremman osan kuin muilla. Keskivertonuori käyttää verkossa aikaa kolmatta tuntia päivittäin.

Uudet yhteisölliset nettipalvelut ovat kuin koirankoppeja, joihin turvalliselta etäisyydeltä heitetään luu ja katsotaan, mitä tapahtuu. Ensimmäisen blogimerkintänsä Fleimiin tehnyt seurakuntanuori houkuttelee kopista ulos häntää heiluttavan seurakoiran, kun jossain muussa palvelussa jumalasuhdettaan pohtiva saattaisi saada vastaansa vihasen räksytyksen.

Fleimin blogeissa nuoret pohtivat uskoaan, kaverisuhteitaan, arkisia kiireitä ja kertovat iloistaan ja suruistaan. Muut käyttäjät myötäelävät blogikommenttien ja yksityisviestien välityksellä.

Verkkoprofileista haistellaan, minäkalaisista asioista toinen on kiinnostunut. Kun mielenkiinnot kohtaavat, tustuminen on helppoa. Uusia kaveri-

suhteita solmitaan verkossa paljon.

Fleimin verkkopalvelussa tärkein osa-alue on yhteisö, mutta verkkoleh-ti, pelit ja videosisällöt ylläpitävät yhteisön imagoa, joka houkuttelee kuulumaan siihen. Seurakuntaan, kirkkoon ja nuorten elämään liittyvät sisällöt vahvistavat seurakuntidentiteettiä ja samalla myös kirkon imagoa.

Rippikoulu- ja nuorisotyön verkkotyökalu

Helmikuussa julkaistava Fleimin verkkoalustan päivitys mahdollistaa jokaiselle seurakunnan työntekijälle oman verkkorippikoulu-yhteisön luomisen Fleimin palveluun. Kun työntekijä kerää rippikoululaisilta sähköpos-

**Fleimin blogeissa
nuoret pohtivat
uskoaan,
kaverisuhteitaan,
arkisia kiireitä ja
kertovat iloistaan ja
suruistaan.**

tiosoitteet ja syöttää ne Fleimiin, riparilaiset saavat sähköisen kutsun liittyä oman riparinsa yhteisöön.

Yhteisössä työntekijä voi julkaista uutisia, kalenterimerkintöjä tai vaikkapa leirikirjeen tiedostona. Nuoret voivat ottaa osaa keskusteluun, palauttaa ennakkoitehtävänsä työntekijälle sähköisesti sekä jakaa leirikuvansa ja videonsa turvallisesti vain ripariyhteisöön kuuluvien kesken.

Ripariyhteisön perustaminen tukee puolen vuoden rippikoulua ja tarjoaa sille vuorovaikutuksellisen alustan. Riparin jälkeen yhteisöstä on helppo kannustaa nuoriaan liittymään seura-

kunnan nuorisotyön ja isoskoulutuksen verkkoyhteisöihin. Eräänlaista sähköpaimentamista verkossa siis.

Tavoitteena Fleimillä on olla seurakunnan työntekijän ylläpitämä vaihtoehto nuorten itsensä perustamille ripariyhteisöille irc-galleriassa. Nuorten ylläpitämiin yhteisöihin muissa palveluissa työntekijöillä ei välttämättä ole pääsyä eikä valitettavasti edes kaikilla riparille osallistuvilla nuorillakaan. Nettikiusaamista tapahtuu valitettavasti myös riparikontekstissa.

Kokemukseni mukaan toimivimmat verkkoyhteisöt ovat niitä, joilla on selkeä tarttumapinta myös reaali-maailmassa. Rippikoulut, isoskoulutus ja muut seurakuntien ryhmät ovat tästä näkökulmasta mitä parhaimpia.

Silti toimivan verkkoyhteisön aikaansaaminen vaatii aikaa. Työntekijänä verkossa on hyvä muistaa, että aktiivisuus palkitaan. Säännöllinen yhteisön päivittäminen ja nuorille viestiminen takaavat aktiivisen yhteisön.

Mitä tarttis tehdä jatkossa?

Seurakunnat ovat nyt haasteiden edessä. Digitaaliset foorumit kehittyvät väistämättä vuorovaikutukselliseksi julkaisukanaviksi. On mietittävä, miten tässä kehityksessä halutaan olla mukana.

Osallisuuden mahdollistaminen kaikille verkossa voi olla haasteen lisäksi myös mahdollisuus.

Mielikuvien aikakaudella ei ole samaa, mitä verkossa tehdään. Kirkosta eroamista vastaan taistellaan rukousten lisäksi myös onnistuneilla verkko-palveluilla.

Kirkkohallituksen tuella Fleimistä on ollut mahdollista kehittää ilmainen työkalu seurakuntien rippikoulu- ja nuorisotyölle. Hengellinen elämä verkossa -hankkeen myötä kirkon asiat verkossa näyttävät menevän hyvään suuntaan. Työntekijöiden innostus hyödyntää uusia mahdollisuuksia ratkaisee loput. ■

Usko toivo rakkaus – kohtaamisia verkossa ja mediassa

Helsingin seurakuntien Usko toivo rakkaus -kampanja on aloittanut kolmannen ja viimeisen vuotensa, jolloin nostetaan esiin kaikkia teemoja, uskoa, toivoa ja rakkautta. Kampanja keskittyy edelleen markkinointiviestintään sekä seurakuntien läsnäoloon verkossa.

EEVA SALONEN

PROJEKTIPÄÄLLIKKÖ, USKO TOIVO RAKKAUS -HANKE, HELSINGIN SEURAKUNTAYHTYMÄ

HELSINKIIN KESKITTYVÄLLÄ kampanjalla tavoitellaan ja on jo tavoitettu kirkolle kaikkein haasteellisinta ryhmää, kirkosta

vieraantuneita 18–39-vuotiaita.

Kampanjalla pyritään tukemaan kirkon ja seurakuntien tehtävää Helsingissä tarjoamalla mahdollisuuksia yhteiseen viestintään sekä kehittämällä ja toteuttamalla yhteisiä hyviä toimintatapoja. Kampanjalla tuetaan myös seurakuntien joulun ja pääsiäisajan toimintaa.

Rakkaus-kampanjan nettiäänestyksen parhaasta mainosfilmistä voitti Koditon-filmi. Äänestämässä kävi noin 1000 henkilöä (äänestysmahdollisuus oli rajoitettu yhteen/henkilö).

Nettohuomioarvo (=nähty ainakin yhden mainoksen)	Rakkaus-kampanjassa 43 %, alhaisempi kuin Usko- kampanjassa (79 %). Syynä erityisesti pienempi mediapanostus sekä myös pienempi medianäkyvyys.
Mainoskampanjan kokeminen	Mainoskampanjaan suhtauduttiin myönteisesti (56 % vas- taajista, vuonna 2007 40 %). Rakkaus-kampanja puhutteli myönteisesti erityisesti 33-39-vuotiaita, Usko-kampanja veti puoleensa 18-25-vuotiaita.
Kampanjan arviointi	Vastaajat kokivat, että kampanjat laittavat ajattelemaan ja ne ovat nykyaikaisia.
Kampanjan luoma mielikuva	40 % kertoi kampanjan vaikuttavan myönteisesti ja 8 % ne- gatiivisesti mielikuvaan kirkosta. Vuoden 2007 Usko-kam- panjan luvut olivat 36 % (myönteisesti) ja 14 % (kielteisesti).
Kampanjan toimivuus	Molemmat kampanjat pystyvät herättämään ajatuksia ja myös koskettamaan ihmisiä.

Taulukko kertoo Usko- ja Rakkaus-kampanjoiden vastaanotosta Research Internationalin tekemien markkinointitutkimusten perusteella.

Uskosta toivon kautta rakkauteen

Ensimmäinen teema Usko aloitti kampanjan marraskuussa 2007. Tuolloin kutsuttiin nuoria aikuisia keskusteluun ja yhteiseen pohdintaan. Kampanja nousi esiin laajalti sekä valtakunnallisessa mediassa että kahvipöytäkeskusteluissa.

Nuoria aikuisia tavoiteltiin kirkolle uudella tavalla: keskityttiin markkinointiviestinnässä kohderyhmämedioiden eli mainostettiin niissä lehdissä, ohjelmissa ja verkkosivustoilla, joita nuoret aikuiset seuraavat. Perustettiin uskotoivorakkaus.fi-keskustelufoorumi, jossa tarjottiin läsnäoloa reaaliajassa chat-keskusteluissa sekä mahdollisuutta avoimeen keskusteluun kirkon ylläpitämällä foorumilla.

Jatkoa seurasi vuonna 2008. Keväällä teemana oli Toivo. Nostettiin esiin erityisesti pääsiäisen merkitystä ja toivon sanomaa nykyhetken nuoren ai-

kuisen elämässä. Internetpanostuksia jatkettiin ja niitä suunnattiin myös uusilla tavoilla.

Suomen Pipliaseuran kanssa alettiin tehdä yhteistyötä raamattumateriaalien tuottamisessa, muun muassa esitet-

Eeva Salonen

tiin kysymyksiä Jeesuksesta teologian asiantuntijoille, jotka osallistuivat verkkokeskusteluun.

Rakkaus-kampanjassa marraskuun alusta 2008 lähtien nostettiin teemaksi lähimmäisenrakkaus. Verkkotyöhön lisättiin uusi ulottuvuus, vapaaehtoispankki, joka toteutettiin yhteistyössä Tampereen Suurella Sydämellä -toiminnan kanssa. Vapaaehtoistehtäviä koottiin tarjolle aluksi noin viisikymmentä. Tammikuun alkuun mennessä pankin kautta oli ilmoittautunut noin 120 uutta vapaaehtoista.

Kampanjan aikana ihmisiä kutsuttiin pohtimaan lähimmäisenrakkauden merkitystä omassa elämässään ja annettiin yli 300 lupautta työstä lähimmäisen hyväksi. Chatissa uutta oli varustointi, jolla voi varata ajan keskusteluun papin kanssa.

Uutta oli myös kirkkohallituksen johdolla toteutettu ensimmäinen verkko-oppisuhdekurssi. Chattia käytettiin

osana Virtaa välillämme -verkkokurssia.

Tuloksia ja tulevaisuutta

Hankkeen ja kampanjan tuloksia kannattaa pohtia suhteessa kampanjalle asetettuihin tavoitteisiin. Tavoitteena oli saada aikaan keskustelua ja pohdintaa kristillisen uskon keskeisistä kysymyksistä. Tavoitteena oli myös luoda kuvaa Helsingin seurakunnista kiinnostavana ja merkityksellisenä yhteisönä.

Lisäksi voidaan tutkia verkkosivuston kiinnostavuutta esimerkiksi kävijämäärien, keskusteluun rekisteröityneiden ja keskusteluisältöjen pohjalta.

Keskustelun syntymistä on tutkittu muun muassa medianäkyvyyden ja mediassa esillä olleiden sisältöjen kautta sekä verkkokeskustelujen perusteella, myös muilla kuin uskotoivorakkaus.fi-sivuilla. Teemat ovat kiinnostaneet niin mediassa kuin verkossa, erityisesti kampanjan alkuvaiheessa.

Vuoden 2008 aikana, jolloin yksittäisen kampanjahuipun mediapanostukset olivat alkuvaihetta pienemmät, median kiinnostukseen ei ollut enää yhtä suurta. Toivon teema tai lähimäisen rakkauden esiin nostaminen eivät olleet niin räjäköitä aiheita, että olisivat saaneet aikaan suuria otsikoita ja sitä kautta verkko- tai kahvipöytä-

keskusteluja.

Usko toivo rakkaus -kampanjan markkinointiviestinnän toimivuutta on tutkittu kahdella Research Internationalin toteuttamalla kohderyhmätutkimuksella. Tutkimuksissa pohdittiin juuri päättyneen kampanjavai-

heen kykyä herättää keskustelua, mikä kuvaa kirkosta kampanjan perusteella sekä kampanjan toimivuuden yksityiskohtia.

Tutkimukset tehtiin internetpaneelin helsinkiläiseen kohderyhmään kuuluvien parissa, ja vastaajia oli 180. Tutkimusten tuloksia on tiivistetty sivun 25 taulukkoon, joka kertoo, että kampanja herättää kohderyhmäänsä. Kampanja panee ajattelemaan, se herättää ajatuksia.

Uskotoivorakkaus.fi-sivustolla oli 16.11.2007–31.12.2008 noin 200 000 käyntiä ja noin 130 000 yksittäistä kävijää. Kiinnostavinta sisältöä kävijämäärien perusteella ovat chatit ja keskustelupalsta.

Sivuston keskusteluihin on rekisteröity noin 2000 nimimerkkiä. Keskustelujen sisällöt ovat vaihdelleet erilaisen elämäntarkastuksellisten kysymysten välillä. Mitään keskustelunaiheita ei ole rajattu pois.

Alussa chatit oli auki suuremman työntekijäresurssin voimin kuusi viikkoa joka arki-ilta. Myöhemmin se on toiminut kerran viikossa, kampanja-aikoihin useampana iltana. Chattausaikaa on kertynyt yli 200 tuntia, ja osallistujia on ollut kullakin kerralla muutamasta parikymmeneen. Chatissa on testattu myös chattihartautta.

Markkinointiviestintää on toteutettu myös verkossa, esimerkiksi Rakkaus-kampanjassa kolmen eri mainosfilmin välisenä äänestyksenä.

Vapaaehtoispankista, vuorovaikutteisesta keskustelufoorumista sekä verkkotyöhön panostamisesta näyttää olevan tulossa osa Helsingin seurakuntayhtymän pysyvää toimintaa. Verkko on yksi paikka, jossa seurakuntalaisemme viihtyvät, ja siksi meidän tulee olla siellä läsnä. Tämä vaatii uudenlaista ajattelua ja panostusta koulutukseen sekä työn painotusten uutta arviointia.

Miten me seurakunnissa osaamme vastata verkon haasteeseen? ■

OLETKO JÄÄNYT HOITOVAPAALLE?

OTA YHTEYTTÄ OMAAN AMMATTILIITTOOSI,

JOTTA JÄSENYYYTESI SÄILYY.

Elämää verkossa

MERJA LAAKSAMO

AKIN APULAISTOIMINNANJOHTAJA

Oletko Facebookissa? Mikä on IRC-galleria? Nettipalveluja vilisee verkossa ja ihmisten puheissa. Ensimmäiset yhteisöpalvelut avautuivat netissä 2000-luvun alussa, ja nyt niitä on jo yli sata erilaista.

VIRTUAALIMAAILMA ON tämän päivän ihmiselle, varsinkin nuorelle, hyvin todellinen osa elämää. Seurakunnan työntekijöiden joukossa virtuaalitietämys on vaihtelevaa. Seuraava kooste maallisista ja hengellisistä nettipalveluista ja hankkeista antaa ensiapua, vaikkei kata läheskään koko ajan kasvavaa tarjontaa. Lähteenä on käytetty muun muassa palveluiden omia sivuja ja Wikipediaa.

Yhteisöjä

FACEBOOK ELI ”NAAMAKIRJA”

Facebook on tarkoitettu yhteydenpitoon kavereiden kanssa sekä kuvien, videoiden ja linkkien jakamiseen. Facebookissa on yli 52 000 erilaista sovellusta, ja käyttäjät tekevät niitä koko ajan lisää. Niiden avulla voi lähettää ystävälle kukkia, kahvia, ikonin, halauksen tai miltei mitä tahansa maan ja taivaan väliltä.

Facebookiin voi perustaa akvaarion tai puutarhan tai rakentaa lumiukon. Siellä voi antaa lahjoja tai onnitella syntymäpäivänä. Voi suojella sademetsää tai vastustaa väkivaltaa.

Yleisin tapa olla Facebookissa on päivittää olotilaansa, esimerkiksi Merja pohdiskelee Cruxin teemoja tai Jukka lukee kirkolliskokouksen materiaalia. Tätä ottilaa muut voivat kom-

mentoida, ja voi syntyä pitempikin keskustelu. Kun naamakirjassa törmää tuttuun, hänelle voi lähettää ystäväpyynnön. Kun ystävä vastaa, ollaan kavereita. Kavereille on helppo lähettää viestejä Facebookin kautta.

Facebookissa on paljon kirkkoa sivuavia ryhmiä, kuten papit, kirkkomuusikot ja urkurit, diakoniatyöntekijät, kirkko, pyhiinvaellus, yhteisvastuukeräys, virtuaalikirkko, virsistä voimaa.

Facebook perustettiin Yhdysvalloissa vuonna 2004, ja se levisi Suomeen syksyllä 2007. Käyttäjämäärä kasvaa uskomatonta vauhtia. Vuodessa se kolminkertaistunut, pian käyttäjiä on liki 200 miljoonaa. Viime vuonna Facebookista julkaistiin suomenkielinen versio.

HABBO HOTEL

Habbo Hotel on Suomessa vuonna 2000 kehitetty, yli 13-vuotiaalle suun-

nattu chat-tyylinen peli. Pelissä liikutaan omalla virtuaalihahmolla ympäri pelimaailmana toimivaa hotellia ja keskustellaan muiden käyttäjien kanssa. Hotellissa voi harrastaa monenlaista, käydä kirjastossa tai uimassa. Peruskäyttö on ilmaista.

Maksua vastaan on mahdollista siustaa oma hotellihuone tai hankkia lemmikkieläin. Tuotteet maksetaan hotellin omalla rahayksiköllä, Habbo-kolikoilla, joita saa muun muassa tekstiviestillä, verkkomaksulla tai luottokortilla. Kolikoilla voi hankkia erilaisia huonekaluja tai ostaa poletteja, joilla pääsee pelaamaan erilaisia pelejä.

Habbo Hotel on saanut kritiikkiä siitä, ettei se ole ottanut tarpeeksi vastuuta lasten rahankäytöstä. Vuonna 2004 asetettiin viikoittainen 10 euron raja kännykällä tehtäville kolikko-ostoksille. Hotelissa tapahtuu myös varkauksia: toissa vuonna 17-vuotias hollantilainen poika pidätettiin virtuaalis-

ten huonekalujen varastamisesta 4000 euron edestä.

Habbo Hotelissa on 121 miljoonaa rekisteröityä virtuaalimahmoa. Suomen Habbossa on 1,77 miljoonaa käyntiä kuukaudessa. Hotellit ovat maakohtaisia, ja niitä on 33 eri maassa. Pääosa käyttäjistä on 11–14-vuotiaita.

Habbo Hotelin kehittänyt Sula-ke on nostanut liikevaihtonsa viime vuonna yli 26 miljoonaan euroon. Tammikuussa yhtiö solmi sopimuksen, jonka mukaan Yhdysvaltojen Idols-kilpailu tulee osaksi Habbo.comia.

IRC (INTERNET CHAT RELAY)

IRC, reaaliaikainen verkkokeskustelu, irkkaus tarkoittaa kirjoittamalla juttua netissä. IRC:n kehitti vuonna 1988 oululainen Jarkko Oikarinen. IRC:ssä on keskustelua vuorokaudenaikaan katsomatta lähes aina. Suosittuja kanavia ovat esimerkiksi harrastus-, paikkakunta- ja opiskelukanavat.

IRC tuli kuuluisaksi, kun Neuvostoliiton vallankaappauksen yhteydessä käyttäjät kertoivat rautaesiripun takaisista tapahtumista. Kuwaitilaiset käyttivät sitä aikaisemmin samalla tavalla Saddam Husseinin hyökätessä maahan. Vuonna 1991 saavutettiin ensimmäisen kerran 300 yhtäaikaisen käyttäjän raja. Nykyään esimerkiksi IRCnet-verkolla on yli 80 000 käyttäjää ja kanaviakin noin 46 000.

IRC:stä on tullut merkittävä kansainvälisen keskustelun media. Internetiin on ilmaantunut lukuisia saman-

kaltaisia palveluja, chatteja.

IRC-GALLERIA

IRC-galleria on kehitetty Suomessa IRC:n ympärille, jotta keskustelijat voisivat nähdä toistensa kuvat. Käyttäjät voivat lisätä valokuvia ja tietoja itsestään sekä kommunikoida keskenään monin tavoin. Kaikki irkkaajat eivät kuitenkaan ole siirtyneet IRC-galleriaan.

IRC-gallerialla on yhteensä noin 507 000 rekisteröityä jäsentä. Se on Suomen suurin yhteisöpalvelu. Kuka tahansa voi perustaa galleriaan yhteisön; niitä on jo yli 200 000. Yhteisöjen jäsenet viipyvät palvelussa keskimäärin 15 tuntia kuukaudessa.

13–19-vuotiaista suomalaisnuorista IRC-galleriaa käyttää aktiivisesti lähes 70 prosenttia. Käyttäjien keski-ikä on noin 20 vuotta, 60 % rekisteröityneistä on täysi-ikäisiä.

Mielenkiintoinen yksityiskohta: IRC-gallerian seitsemänneksi suurin yhteisö on varustettu ristitunnuksella ja sen tunnuslause on pienoisevanke-lumi. Jäseniä on lähes 17 000, keski-ikä 19 vuotta. Sielläkö ovat meidän

nuoret aikuisemme?

IRC-gallerian osti vuonna 2007 Sula-ke Corporation, joka omistaa myös Habbo Hotelin.

MYSPACE

MySpace on Facebookin kanssa kilpaileva yhteisösivusto, jota ylläpitää samanniminen yritys Yhdysvalloissa.

MySpace julkaistiin vuotta ennen Facebookia vuonna 2003, ja se on näihin päiviin ollut maailmanlaajuisesti suurin nettiyhteisö, jolla on yli 200 miljoonaa käyttäjää. Sivusto tarjoaa käyttäjille mahdollisuuden käyttäjäprofiiliin ja blogin luomiseen sekä yhteydenpidon ystäviin.

Sivuston käyttö on hyvin samantapaista kuin Facebookin käyttö. MySpacesta on myös suomenkielinen versio.

SECOND LIFE

Second Life on internetissä toimiva virtuaalimaailma. Sen julkaisi vuonna 2003 amerikkalainen yritys Linden Lab. Käyttäjiä Second Lifellä on yli 15,5 miljoonaa. Peruskäyttö on ilmaista, mutta maksullisella Premium-tun-

nuksella saa virtuaalimaailmasta ostettua muun muassa maata, jolle voi rakentaa oman talon.

Second Lifestä on kaksi versiota, teiniversio ja normaaliversio. Molemmissa voi luoda hahmon, jonka avulla voi liikkua, jopa lentää vapaasti suurilla alueilla. Second Lifessa voi harrastaa monenmoista, esimerkiksi matkustaa, ratsastaa, shoppailla, katsella videoita, kuunnella musiikkia tai mennä vaikka naimisiin!

Second Lifessa järjestetään muun muassa virtuaalisia yliopistoluentoja ja eri ammattiryhmien tapaamisia. Eri organisaatiot ja yritykset esittelevät siellä tuotteitaan ja toimintaansa.

Vaikka Second Life on vain virtuaaliympäristö, siinä suoritetuilla toimintoilla on ollut myös käytännöllisiä vaikutuksia. Virtuaalisesti toteutettu uskottomuus on johtanut jopa avioeroihin.

Muita termejä ja palveluja

BLOGI

Blogi on verkossa pidettävä avoin päiväkirja, jota kirjoitetaan päivittäin tai harvemmin.

Useilla verkkomedioilla alkaa olla oma blogisivustonsa, esimerkiksi Kotimaa-lehdellä. Myös useilla poliitikoilla, julkiksilla tai kirkolliskokousedustajilla on oma bloginsa. Internetissä on tarjolla lukuisia ilmaisia blogipaikkoja.

CHATTI, CHAT

Chatti on reaaliaikainen keskustelu verkossa. Keskustelua voidaan käydä joko verkkosivulla, pikaviestintäohjelman (esim. Messenger) tai IRC:n kautta. Yleensä keskustelu vaatii kirjautumisen eli nimimerkin rekisteröinnin. Chatissa voi keskustella yleisesti kaikkien nähdessä tai siirtyä yksityiskeskusteluun kumppanin kanssa.

Useimmat chatit jakautuvat ”huoneisiin” tai ”kategorioihin”, jolloin kukin voi keskustella samanhenkisten, samalla paikkakunnalla asuvien tai

vaikkapa samasta musiikista pitävien ihmisten kanssa. Keskusteluareenoita on netissä valtava määrä, muun muassa Suomi24.fi, City.fi ja Jippii.fi. Keskusteluareenoita on myös erilaisten nettipelien ja yhteisö sivustojen kuten Facebookin yhteydessä.

FLICKR

Flickr on verkkopalvelu, jossa käyttäjät voivat julkaista ottamiaan valokuvia ja arvostella muiden kuvia.

Flickr tarjoaa ilmaiseksi mahdollisuuden ladata palveluun 100 megatavua kuvia kuukaudessa. Vuosimaksun maksaneet käyttäjät voivat ladata Flickrin rajattoman määrän kuvia. Suomessa Flickrin kotimaisia vastineita ovat ilmaiset Kuvaboksi ja Kuvablogi.

GOOGLE

Google on hakupalvelu, johon voi kirjoittaa esimerkiksi tässä jutussa olevia termejä ja etsiä sen avulla sivuston. Käyttäjän ei tarvitse tietää tarkkaa internetosoitetta.

Netissä on useita hakupalveluita, esimerkiksi www.fi ja yahoo.

MESSANGER, ”MESE”

Windows Live Messenger on Microsoftin kehittämä ja julkaisema ilmainen pikaviestintäohjelma.

Mesessä voi chatin tavoin keskustella, mesittää kaksin tai ryhmässä, siirtää ja jakaa tiedostoja sekä jutella myös videopuheluita (vaatii mikrofoniin ja webbikameran). Videopuhelut ovat ilmaisia tietokoneesta toiseen.

SKYPE

Skype Limited kehitti internetin verkkopuheluihin tarkoitetun ilmaisen sovelluksen, jolla on yli 340 miljoonaa käyttäjää. Skypen käyttäjät pystyvät keskustelemaan internetin kautta maksutta.

Ohjelma on tarkoitettu pääasiassa kahden henkilön välisiin puheluihin, mutta konferenssipuhelun avulla mu-

kana voi olla jopa yhdeksän keskustelijaa. Lisäksi käyttäjät pystyvät lähettämään toisilleen pikaviestejä ja tiedostoja.

YOUTUBE

YouTube on Googlen omistama vuonna 2005 perustettu, 19 eri kielellä toimiva videopalvelu. Käyttäjä voi lisätä YouTubeen omia videoita tai katsoa ja ladata muiden videoita.

Facebookissa leviää päivittäin valtava määrä YouTubea ladattuja videoita, joita lähetetään eteenpäin kavereille. YouTube on internetin suosituin suoratoistovideopalvelu.

YouTubea käytetään monenlaisten epäkohtien osoittamiseen ja yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen. Siellä on käsitelty myös ongelmia, kuten kouluumpumisia.

Pekka Eric Auvinen ja Matti Juhani Saari olivat luoneet itselleen tilin YouTubeen. Jokelan ja Kauhajoen koulusurmien jälkeen Suomen viranomaiset saivat poistatetuksi YouTubea aineistoa, jota tiedotusvälineet kuitenkin olivat ehtineet ladata ja julkaisivat.

WIKIPEDIA

Internetissä julkaistaan ilmaista tietosanakirjaa, jota vapaaehtoiset kirjoittavat useilla kielillä. Wikipedian perustajan Jimmy Walesin mukaan Wikipedia on ”pyrkimys luoda ja levittää jokaiselle planeetan asukkaalle hänen omalla kielellään mahdollisimman laadukas vapaa tietosanakirja”.

Wikipedia tarjoaa laajat siteerausoi-keudet: kuka tahansa voi käyttää sen sisältöä ilmaiseksi, joitakin kuvia lukuun ottamatta myös kaupallisesti, kunhan alkuperäinen lähde mainitaan. Wikipedian pääpalvelimet sijaitsevat Floridassa.

YLEN ELÄVÄ ARKISTO (WWW.YLE.FI/ELAVAARKISTO)

Elävä arkisto on kaikille avoin ja maksuton palvelu. Se tarjoaa internetin välityksellä yhteistä historiaa äänin ja

kuvin: satoja tv-ohjelmia ja tuhansia radio-ohjelmia voi katsella ja kuunnella milloin tahansa. Palvelun tuottaa Yleisradio.

EROAKIRKOSTA.FI

Tampereen vapaa-ajattelijat avasivat vuonna 2003 Eroakirkosta.fi-sivuston, joka tarjoaa sähköisen palvelun valtiokirkkoista eroamiseen. Palvelu välittää eroamispyynnöt maistraateille, joissa virallinen eroaminen tapahtuu.

Palvelun kautta evankelisuterilaisesta kirkosta on eronnut tähän mennessä lähes 150 000 ihmistä. Noin 90 % kirkosta eroamisista tapahtuu nykyään sivuston kautta.

Sivusto kehottaa aktiivisesti kirkosta eroamiseen. Laskurin avulla voi laskea kirkollisveronsa määrän. Sivuilla kerätään myös lahjoituksia palvelun ylläpitämiseen. Ole mukana -osiossa annetaan vinkkejä, miten saada muitakin eroamaan kirkosta.

Kirkollisia palveluja

EROAKIRKOSTA.INFO

Tampereen seurakuntayhtymä perusti lokakuussa 2008 Eroakirkosta.info-sivuston, jonka tavoitteena on herättää pohdintaa kirkosta eroamisen vaikutuksista. Sivustolla vieraili ensimmäisen päivän aikana noin 100 000 kävijää. Sivusto muistuttaa ulkoasultaan vapaa-ajattelijoiden Eroakirkosta.fi-verkkosivuja.

Vapaa-ajattelijain liitto tilastoi, että sivuston julkaisun aikoihin kirkosta eroaminen lisääntyi keskimääräisestä 130 eroamisesta 417 eroamisilmoitukseen päivässä. Sitten eroaminen on palannut ennalleen: päivässä on toistasataa eroa.

LASTENKIRKKO.FI

Lastenkirkko.fi-palvelu avattiin tamikuussa, ja sen takana ovat Espoon, Helsingin, Oulun, Tampereen, Turun ja Vantaan seurakunnat.

Lastenkirkossa luodaan oma virtuaalilahmo, jolla voi liikkua virtuaali-

sen kirkkotilan eri osissa. Urkuja ja kirkonkelloja pääsee itse soittamaan. Kirkkosalissa voi tutustua esimerkiksi kastemaljaan ja alttariin. Lastenkirkossa voi myös hiljentyä: voi osallistua rukoukseen, sytyttää kynttilän tai käydä hautausmaalla.

Palveluun kuuluu myös chatti, joka on avoinna silloin, kun palvelun työntekijä on paikalla. Aluksi päivystys ja chatti toimivat maanantaisin kello 15–17. Chatissa lapset voivat keskustella keskenään tai työntekijän kanssa. Muualla hahmot voivat keskustella hymiöillä.

Lastenkirkon chatti on jouduttu sulkemaan muutaman kerran sitä sabotoivien kirkonvastaisten osallistujien takia.

PALVELEVA NETTI

Palveleva netti on kirkon ylläpitämä maksuton verkkoauttamispalvelu, joka antaa tukea henkilökohtaisissa ongelmatilanteissa. Palvelemaan nettiin rekisteröidään nimimerkki, minkä jälkeen voi lähettää nimettömänä ja luotamuksellisesti viestin mieltä painavista asioista.

Vastaajat ovat tehtävään koulutettuja vapaaehtoisia maallikoita, eivät ammattiauttajia. Myös he toimivat nimettömästi. Viestiin vastataan viiden päivän kuluessa ainoastaan verkkosivustolla, ei esimerkiksi sähköpostin kautta.

POD.FI

Kirkon tiedotuskeskuksen ylläpitämä Pod.fi sisältää ääni- ja tekstiblogeja ajankohtaisista aiheista. Äänipäiväkirjoja ja haastatteluja voi kuunnella tietokoneella tai kannettavalla mp3-soittimella.

Palvelu päivittyy joka päivä uusilla jutuilla. Monipuolisten aiheiden keskeisimpinä teemoina ovat kulttuuri ja uskonto. Sivustolla voi myös osallistua keskusteluun kirjoittamalla kommentteja.

VERKKOKIRKKO.FI

Verkkokirkko on Helsingin seurakuntayhtymän tuottama verkkopalvelu, jossa voi vierailla Maunulan kirkossa erilaisten elementtien äärellä.

Eri huoneissa voi katsella videototeutuksia ja haastatteluja, hiljentyä hartauskuvien tai rukouslaulun äärellä, osallistua jumalanpalvelukseen, kuunnella Raamatun kertomuksia tai viivähtää rukouksessa. Vierailun ajaksi voi valita taustamusiikkia tai hiljaisuuden.

Myös Oulun tuomiokirkkoseurakunnalla on oma palvelu osoitteessa virtuaalikirkko.fi.

Kirkkohallituksen hankkeita

HE TA (HENKILÖSTÖ- JA TALOUSHALLINNON KEHITTÄMISHANKE)

HeTa-hankkeen sisältönä on siirtää kirkkohallituksen palvelukeskuksen hoidettavaksi muun muassa seurakuntien palkanlaskenta, maksuliikenne, kirjanpito ja käyttöomaisuuskirjanpito. Toiminnan suunnittelu sekä työarvion arviointi päättyminen jää seurakunnan tehtäväksi.

HeTa-hankkeen myötä taloushallinnon työntekijät vapautuvat rutiinistöistä hoitamaan keskeisiä henkilöstö- ja taloushallinnon tehtäviä. Muun muassa kirkon palkkausjärjestelmän muutos on tuonut seurakuntien talous- ja henkilöstöhallinnolle uusia pyyhiä tehtäviä.

Hankkeesta järjestetään hiippakunnalliset infotilaisuudet toukokuussa 2009. Lisätietoa: www.evl.fi/hyvatkaytannot.

KITKE (KIRKONKIRJOJENPIDON JA TIETOJÄRJESTELMIEN KEHITTÄMISHANKE)

Kirkon yhteisen oman jäsentietojärjestelmän toteuttaminen on käynnissä. Järjestelmän arvioitu käyttöönotto on vuoden 2010 aikana. Yhteisen jäsentietojärjestelmän käyttöönottoon liittyy kiinteästi riittävän tietoturvatason ja tekniikan varmistaminen (TYP-hanke).

HEINO KERÄNEN

Kanttori Heino Keränen kertoo, miten äänitiedostoja voi siirtää verkkopalvelimelle.

Kuorotyötä netissä

HEINO KERÄNEN

KANTTORI, VESANNON SEURAKUNTA

Nettityöskentely luontuu ehkä parhaiten nuorisotyöstä vastaaville nuorisotyönohjaajille, sielunhoidollisia keskusteluja käyville papeille tai diakonia-työntekijöille. Mutta miten me kanttorit voisimme hyödyntää nettiä omalla työsarallamme?

KIRKKO ON koordinoimassa lähivuosina toteutettavaa suurta Hengellinen elämä verkossa -hanketta. Tarkoituksena on, että suuri osa seurakunnan työntekijöistä saa valmiudet hoitaa jokapäiväisiä työtehtäviänsä netin välityksellä, kohdata ihmisiä siellä, missä ihmiset nykyään paljolti aikaansa viettävät ja asioista keskustelevat, eli netissä.

"Ehtisitkö laittamaan niitä stemmoja nauhalle?"

Uskon, että moni kanttori on kuullut

yllä olevan pyynnön joltakin kuorolaiseltaan. Kuorolainen, joka on kokenut nuotinlukutaitonsa vajavaiseksi ja oppimisensa hitaaksi, on halunnut itselleen vähän tukiopetusta. Ja niille suriseville ja loksuville c-kaseteille sitten pyynnöstä pienellä radiomankalla stemmoja soitettiin ja laulettiin.

Suureksi avuksihan nuo nauhat varmaan olivat, kun sattui vain sen oikean kohdan sieltä aina löytämään. Oi aika-ja.

Tätä samaa ideaa voidaan tuki netin kautta hyödyntää kuorotyössä helpos-

ti, edullisesti, nopeasti ja melko vähällä vaivalla. Tässä eräs yksinkertainen malli: Tee digitaalinen stemmääänite ja siirrä se jollekin nettipalvelimelle suojattuun kansioon. Anna kuorolaisille nettiosoite, tunnus ja salasana ja kehota heitä opettelemaan kuoroteoksen stemmat sieltä silloin kuin se heille parhaiten sopii.

Tämä on verraton apu varsinkin uuden teoksen perusharjoittelun kohdalla. Näin säästetään paljon aikaa ja vaivaa, koska toiset tarvitsevat oppiakseen enemmän harjoittelu-aikaa ja -kertoja, toiset vähemmän. Nyt jokainen voi kerrata osuutensa niin monesti kuin on tarpeen. Lopputuloksen varsinainen hionta ja hienosäätö tapahtuvat tietysti sitten yhteisissä harjoituksissa.

Kuinka homma hoituu käytännössä?

Tarvitset tietysti tietokoneen, mieluiten kannettavan, ja ainoana lisävarusteena kuuloke-mikrofoniyhdistelmän eli headsetin, jonka hinta on 15–20 euroa. Tarvittavat pari ohjelmaa löytyvät netistä esimerkiksi ilmaisista avoimen lähdekoodin ohjelmista. Äänittämiseen näistä soveltuu hyvin esimerkiksi Audacity ja äänitiedostojen palvelimelle siirtämiseen vaikkapa FileZilla.

Nämä ohjelmat toimivat Windowsin lisäksi yhtä hyvin myös Mac- ja Linux-käyttöjärjestelmissä.

Äänittäminen

Kun headsetti on kytketty koneeseen ja testattu, että kaikki toimii, käynnistä ohjelma ja soita teos ”nauhalle”.

Toisella kertaa voit samalla kuunnella soittosi ja halutessasi laulaa jonkun stemman toiselle raidalle. Säädä voimakkuus, balanssi ja tallenna.

Lopuksi äänitys kannattaa muuntaa mp3-muotoon ja antaa sille kuvaava nimi esimerkiksi ”ei_laulamasta_lakkaa_(sopraano).mp3”. Mp3 on hyvä äänitiedostomuoto, jota tukevat monet mobiililaitteet, ja sen tiedostokoko on varsin pieni.

Jos käytössäsi on jokin nuotinnusohjelma ja olet syöttänyt kuorolaulun sille, ohjelmalla voi tehdä suoraan äänitiedoston. Tällä tavalla tehdyille äänitteille tulee tosin yleensä sangen mekaaninen tulkinta.

Palvelimelle siirtäminen

Loogisin paikka kuoron stemmoille voisi olla oman seurakunnan kotisivujen musiikkisivun jokin alasivu. Myös mikä tahansa muu palvelintila sopii tarkoitukseen yhtä hyvin.

Tässä vaiheessa on tärkeää painottaa, että stemmoille tarkoitettu kansio tulee tehdä hyvin suojatuksi siten, että sinne eivät pääse muut kuin pelkätään kuorolaiset tunnuksella ja salasanalla. Muuten voimme syllistyä jonkinlaiseen musiikkimateriaalin julkiseen levittämiseen. Tästä syystä on yleensä viisainta pyytää esimerkiksi seurakunnan sivustojen ylläpitäjää tekemään tarvittava suojattu kansio, ja häneltä saat siihen sitten tunnukset ja salasanat.

Varsinainen äänitiedostojen siirto hoituu esimerkiksi aiemmin mainitulla FileZilla-ohjelmalla. Siinä näkyvät vierekkäin oman koneen tiedostot ja palvelimella olevat, ja niitä voi hiirellä

siirrellä puolelta toiselle. Siirron jälkeen stemmat ovat palvelimella nähtävissä pelkkinä tiedostoluetteloina, joita klikkaamalla stemma saadaan kuulumaan.

Jos intoa ja harrastuneisuutta riittää, stemmasivusta saa visuaalisemman tekemällä sinne pienen nettisivun, jossa voi sitten antaa vaikka tarkempia ohjeita ja vinkkejä kappaleiden harjoittelemiseen.

Kun stemmat ovat netissä, riittää kun kuorolaisille kerrotaan tarkka nettiosoite, tunnus ja salasana. Kuuntelun pitäisi nyt onnistua.

”Eipä mulla ole koko tietokonetta”

Tähän toteamukseen törmää varsinkin vanhemman kuorolaisen kohdalla vielä kovin usein. Tässäkään tapauksessa ei edellä kuvattu kanttorin työ ole mennyt lainkaan hukkaan.

Tiedostoista voi parilla hiiren klikkauksella helposti tehdä CD-levyn, jolta stemman kuuntelu kotioiloissa onnistuu niin kuin c-kasetilta ennen – tosin ilman surinoita ja loksumisia, ja kappaleetkin löytyvät paljon helpommin.

Eräs jo iäkkäänpuoleinen kuorolainen yllätti minut positiivisesti kerran ennen kuoroharjoituksen alkua kertomalla innoissaan: ”Kuulepa kun ne sinun basson stemmat soi hienosti nyt tässä minun kännykässä ja voin harjoitella niitä missä ja milloin vain!”

Oli tullut poika käymään kotona ja siirtänyt stemmatiedostot upouuteen kännykkään. ■

OLETKO TÖISSÄ ULKOMAILLA?

OTA YHTEYTTÄ OMAAN

AMMATTILIITTOOSI, JOTTA JÄSENYYTESI SÄILYY.

Hengellistä työtä verkko yhteisössä

Rakkauden ammattilaiset

HENNA HAUTA-AHO

PROJEKTISIHTTEERI, KIRKKOHALLITUS

Kirkkohallitus lähti syksyllä 2008 yhteistyössä suurten seurakuntayhtymien ja seurakuntien kanssa hankkeeseen, jossa toimitaan kirkon ulkopuolisessa verkko yhteisössä ikään kuin vuokralaisina. Hankkeen tavoitteena on tuoda kirkolle näkyvyyttä nuorten aikuisten mediassa kiinnostavalla ja positiivisella tavalla. Tavoitteena on myös löytää tapoja tehdä hengellistä työtä verkossa.

NUORTEN AIKUISTEN suosiman City-lehden verkkopalveluun perustettiin kirkon sponsoroima yhteisö, johon koottiin moniammatillinen joukko työntekijöitä seurakunnista ympäri Suomea.

Hankkeeseen osallistuvat seurakuntayhtymien työntekijät pääsivät ensimmäisten joukossa koulutautumaan hengelliseen työhön verkossa, johon tulevana vuosina koulutetaan suuri osa kirkon työntekijöistä. Jokainen yhteistyöhön lähtevä seurakuntayhtymä on si-

toutunut kokeilukauden ajaksi ohjaamaan henkilöstöresursseja yhden päivän viikossa työhön verkko yhteisössä tai osallistumaan yhteistyöhön erikseen sovitulla tavalla.

City.fi-verkkopalvelu on erittäin haasteellinen toimintaympäristö kirkolle. Palvelu tavoittaa viikoittain noin 170 000 nuorta aikuista. Suurin osa käyttäjistä tulee suurimmista kaupungeista. City.fi-palvelun käyttäjistä valtaosa on 15–34-vuotiaita, ja joukkoon mahtuu monia kirkosta vieraantuneita.

Henna Hauta-aho kertoo, että verkkoyhteisöjen työntekijät ovat kokeneet työnsä mielekkäänä ja tärkeänä.

Kirkko näkyy tämän kohderyhmän elämässä hyvin vähän. Verkkoyhteisö tarjoaa heille mahdollisuuden kritiikkiin ja kysymysten esittämiseen.

Rakkauden ammattilaiset

City.fi-palvelussa on lähdetty liikkeelle rakkausteemalla. Rakkauden ammattilaiset -yhteisö käynnistyi marraskuussa 2008 kuuden kuukauden sopimuksella. Yhteistyötä on sen jälkeen mahdollista jatkaa vähintään kuukauden jaksoissa eteenpäin.

Jatkon kannalta oleellista on, näkevätkö seurakunnat toiminnan verkossa merkitykselliseksi ja sitoutuvatko ne edelleen varaamaan työntekijäresursseja työhön verkkoyhteisössä.

Kirkkohallituksessa kartoitetaan

vuoden 2009 aikana muita mahdollisia työympäristöjä ja arvioidaan city.fi-yhteistyön toimivuutta.

Verkkoyhteisössä työskentelevät työntekijät ovat kyselyn mukaan kokeneet työn mielekkäänä ja tärkeänä. ”Läsnäolomme koetaan tärkeäksi. Kohtaamme siellä erilaisen maailman kuin se, mikä on arjessamme”, Eeva Kahilaniemi-Parkkola toteaa. ”Tavoitamme tätä kautta erityyppisiä ihmisiä”, Heli Airikka-Rantanen jatkaa.

On ollut mukavaa huomata, kuinka käyttäjät itse aloittavat aiheita ja haastavat työntekijöitä mukaan keskusteluun. On selvää, että tällaiselle työlle on tarvetta. Mahdollisuuksia hyvään vuorovaikutukseen nuorten aikuisten kanssa heidän omissa keskustelufoo-

rumeissaan on runsaasti.

Nyt on tärkeää arvioida, haluammeko varata työntekijäresursseja tällaiseen työhön tulevaisuudessa. Seurakuntien perinteisiä toimintamuotoja saatetaan jossakin joutua arvioimaan kriittisesti ja karsimaan toimimattomia työtapoja, jos haasteeseen halutaan vastata. Verkkotyö vaatii aikaa ja paneutumista.

Yhteisön nimi Rakkauden ammattilaiset on herättänyt keskustelua. Halusimme nimen, joka erottuu City.fi:ssä. Siellä ei huomiota herätetä neutraaleilla nimillä. Tämä myös haastaa ihmisiä pohtimaan, mitä rakkauden ammattilaisuus oikeastaan voisi olla. Luomme ehkä uuden, positiivisen sisällön tällekin käsitteelle.

Cityssä on perinteisesti viljelty runsaasti kirkkoon liittyvää termistöä, kuten rippituoli ja Raamattu. Niille on annettu kirkon käytöstä hyvin poikkeavia sisältöjä. Rakkauden ammattilaisuuden voi nähdä myös vastaiskuna termien varasteluun. Profilointi Cityssä on onnistunut hyvin, ja työntekijät ovat lunastaneet hienosti paikkansa yhteisössä.

Liperit citymuotiako?

Kirkon ilmaantuminen keskustelualueelle on herättänyt vilkasta ja moninaista keskustelua. Ensimmäisen viikon aikana Rakkauden ammattilaiset nousi palvelun puhutuimmaksi aiheeksi.

Palvelulle on selkeästi tarvetta. Siitä kertovat suuri kiinnostus ja käyttäjien

yhteydenotot. Pappien läsnäolo on huomattu, ja pantapaitaisten hahmojen runsaus on herättänyt muun muassa kysymyksen ”Liperit citymuotiako?”

Rakkauden ammattilaiset ovat keskustelleet yhteisössä monista kirkkoon liittyvistä teemoista, kuten kirkon asemasta yhteiskunnassa, uskonnosta, Jeesuksesta, papin työstä, ihmissuhteista ja jumalanpalveluksesta. Tärkeää on ollut myös muu osallistuminen, papin rooliin liittyvien ennakkoluulojen purkaminen ja tutuksi tuleminen.

Keskusteluja on käyty myös esimerkiksi muodista, urheilusta, työn mielekkyydestä, autoista, ruuasta ja juomasta sekä kirjallisuudesta. Uskonto ja kirkko ovat olleet suosituimpia keskustelunaiheita. Viestiketjut ovat ke-

ränneet kymmeniätuhansia lukijoita.

Rakkauden ammattilaiset -verkkoyhteisö on madaltanut kirkon kynnystä niille, jotka eivät muuten osallistu kirkon toimintaan tai kohtaa sen työntekijöitä. Verkkoyhteisö tarjoaa heille mahdollisuuden kritiikkiin ja kysymysten esittämiseen.

Rakkauden ammattilaiset -yhteisössä on jo yli sata jäsentä. Marraskuun aikana yhteisössä vieraili yli 3100 jäsentä, ja sivulatauksia oli noin 17 000.

Kampanja toteutetaan yhteistyössä Citypress Oy:n kanssa, joka kustantaa City-lehteä ja City.fi-verkkopalvelua. Hankkeessa ovat mukana kirkkohallitus, Kirkkopalvelut ry sekä Helsingin, Espoon, Vantaan, Turun, Tampereen, Seinäjoen, Kuopion ja Oulun seurakunnat.

KENELLE PUHUISIT, KUN ET VOI PUHUA KENELLEKÄÄN?

Kun rakastaminen on vaikeaa, ota yhteyttä Rakkauden ammattilaisiin. **USKOUDU** papille mitään salaamatta. **HAASTA** parisuhdeterapeutti keskustelemaan rakkauden ongelmista.

Osallistu, opi toisten kokemuksista, kysy ja keskustele.

CITY.FI/RAKKAUDENAMMATTILAISET

RAKKAUDEN AMMATTILAISET

POWERED BY EV. LIFE MARKKO

- Kuinka kohtaamme ne, joille netti on paikka itsensä toteuttamiseen? Heikki Heikurinen kysyy.

HANS VON SCHANTZ

Suurella Sydämellä

Vapaaehtoistyötä netin välityksellä

HEIKKI HEIKURINEN
PROJEKTITYÖNTEKIJÄ
VANTAAN SEURAKUNTAYHTYMÄ

**Suurella Sydämellä -vapaaehtoistoiminta on netissä toimiva vapaaehtoishankke, joka alkoi Tampereen seurakuntien diakoniakeskuksen toimintana syksyllä 2006. Tällä hetkellä toiminta laajenee, ja sitä tuodaan tutuksi Hengellinen elämä verkossa -hankkeen tuke-
mana.**

Vantaan, Helsingin ja Mikkelin seurakunnissa toiminta alkoi syksystä 2008, ja uusia seurakuntia on tulossa mukaan.

Ilkka Kalmanlehto Tampereen seurakuntien diakoniakeskuksesta vie hyvällä menestyksellä toimintaideaa eteenpäin ”avoimen lähdekoodin” ajatuksella: toiminta on kopioitavissa ja edelleen kehitettävissä omaan seurakuntaan tai yhtymään sopivaksi. Toiminnan aloittamiseen on myös valmiita puitteita, joista on helppo lähteä liikkeelle.

Tulevaisuuden haasteisiin vastaamassa

Kun olin esittelemässä Suurella Sydämellä -vapaaehtoistoimintaa Vantaan

seurakunnissa, toin yhdessä työntekijäkokouksessa esille vapaaehtoisten tärkeyden hieman pelottavassa valossa. Tulevaisuuden seurakunta saattaa olla useissa toiminnoissaan yhä enemmän riippuvainen vapaaehtoisista. Tämä tieto on häkellyttävä ja voi olla jopa ammatillista näköämme vastaan.

Työntekijöiden toimintatavat saattavat muuttua työn toteuttajasta enemmän toimintaa koordinoivaksi ja vapaaehtoisia kouluttavaksi. Pääsemme pohtimaan, missä tehtävissä tarvitsemme tulevaisuudessa yhä niukkenevaa ammatillista työvoimaa tai yhteistyöta-
hoja ja missä tehtävissä vapaaehtoiset ovat parhaimmillaan.

Tulevaisuuden synkistely tulee tietysti tuoreista kirkostaeroamistilais-

ta, ja ajan kuluessa työvoima vähentyy. Tiukat tilanteet tosin haastavat meitä myös päätöksiin ja uusiin innovatiivisiin käytännön toimintoihin, kunhan niille annetaan rohkeasti tilaa.

Suurella Sydämellä -vapaaehtoistoiminta on yksi ratkaisu tämän päivän ja tulevaisuuden haasteisiin sekä tapaan tuoda asioita esille tietoverkossa ja yhteiskunnassamme.

Kuinka kohtaamme ne, joille netti on paikka itsensä toteuttamiseen?

Suurelle osalle tämän päivän ihmistä netti on tärkeä ja oleellinen osa arkea. Internetin yhteiskunnallista arvoa korostaa se tieto, että nettiyhteydet lisääntyvät Suomessa hurjaa vauhtia. Vuodelle 2015 on suunniteltu, että nopea laajakaistayhteys on joka kodissa.

On siis luontevaa, että kirkon toiminta ja vapaaehtoistyöt ovat saatavilla netistä helposti, ymmärrettävästi ja kutsuvasti. Hengellinen elämä verkossa -hanke mahdollistaa sen, ettemme ole liian myöhässä kääntämässä kuulisaa kirkkolaivaa bittivirtaan.

Suurella Sydämellä -toimintamallin kautta seurakunnilla on mahdollisuus saada uusia ihmisiä mukaan toimintaan tai tutustumaan seurakunnan tärkeään muotoon, yhteisöllisyyteen. Suurella Sydämellä -toiminta lähtee rohkeasti haastamaan kiireen keskellä ihmistä, jolle on tärkeää, että hän voi olla omin ehdoin mukana toiminnassa.

Oleellista on myös se, että kenellä tahansa on mahdollisuus tulla mukaan toimintaan. Emme halua olla rajamassa auttamisen mahdollisuuksia

vaan kasvattaa niitä ennakkoluulottomasti. Vapaaehtoistoiminnassa moni on varmasti huomannut, että auttaminen on kaikkia yhdistävä tekijä.

Yhteistyö mahdollistaa koulutuksen

Tampereen ja Vantaan seurakuntayhtymät ovat lähteneet viemään Suurella Sydämellä -toimintaa myös oppilaitoksiin.

Oppilaitoksissa järjestetään kursseja ja tempauksia, joissa oppilas pääsee tutustumaan vapaaehtoistyöhön yleisesti ja kokemaan, miltä vapaaehtoistyö maistuu. Oppilaitosten kautta saamme uusia ja nuoria tekijöitä vapaaehtoisiksi, jotka päivittävät osaltaan toimintaa nykyaikaan.

Suurella Sydämellä -vapaaehtoistoimintaa voisi hyvin ajatella myös isos-

HEIKKI HEIKURINEN

Saara ja Iina. Iina toimii vapaaehtoisena kehitysvammaisten nuortenillassa, jonne hän hakeutui Suurella Sydämellä -palvelun kautta.

toiminnan jatkeena vanhemmille nuorille, joilla on halu pysyä seurakunnan toiminnassa mukana.

Osallistumisen helppous

Suurella Sydämellä -nettisivujen kautta vapaaehtoinen voi löytää helposti ja vaivattomasti seurakunnan järjestämää vapaaehtoistoimintaa sekä mahdollista koulutusta. Vapaaehtoistehtäviä tarjoavat seurakunnat, yhtymät tai

niiden yhteistyökumppanit. Toiminta antaa myös seurakuntien vapaaehtois-toiminnalle myönteistä näkyvyyttä.

Yhtenä toiminnan ajatuksena on helppous aloittaa vapaaehtoistyö. Taroituksena ei ole sitouttaa vapaaehtoista pitkäksi aikaa, vaan riittää, että hoitaa valitsemansa tehtävän.

Tervetuloa tutustumaan!
www.suurellasydamella.fi

Suurella Sydämellä -toiminnasta voit

kysyä lisää:

Heikki Heikurinen
heikki.heikurinen@evl.fi
 puh. 050 511 1427

Ilkka Kalmanlehto
ilkka.kalmanlehto@tampere-evlsrk.fi
 puh. 050 330 9308. ■

Ilmoittautuminen on helppoa!

- www.suurellasydamella.fi-sivujen kautta vapaaehtoinen pääsee ilmoittautumaan haluamaansa tehtävään haluamansa seurakunnan alueella.
- Ilmoittautuessaan tehtävään vapaaehtoinen ei tarvitse muuta kuin oman sähköpostiosoitteen ja puhelinnumeron.

- Vapaaehtoisen ilmoittautumiseen reagoidaan välittömästi automaattisella sähköpostiviestillä.
- Toiminnan järjestäjä ottaa ilmoittautumisen jälkeen mahdollisimman pian yhteyttä vapaaehtoiseen ja kutsuu hänet haastatteluun tai perehdytykseen. Tässä

tilanteessa voidaan puhua vakuutuksista ja vapaaehtoisen sopimuksista.

- Tämän jälkeen vapaaehtoinen pääsee toimintaan, ja toivomme tietysti, että hän osallistuu mahdollisesti uudelleen.

OLETKO VUOROTTELU- TAI VIRKAVAPAALLA?

OTA YHTEYTTÄ OMAAN

AMMATTILIITTOOSI, JOTTA JÄSENASIASI PYSYVÄT KUNNOSSA.

Tulla jonnekin ollakseen jotakin?

PEKKA HUOKUNA

KIRKKOHERRA, MIKKELIN MAASEURAKUNTA

KIRKON JÄSENYYS on ajankohtainen asia. Olennaista ei ole kuitenkaan vain kirkon jäsenmäärä. Sen ohella varsin keskeinen kysymys on, kuinka me kirkon työntekijät suhtaudumme tuohon jäsenyyteen. Otammeko sen tosissamme vai näemmekö seurakuntalaisemme vain passiivisina työn kohteina?

Esiin nousee ainakin kaksi näkökulmaa kirkon jäsenyyteen. Ensinnä mieleen tuleva lienee kysymys vapaaehtoistyöstä ja -toiminnasta. Olemme kirkossa aika hyvin – ainakin periaatteen tasolla – alkaneet oivaltaa, että seurakuntalaisten vapaaehtoinen vastuunkantaminen ja toimiminen kirkon työssä on merkittävä mahdollisuus.

Talouden heiketessä kirkon jäsenten panos nousee entistä tärkeämmäksi. Vapaaehtoistyö on nousussa ja sitä pitää edelleen kehittää. Siitä en ole kovin huolissani.

Sen sijaan minua huolestuttaa suhtautuminen niihin kirkon jäseniin, joita kovin usein kutsutaan vieraantuneiksi tai passiivisiksi. Tätä joukkoa on suuri osa seurakuntalaisista. Olemme omaksuneet ajattelutavan, jonka mukaan nämä ihmiset pitäisi saada mukaan seurakunnan toimintaan tai ainakin ”tavoittaa”.

Vieraantuneitten tavoittaminen lienee tuttu termi miltei kaikissa seurakunnallisissa toimintasuunnitelmissa. Mistä itse asiassa on kysymys?

Pelkkä tavoittaminen jää varsin epämääräiseksi käsitteeksi. Milloin voidaan katsoa, että joku on tavoitettu?

Riittääkö tavoittamiseksi pelkkä ohimenevä kohtaaminen vai tarkoitetaanko sillä jotakin syvällisempää? Jos tavoitteena on vieraantuneitten tavoittaminen, mistä tietää, että tavoite on saavutettu?

Kenen sielua itse asiassa hoidamme, jos kuvittelemme pikaisen kohtaamisen välittävän uskon salaisuuden ja sitouttavan kirkon jäsenyyteen? Vai onko kyseessä pohjimmiltaan pyrkimys saada jäsenet mukaan seurakunnan toimintaan?

Ajattelemmeko siis niin, että kirkon jäsen toteuttaa jäsenyyttään vasta sitten, kun hän fyysisesti siirtyy seurakunnan omistaman kiinteistön seinien sisään ja osallistuu johonkin meidän järjestämääme tilaisuuteen?

Onko siis ensi tultava jonnekin ollakseen jotakin? Eikö kristillisessä uskossa ole kyse vähän muista asioista?

Eikö lähtökohtana voitaisi pitää sitä, että seurakuntalaiset ovat kasteensa perusteella osallisia kristillisestä us-

kosta? Eivät he ole välttämättä vieraantuneita, vaikka eivät jaksaisi käydä meidän tilaisuuksissamme. En tarkoita, että pelkkä kirkon jäsenyys merkitsisi henkilökohtaista sitoutumista kirkon uskoon ja sanomaan.

Mietin kuitenkin sitä, pitäisikö meidän lähteä rohkeasti vahvistamaan seurakuntalaisten osallisuutta kirkon uskosta. Suuri joukko suomalaisia rukoilee ja uskoo Jumalaan sekä tahtoo toimia elämässään kristillisten arvojen mukaan.

Eikö heitä pitäisi tukea ja rohkaista, vaikka he eivät tulisi mukaan seurakunnan toimintaan mukaan juuri tässä elämänvaiheessaan? Eli siis että tavoitteemme ei olisi-kaan, että he tulevat meidän ehdoillamme meidän taloihimme, vaan että me menemme heidän ehdoillaan heidän luokseen.

Kirkon olemukseen kuuluu yhteen kokoontuminen, kirkkohon on congregatio sanctorum. Nykyään ihmisten kokoontumisen tapa on toisenlainen kuin ennen. Jos haluamme vahvistaa kirkon jäsenten osallisuutta yhteisestä uskosta, meidän täytyy liikkua siellä, missä ihmiset ovat.

Verkostoituminen työpaikkojen, koulujen, päiväkotien ja järjestötoiminnan kautta antaa meille papeille ja muille kirkon työntekijöille mahdollisuuden olla siellä, missä ihmiset muutenkin jo ovat. Näissä yhteyksissä kohtaamisetkin voivat olla enemmän kuin vain tilastollisia ”kohtaamisia”. Yhdessä eläen voimme olla läsnä elämän arjessa.

Erityisen merkittävä osallisuuden vahvistamisen väline on netti. Sielläkin meidän olisi mentävä sinne, missä väki muutenkin jo on, eikä odotettava, että kansa hakeutuu meidän ikiomille verkkosivuillemme. Kirkossa on alkamassa mittava hanke, joka tähtää juuri läsnäoloon tietoverkoissa.

Jos alkaisimme entistä rohkeammin arvostaa seurakuntalaisten jäsenyyttä ja sitoutumista kirkkoon, voisimme ehkä alkaa vähitellen nähdä väkeä enemmän myös siellä, missä kokoonnutaan sanan ja sakramenttien äärellä.

Se vaatii meiltä paljon – aitoutta, läsnäoloa, vahvaa sitoutumista sanomaan – mutta antaa vielä enemmän. ■

Kesätyöntekijän pikkujättiläinen 2009

VESA ENGSTRÖM
AKIN OPISKELIJASIHTTEERI

Paljonko palkkaa on tarpeeksi? Milloin kesätyöntekijällä on vapaapäivä? Lasketaanko leirillä työtunteja? Kesään on vielä kuukausia, mutta kesätyöasiat ovat ajankohtaisia jo nyt. Omasta työpaikasta neuvotellessa on hyvä olla perillä tietyistä kesätyöntekijöitä koskevista oikeuksista. Kesätyöntekijän pikkujättiläinen 2009 tarjoaa pikakurssin perusasioihin.

SEURAKUNNAT HAKEVAT kesätyöntekijöitä hyvin erilaisiin tehtäviin. Kirkollisten lehtien palstoilla, netin rekrytointisivuilla ja oppilaitosten ilmoitustauluilla etsiskellään kesäkanttoreita, kesäteologeja sekä nuorisotyönohjaajia ja diakoniaopiskelijoita kesäavuksi auttamaan leirirumman pyörittämisessä ja paikkaamaan työntekijävajasta kesälomien aikana.

Kesätyöntekijän asema seurakunnassa vaihtelee sovittujen tehtävien mukaan: joku palkataan pelkästään yhtä leiriä tekemään, toinen hyppää mukaan rippikouluprosessiin jo kevään aikana, kolmas saa töitä kaikille kesäkuukausille.

Jokaisen kesätyöntekijän on hyvä olla perillä tietyistä työsuhteen perusasioista.

Sopimukset kunnossa

Kaikkia kirkollisen alan opiskelijoita

SIRPA PÄIVINEN/KUVAKOTIMAA

koskee Kirkon yleinen virka- ja työehtosopimus KirVESTES. Tämä sopimus sisältää kaikki työnantajaa ja työntekijää koskevat perussopimukset aina palkkauksesta vapaapäiviin. Sopimusteksti löytyy kokonaisuudessa Kirkon työmarkkinalaitoksen kotisivuilta osoitteesta www.evl.fi/keskushallin

to kohdasta Työmarkkinalaitos -> Sopimukset.

Oman työnantajan kanssa kannattaa aina tehdä kirjallinen työsuhteensopimus, josta käy ilmi työsuhteen kesto, palkka, pääasiallinen työpaikka sekä työaika. Työsuhteensopimuksesta täytyy selvittää, millaisiin tehtäviin sinut on palkat-

tu. Sopimuksessa tulee näkyä myös, että työntekijään sovellettava työehtosopimus on Kirkon yleinen virka- ja työehtosopimus.

Ellei työnantajasi ehdota kirjallisen työsopimuksen tekemistä, ota itse asia rohkeasti puheeksi. Suullisen sopimuksen varaan ei kannata jättäytyä. Kirjallinen työsopimus takaa, että työsuhteen pelisäännöt ovat selviä molemmille osapuolille.

Hoida työsopimusasiat kuntoon jo ennen työsuhteen alkua – mahdollisten ongelmien selvittäminen voi olla jälkikäteen hankalaa.

Paljonko palkkaa?

Nykyisen sopimuksen mukaan teologian-, kanttori-, diakonia- ja nuorisotyönohjaajaopiskelijan kuukausipalkan tulee olla 1036,49–1607,14 euroa.

Opiskelijoiden palkkaa ei ole sidottu opiskeluvuosien tai opintopisteiden määrään, mutta palkasta neuvoteltaessa täytyy ottaa huomioon sovittujen työtehtävien laatu ja laajuus sekä opiskelijan aiempi työkokemus ja hänen opintojensa määrä.

Opintojen loppuvaiheessa olevan tai tutkintovaatimukseen liittyvän harjoittelun suorittaneen opiskelijan palkkaa ei tule määritellä palkkahaarukan alapäästä. Oma ryhmänsä ovat ne, joilla on jo oman alansa virkaan pätevoittävä tutkinto. Heidän palkkaansa tarkastellaan suhteessa tehtävän vaativuuteen.

Erityisesti kirkkomusiikin opiskelijat saattavat hoitaa seurakunnissa myös kanttorien sijaisuuksia. Sijaiseksi palkattavan henkilön palkan tulee olla kausityöntekijän palkkaa parempi: sijaisen palkka määritellään tehtäväkohtakohtaisesta peruspalkasta käsin.

Mikäli olet menossa seurakuntaan töihin kuukautta lyhyemmäksi jaksoksi, esimerkiksi vain yhdelle leirille, palkkasi voidaan silti määritellä kuukausipalkan perusteella.

Jos kuljet virkamatkoja omalla autollasi, sinulla on oikeus saada kilometrikorvausta. Kysy kuitenkin kirkkoherralta, millainen käytäntö seurakunnassa on. Kilometrikorvauksia ei makseta työmatkasta, jonka ajelet kotoa töihin, vaan vasta työsopimuksessa määritellystä työpaikasta käsin suoritusta matkasta.

Kilometrikorvauksista täytetään aina erillinen lomake, josta ilmenee matkan pituus ja sen tarkoitus. Peruskilometrikorvaus on tällä hetkellä 45 senttiä.

Työaika vai ei?

Opiskelijoiden keskuudessa elää sitkeänä käsitys, että hengellisen työn kesätyöntekijät eivät noudata työaika.

Kirkon virka- ja työehtosopimuksessa korostetaan kuitenkin, että työajattomia työntekijöitä ovat vain hengellistä työtä tekevät *viranhaltijat*, esimerkiksi papit, kanttorit ja diakonia-työntekijät.

Vastaavaa työtä tekevät *työsopimussuhteiset* työntekijät ovat työaikamääräysten piirissä. Tällaisia työntekijöitä ovat esimerkiksi lastenohjaajat, lähetys- ja pyhäkoulusihteerit sekä kirkollisten alojen kesätyöntekijät. Näillä työntekijöillä on siis työaika, joka on luonnollisesti voimassa myös leirien aikana.

Kesätyöntekijöitä palkataan tällä hetkellä seurakuntiin kahdenlaisiin palvelussuhteisiin: työsuhteisiin ja määräaikaisiin virkasuhteisiin. Suurin käytännön ero näiden kahden välillä on juuri tuo työajan seuranta, jolta työnantaja välttyy, jos kesätyöntekijä on määräaikaisessa virkasuhteessa.

Työsuhteessa oleville työntekijöille kuuluu myös maksaa mahdolliset yö-, aatto- ja sunnuntaityökorvaukset sekä lisä- ja ylityökorvaukset. Muihin asioihin, kuten kesätyöntekijän kuukausipalkkaan, leiripäivärahoihin tai lomapäiviin, palvelussuhteen lajilla ei ole vaikutusta – siinä mielessä kesätyön-

kijät voivat olla huoletta.

Töissä ja vapaalla

Yleinen säännöllinen työaika on 38 tuntia ja 15 minuuttia viikossa, eli 7 tuntia ja 39 minuuttia päivässä. Työmatkoja asunnosta työpaikalle ei lasketa työajaksi, mutta jos joudut työpäivän aikana siirtymään työpisteestä toiseen, nämä matka-ajat ovat osa työaikaasi. Lähimmän esimiehen kanssa kannattaa sopia siitä, kuinka paljon työaika voit käyttää esimerkiksi ripikoulutuntien ja muiden työhösi kuuluvien tilanteiden valmisteluun.

Kesätyöntekijälle kuuluu kaksi vapaapäivää viikossa. Jos vapaapäivät jäävät leirin alle, ne siirtyvät pidettäväksi myöhemmin.

Jokainen kesätyöntekijä on oikeutettu sopimuksen mukaiseen vuosilomaan. Ensimmäiseltä kahdelta täydeltä työkuukaudelta lomapäiviä kertyy kaksi kuukaudessa, kolmannelta kuukaudelta yksi. Täydeksi työkuukaudeksi lasketaan kuukausi, jossa on yli 14 työpäivää.

Loman ajankohdasta kannattaa keskustella työnantajan kanssa. Mikäli et ehdi pitää lomapäiviäsi, ne on mahdollista korvata rahana. Tästä kannattaa kuitenkin aina sopia etukäteen.

Työaika leirillä

Voimassa olevan Kirkon virka- ja työehtosopimuksen pykälän 181 momentti 7, joka koskee *työsuhteisen* hengellisen työn tekijän leirityön korvaamista, on herättänyt seurakunnissa paljon kysymyksiä erityisesti kesätyöntekijöitä koskien.

Aiemmin leirityö on korvattu heille samalla tavalla kuin työajattomille hengellisen työn viranhaltijoille eli ainoastaan leirivapaina ja leiripäivärahoina. Tämän vuoksi työaikoja ei ole yleensä leireillä seurattu eikä työvuoroja laadittu.

Nyt työsuhteessa oleville kesätyön-

tekijöille kuuluu korvata myös mahdolliset leirin aikana kertyneet ylityötunnit joko rahana tai vapaana. Korvauksen suuruus määräytyy tunti tunnista -periaatteella, eli yhdestä ylityötunnista työntekijä saa joko yhden tunnin vapaata tai tunnin palkkaa vastaavan rahallisen korvauksen.

Leirityöaikaa koskevan momentin noudattaminen vaatii käytännössä sitä, että leirien aikataulua suunnitellaan etukäteen myös työntekijäresursien näkökulmasta. Tämä voi monessa seurakunnassa tarkoittaa muutoksia totuttuun käytäntöön, mutta työaika-suunnittelu ei ole kohtuuttoman vaikeaa.

Työ- ja vapaa-aikoja suunnittelella ja jakamalla pystytään takaamaan kaikkien työntekijöiden riittävä lepo leirin aikana – kukaan ei jaksa eikä voi tehdä töitä 24 tuntia vuorokaudessa, ei edes leirillä.

Leirillä työaikaa voidaan haluttaessa pilkkoa niin, että työajan välissä on vapaa-aikaa – esimerkiksi toisen opettajan tuntien aikana tai leiriläisten vapaa-aikana. Tällöin työntekijä voi olla leirin käytössä taukojaan lukuun ottamatta aamusta iltaan.

Työajan suunnittelun tulee aina läheteä kunkin leirin tarpeista ja suunnittelun lähtökohtana on hyvä käyttää leirin ohjelmaa. Asiasta voit lukea lisää liittojen kotisivuilta.

Leirielämää

Moni kesätyöntekijä viettää ison osan kesäkuukaudesta leirillä, ja leirityöstä työntekijän kuuluu saada tietyt korvaukset: leiripäiväraha sekä leirityöaika-hyvitys.

Leiripäivärahaa maksetaan jokaiselta yhtäjaksoiselta leirivuorokaudelta. Leirivuorokauden lasketaan alkavan, kun työntekijä lähtee kotoaan tai työpaikaltaan ja päättyvän, kun hän palaa sinne.

Jos reissaat esimerkiksi vaellusriparille Lappiin, matkat lasketaan mukaan leiriaikaan. Mikäli leiriin tai ret-

Vesa Engström

keen kuuluu seurakunnan kustantama ruokailu, päivärahasta vähenetään ruokailun verotusarvoa vastaava summa, joka on 4,13 euroa / lämmin ateria.

Leiripäivärahan saaminen riippuu siitä, missä työpaikkasi on. Mikäli työpaikaksesi on työsopimuksessa merkitty seurakunnan leirikeskus, jossa leirit pidetään, et ole oikeutettu leiripäivärahaan. Työpaikan ei pitäisi olla leirikeskus – varsinkaan silloin, jos työhösi kuuluu muutakin kuin pelkkiä leirejä.

Leirien vastuukysymyksistä on hyvä muistaa, että kesätyöntekijä ei voi olla leirin turvallisuusvastuussa. Mikäli hänet kuitenkin määrätään tällaiseen vastuuseen, siirtyy oikeudellinen vastuu kesätyöntekijän esimiehelle eli kirkkoherralle.

Kannattaako työttömyyskassan jäsenyys?

Kesätoita tekevä opiskelija voi halutessaan liittyä työttömyyskassan jäseneksi ja kerryttää näin kesätoillaan työssäoloa. Kassan jäsenyys kannattaa, jos valmistuttuaan sattuukin jäämään työttömäksi: kun työssäoloehto täyttyy, vastavalmistunut maisterikin on oikeutettu ansiosidonnaiseen päivärahaan.

Useimpien liittojen ilmainen opiskelijajäsenyys ei sisällä työttömyyskas-

san jäsenyyttä, joka on aina maksullinen. Esimerkiksi vuonna 2009 Erityiskoulutettujen työttömyyskassan jäsenmaksu on 51 euroa / vuosi.

Mikäli työviikkoja kertyy vuoden aikana tarpeeksi, työttömyyskassan jäsenmaksu kannattaa kuitenkin maksaa. Jos olet kiinnostunut työttömyyskassan jäsenyydestä, ota yhteyttä omaan ammattiliittoosi!

Kysy ja keskustele rohkeasti!

Kesätyöntekijän kannattaa pitää kiinni oikeuksistaan. Muista kuitenkin, että työntekijällä on paitsi oikeuksia myös velvollisuuksia. Hoida sinulle annetut tehtävät huolella ja noudata esimieheltä saamiasi ohjeita.

Muista, että seurakunnan silmissä edustat kaikkia oman alasi opiskelijoita!

Kaikista mieltä painavista asioista kannattaa kysyä ja keskustella. Jokaisella työpaikalla on omat käytäntönsä, joiden tunteminen helpottaa työntekoa huomattavasti.

Monet asiat ovat myös sellaisia, joista täytyy itse sopia oman esimiehen kanssa. Näitä ovat esimerkiksi kesätyöntekijän työtehtävät, osallistuminen rippikoulun ennakkotapaamisiin ennen varsinaisen työjakson alkamista, opetustehtävien jakaminen rippikoulussa ja monet muut asiat, joista ei ole olemassa virallisia sopimuksia.

Työterveyshuolto on palvelu, joka ei automaattisesti kuulu lyhyessä työsuhteessa oleville työntekijöille. Oman esimiehen kanssa kannattaa keskustella siis myös siitä, kuinka toimit, jos satut sairastumaan kesken kesätöiden.

Jos kaipaat lisätietoa kesätöihin liittyvistä asioista, ota rohkeasti yhteyttä oman alasi ammattiliiton työntekijään. Yhteystietomme löytyvät tämän lehden takaa. Myös työpaikoilla toimivat luottamusmiehet ovat kesätyöntekijöiden käytettävissä.

Onnea työnhakuun ja työn iloa kesäksi!

Kirkkomuusikon taivas

VEERA HEINO

KIRKKOMUSIIKIN OPIKSELIJA

PIRKANMAAN AMMATTIKORKEAKOULU

LÄHDIN OPIKSELIJAVAIHTOON Pohjois-Italiaan Veronan konservatorioon. Hakemukseen kirjoitin perusteluja, miksi haluan juuri Italiaan. Italialaisen jätelön sijasta mainitsin pitkän kulttuuri- ja musiikkihistorian. Ajattelin kirkkomusiikin säveltäjiä: Palestrina, Gabrielit, Monteverdi, Vivaldi ja monet muut vanhat mestarit.

Mahtavaa, teen matkan kirkkomusiikin juurille. Tun-tui todella hienolta, että saisin opiskella keskellä histori-an havinaa, uskomattomissa puitteissa. Italian täytyy olla kirkkomusiikin opiskelijan taivas!

Veronan keskusta on täynnä kirkkoja, vanhimmat niistä ovat peräisin 800-luvulta. Ensimmäinen harjoittelukirkkoni oli betoninen lähiökirkkorumilus. Siellä ovet pidettiin avoinna, lämmitystä tai valoja ei ollut. Pilkkihanskat lämmittivät käsiä.

Harjoitteluun antoivat lisänsä aamuisin sakastiin kokoontuvien vanhusten rukoushetki ja kirkon siivous-päivä. Iäkkäät seurakuntalaiset kantoivat tuolit ja pesivät lattiat.

Jokaisella kirkkorakennuksella on varsin omavaltai-sesti asioista päättävä kirkkoherransa. Yhdessä kirkossa kirkkoherra kielsi messussa soiton kuultuaan, että olen luterilainen.

Yleensä jokaisessa kirkossa on joka päivä aamun ru-koushetki ja illalla messu. Niiden alkamisajankohdat vaihtelevat suuresti kirkosta riippuen. Kirkot ovat myös auki joka päivä, noin kello kahdestatoista neljään vallitsee kuitenkin pausa di pranzo eli lounastauko.

Konservatoriossa yritin selittää maestrolleni suoma-laista kanttorinimikettä ja koulutustani. Luterilaisuus oli hänelle vierasta. Samoin vieras oli ajatus siitä, että valmistuisin ammattikorkeakoulusta kirkkomuusikoksi eikä tavoitteenani olisikaan konserttiurkurius.

Italiassa konservatorio on korkein musiikin koulutus-ta antava oppilaitos. Suuri osa opiskelijoista opiskelee sa-maan aikaan yliopistossa tulevaisuutensa taatakseen.

Maestroni vaikutti yhtä aikaa opettajana, yhtenä San Tomaso kirkon urkureista ja asiantuntijana historiallis-

ten urkujen restaurointia suunniteltaessa. Kävimme katsomassa ja soittamassa monia historiallisia soitti-mia. Suurimmassa osassa kirkkoista urkujen ylläpito oli hunningolla. Seurakun-nista puuttui ajatus siitä, et-tä joku johtaa ja suunnitte-lee musiikkielämää. Yleensä restaurointitöitä tukivat pankit tai muut yksityiset tahot, jotka halusivat edistää kulttuuria.

Vuokraemäntäni soitti vapaaehtoisena pienessä jousi-orkesterissa, joka avusti musiikillisesti San Zeno kirkon sunnuntaimessuissa. Urkuri oli klassista musiikkia rakastava kirurgi. Hänen villassaan oli yksi kerros täynnä erilaisia pieniä urkuja.

Kun soitin jouluyön messussa, musiikkia johti auto-mekaanikko. Hän oli itse säveltänyt musiikkia ja harjoi-tuttanut harrastelijaryhmän kirkkoon.

ELÄMÄSSÄ VÄESTÖLTÄÄN tiheimmässä maassa eteläisimmässä Euroopassa ja meillä täällä Suomessa on tietysti selvät erot. Ei meillä mafia tai vaikea byrokratia vaikuta tavallisten ihmisten arkeen. Täällä ihmisillä on vapaus järjestäytyä ja ajaa asioita eteenpäin. Täällä on vapaa media; Italiassa sen voi unohtaa. Meillä on paljon vapautta ja mahdollisuuksia toimia, jos vain osaamme sen nähdä.

Me kanttorit täällä Suomessa saamme palkkaa, meillä on virallinen asema ja mahdollisesti vielä budjetissa rahaa toimintaan. Pohjoismainen järjestelmämme on monella tapaa turvallinen ja valoisa työympäristö.

Toisaalta vaikeammassa oloissa musiikki nousee halusta tehdä ja saavuttaa jotain mikä nousee arjen yläpuolelle. Italiassa erityisesti klassisen musiikin harrastus on aivan eri laajuista kuin Suomessa.

Musiikin tekeminen kuvastaa aikaa ja yhteiskuntaa. Italiassa löysin musiikin luonnollisuuden ja yhteisöllisyyden. Laulaminen ja soittaminen olivat luonnollisia asioita, joista saivat pitää kaikki: harrastelijat, ammatti-laiset – aivan kuka tahansa.

Muutoksen ja sopeutumisen aikaa Vaara-Karjalan seurakunnassa

REIMA HASSINEN

DIAKONI, VAARA-KARJALAN SEURAKUNTA

Kiihtelysvaaran ja Tuupovaaran kuntien päätös liittyä osaksi Joensuun kaupunkia merkitsi myös seurakuntien liittämistä Joensuun ev.lut. seurakuntayhtymään vuoden 2005 alusta lukien.

KIIHTELYSVAARAN ja Tuupovaaran seurakunnat esittivät kirkkohallitukselle seurakuntiansa lakkauttamista ja uuden seurakunnan perustamista niiden tilalle. Seurakunnista muodostettiin uusi Vaara-Karjalan seurakunta. Kiihtelysvaara ja Tuupovaara jatkavat uuden seurakunnan seurakuntapiireinä. Liitos toteutettiin vauhdikkaasti enemmittä mutinoitta.

Kirkkoherra Jari Uimonen kuvaa Vaara-Karjalan seurakunnan ensimmäistä toimintavuotta: ”Kulunut vuosi oli Vaara-Karjalan seurakunnan ensimmäinen. Samalla haasteena oli kahden vanhan seurakunnan (Kiihtelysvaara 1680, Tuupovaara 1902) yhteensovittaminen. Erilaisista perinteistä ja käytännöistä huolimatta vuosi oli rohkeaseva. Seurakuntapiirit turvasivat omaleimaisuuden, mutta samalla voi-

tiin käyttää lisääntyneitä resursseja myös uuden rakentamiseen.”

Piispantarkastuksessa lokakuussa 2005 piispa Wille Riekkinen totesi uudesta seurakunnasta: ”Seurakunnassa ei ole ilmennyt pahempia penikkatauteja.”

Kokemuksiani seurakuntaliitoksesta

Kiihtelysvaaran seurakunnassa byro-

kratia oli todella vähäistä varsinkin diakoniatyössä.

Liittyminen Joensuun ev.lut. seurakuntayhtymään toi tullessaan strategia- ym. työryhmiä. Niihin oli lähes tulkoon välttämätöntä osallistua, jotta pääsi sisälle yhtymän toimintamalleihin sekä sai pidettyä esillä myös maaseudun erityishaasteita.

Siinä missä yhtymän suurempien kaupunkiseurakuntien diakoniatyön-

tekijät voivat jakaa kokouksia useamman sektorityöntekijän kesken, meitä on vain kaksi, ja kokeneempana jouduin useimpiin osallistumaan.

Joensuun ev.lut. seurakuntayhtymässä meitä on alusta alkaen kohdeltu tasavertaisesti. Toimin vuodet 2006–2007 yhtymän diakoniatyöntekijöiden ensimmäisenä yhdyshenkilönä, joten organisaatio on kaikilta osin tullut tutuksi.

Testattua tuli myös taloushallinto, kun vuoden 2007 loppupuolelle ajoitui vääntö diakoniatyöntekijöiden uudesta tehtäväkohtaisesta palkkauksesta. Ja hyvinhän siinä lopulta kävi. Päästiin sopuun!

Kiihtelysvaaran seurakuntapiirissä perustyö seurakuntalaisten parissa on sujunut jouhevasti vanhojen tuttujen työntekijöiden johdolla. Tuupovaaras seurakuntaliitoksen alkuun ajoittui kirkkoherran viran muutos piirikapalaiseksi ja myös viranhaltijan vaihdos. Samoin kävi diakonian viran kanssa. Uusi viranhaltija aloitti vuoden 2005 loppupuolella.

Vanhoillinen ilmapiiri yhdistettynä edellä mainittuihin muutoksiin on synnyttänyt ja pitänyt yllä jännitteitä aina näihin päiviin saakka.

Mikä on muuttunut?

Seurakuntaliitoksen myötä menetimme kirkkoherranvirastot ja niiden mukana päivittäin sykkivät seurakuntien sydämet.

Kirkkoherranvirastoihin voivat poiketa niin seurakuntalaiset kuin työntekijät viitenä päivänä viikossa. Nyt seurakuntatoimistossa palvelee seurakuntasihteeri kahtena päivänä yhteensä kahdeksan tuntia. Varsinkin alkuun moni työntekijöistämme koki edellä mainitun suurimpana yhteisyyden murtajana, ja näin meistä tuli pikku hiljaa yksityisyrittäjiä.

Työyhteisön ilmapiiri on heikentynyt. Varsinkin ne työntekijämme, jotka halusivat tehdä sekä suunnitella

toita yhdessä, ovat joutuneet henkisesti tiukoille. Laajentuneen seurakunnan työhaasteet ja työmatkat ovat varsinkin papiston osalta tuplaantuneet.

Kiire, kiire, ei oo aikoo -ilmiö on kuin syöpä, jonka seurauksia emme voi edes aavistella. Surullisinta on kuulla, että seurakuntalaiset eivät aina uskalla lähestyä saati sitten häiritä meitä kiireisiä seurakunnan työntekijöitä.

Yhdistymisprosessin tuomat opit

Seurakuntaliitosten toteutuksesta neuvoteltaessa tulee jokaisen työntekijän olla aktiivinen ja sitkeä oman työalansa tulevaisuutta puolustaessaan. Varsinkin alkuun tulisi käyttää runsaasti aikaa yhteisen työnäyn ja tavoitteiden hiomiseen sekä epävarmuuksien käsittelemiseen.

Ongelmia ei missään tapauksessa saa vähätellä saati lakaista maton alle. Esimiesasemassa olevien työntekijöiden on huolehdittava työntekijöiden jaksamisesta vaikkapa vain kysymällä: ”Mitä sinulle kuuluu ja kuinka jaksat?”

Hyvin ja ajan kanssa hoidettu uuteen seurakuntamalliin sisään ajaminen tuottaa ajan oloon taivaallisen tasapainoisen yhteisön, jossa eletään motivoituneesti kristittyinä heikointa lenkkiä unohtamatta.

Vuoden 2009 kynnyksellä

Tämän päivän seurakuntatyö on kuin sekahedelmäsoppa, jolla pyritään tavoittamaan aikamme heterogeeninen ja maallistunut seurakuntalainen. Rehellisesti analysoiden panostukset ja tulokset ovat yhtä kaukana toisistaan kuin itä on lännestä.

Olisiko nyt jo kahdestoista hetki seurakuntakoon kasvaessa palata rohkeasti seurakuntapiirien tai kappeliseurakuntien omaleimaiseen ja yksinkertaiseen elämään Sanan ja rukouksen valossa unohtamatta kiireetöntä kuuntelemisen jaloa taitoa? Voisipa tämä kiireetön lämpö olla rohkaisemassa ihmisiä pysymään seurakunnissa eroamisen sijaan.

Elämä jatkokoon työssä ja vaivassa, ilossa ja surussa, niin kauan kuin sanotaan ”tänä päivänä”. ■

Reima Hassinen

Sekalaisissa papin töissä Bangkokissa

MAILA RANCKEN

TIEDOTTAJA, SUOMEN LÄHETYSSEURA

Jyrki Markkanen istuu kahvilla bangkokilaisen tavaratalon jäätelöbaarissa.

Markkanen viihtyy kahviloissa. Niissä voi rauhassa valmistella puheita tai muuten vaan tarkailla elämänmenoa.

Thaimaassa Markkanen on asunut perheineen 11 vuotta. Pääasiallisin työnantaja on Suomen Lähetysseura, ja pieni osa palkasta tulee Suomen luterilaiselta kirkolta.

Kolmen herran palvelija

Työtehtävät ovat eri puolilla 10 miljoonaan asukkaan Bangkokia.

– Olen kolmen herran palvelija. Opetan Thaimaan luterilaisessa seminaarissa kreikkaa ja Uuden testamentin eksegetiikkaa, olen Rauhan seurakunnan pappi ja lisäksi täällä asuvien suomalaisten ja suomalaisturistien pappi.

On sunnuntai ja ostoskeskuksen hulinä jää taakse, kun menemme jumalanpalvelukseen Rauhan seurakuntaan. Se on yksi Bangkokin yhdeksästä luterilaisesta seurakunnasta. Seurakunta on toiminut kolmisenkymmentä vuotta ja on Thaimaan luterilaisen kirkon vanhimpia. Jäseniä on runsas sata.

Seurakunnan tilat ovat pienen kerrostalon katutasossa. Kirkkosali muuntuu kätevästi ruokasaliksi jumalanpalveluksen jälkeen.

Astuessamme sisään Jyrki Markka-

nen luo nopean yleissilmäyksen, onko kaikki kunnossa.

– Alttarilla on väärä väri, täytyy vaihtaa, Markkanen toteaa.

Hetken kuluttua rummut, kitarat ja kosketinsoittimet soivat täydellä teholla kuin rock-konsertissa.

– Tämä äänimaailma sopii thaimaalaiselle ja tätä ihmiset haluavat. Erityisesti nuorille musiikki on tärkeää, Markkanen sanoo.

”I lift your name like a banner in the sky!” laulaa seurakunta. Sanat heijastetaan valkokankaalle. Ihmiset eläytyvät lauluihin: kuka nousee seisomaan, kuka sulkee haltioituneena silmänsä, kuka kohottaa kätensä ylistykseen.

Ei tämä muutenkaan ole mikään ihan tavanomainen luterilainen juma-

lanpalvelus. Raamattutunti, laulu-osuus juontajineen, saarna, todistuspuheenvuorot ja ehtoollinen vuorottelevat selkeinä jaksoina. Kolehteja on kaksi.

Myös Markkasen saarnan pääkohdat heijastetaan valkokankaalle thaiksi ja englanniksi.

– Varmuuden vuoksi. Ihan kaikki eivät ymmärrä kielikoulussa opittua thain kieltäni. Se on liian muodollista.

Mutta hyvä olisi, että kaikki saisivat kiinni ytimestä:

– Tärkeintä on julistaa armoa. Buddhalaisuus painottaa hyvien tekojen merkitystä, jotta seuraava elämä olisi parempi. Mutta emme pysty tekemään hyvää, olemme pelastetut armosta. Jos armoa ei julisteta selkeästi,

Jyrki Markkanen sanoo voivansa keskittyä papin tehtäviin Rauhan seurakunnassa, sillä seurakuntalaiset ottavat vastuuta toiminnasta ja valmistelevat hyvin myös kokoukset.

Jyrki Markkasta kiehtoo ajatus siitä, miten kirkko näkyisi yhteiskunnassa ja arjessa. – Omaa vakaumusta ei pidä eristää kirkkotilan sisälle tai jumalanpalvelukseen, hän sanoo.

thaimaalaiset vain siirretään toisen lain alta toiselle, Markkanen sanoo.

Thaimaan luterilaisessa kirkossa on vajaa 3000 jäsentä. Kasvua tapahtuu pienin askelin. Tässä jumalanpalveluksessa Rauhan seurakunta sai kaksi uutta jäsentä, kun Markkanen kastoi kaksi nuorta naista.

Seurakunta on aktiivinen ja toiminnassaan omavarainen. Nuoria tulee mukaan musiikin kautta. Ilmaiset rumpu- ja kitaratunnit antavat varattomillekin mahdollisuuden musiikin opiskeluun.

– Kun kirkkohallitus ei pariin talveen osoittanut seurakunnalle työnteekijää, se palkkasi itse evankelistan. Seurakuntalaisille on itsestään selvää, että he pitävät työnteekijänsä riisissä, Markkanen sanoo.

Pappi suomalaisille

Thaimaa on suomalaisten suosima lo-

makohde. Joskus lomallakin voi sairastua ja joutua sairaalahoitoon.

– Oppaat ottavat silloin yhteyttä minuun ja käyn sairaalassa. Sairaana on vaikea jäädä vieraaseen maahan, kun muut palaavat kotiin. Minulta ei niinkään odoteta sanoja, ennemminkin kuuntelua. Jumalastakin puhutaan usein.

Markkasta tarvitaan apuun myös silloin, kun suomalaiset joutuvat humalapäissään vaikeuksiin ja asioita selvittämään poliisin kanssa.

Mutta on myös iloisia tapahtumia, kuten kauneimmat joululaulut joulunaikaan Bangkokissa. Ja vihkimisiä, joskus ruuhkaksi asti, niin kuin yhdellä jouluviikolla oli viisi avioparia. Ja kasteita thaimalais-suomalaisperheissä.

Tsunamin jälkeen Markkasen nimi vilahteli lehdissä. Hän kuului suomalaisen poliisin uhrintunnistussyksik-

köön.

Näetkö painajaisia siitä ajasta?

– En. Mutta sen jälkeen olen ymmärtänyt, että elämä on hirveän arvokas asia. Monesti olen tunnistanut oman rajallisuuteni ja sen, että elämää ei voi ottaa itsestään selvyytenä. Tuli todemmaksi oma pienuus Jumalan edessä.

Jyrki Markkasen matka Thaimaahan alkoi ehkä jo silloin, kun hän pienenä poikana kotona pappilassa istui ruokapöydässä tansanialaisen piispan vieressä. Korvaan tarttui muutama sana englantia. Kiinnostus vieraisiin maihin, ihmisiin ja kieliin heräsi. Matka jatkuu:

– Ihmisten kysymykset ovat kaikkialla samat. Niistä voisi keskustella vaikka lentokenttäkappelissa. Haave siitä elää mielessäni. ■

Virsi- ja musiikkivinkeistä

Virsiens järjestys on seuraava, ellei toisin mainita: alkuvirsi, kiitosvirsi, päivän virsi, uhrivirsi, ehtoollisvirsi ja päätösvirsi. Kiitosvirsi jää pois paastonaikana.

29.3.

KÄRSIMYKSEN SUNNUNTAI

5. PAASTONAJAN SUNNUNTAI

Liturginen väri: violetti tai sininen

Mk. 12:1–12

Virret: 80, -, 73, 79, 226, 275

Muuta musiikkia: RKV 137, 141, 556, Gumpelzheimer: Piinaa, tuskaa Jeesuksen (Cantionale), Herman: Kun katson ristin ihmeeseen (Hymnale), Haapala: Kulmakivi (NSV 2005), Buxtehude: Membra Jesu nostri (YK 151)

Elävän kiven luona

JANI KAIRAVUO

PÄIVÄN EVANKELIUMITEKSTI eli vertaus viinitarhan vuokraajista sisältyy Markuksen evankeliumin laajempaan kokonaisuuteen (Mk. 11–12), joka käsittelee Jeesuksen julkista toimintaa Jerusalemissa. Edellinen perikooppi paljastaa, että tapahtumapaikana on Jerusalemin temppeli ja kuulijakuntana ylipapit, lainopettajat ja seurakunnan vanhimmat (Mk. 11:27). Näille uskonnollisen eliitin edustajille Jeesus suuntasi sanansa.

Viinitarhaa on Vanhassa testamentissa käytetty vertauskuvana Israelista. Erityisesti Jes. 5:1–7 eli Laulu viinitarhasta muodostaa pohjan Jeesuksen uudelle vertaukselle. Laulussa viinitarhasta omistaja näki suuren vaivan muokatesaan, peratessaan ja vaaliessaan tarhaansa. Kuitenkin hän joutui pettymään tarhan tuottaessa villimarjoja rypäleiden sijaan.

Aamoksen kirja taas päättyy kappaleeseen Israelin pelastus, jossa kaiken palauduttua hyväksi viinitarhat jälleen tuottavat satoa (Aam. 9:11–15). – Jeesuksen kuulijakunnalle nämä Vanhan testamentin viitteet samoin kuin viite hylätystä kulmakivestä (Ps. 118) olivat luonnollisestikin tuttuja. Nykyajan kirkkokansalle ne lienevät vieraampia. Jeesuksen vertauksen ymmärtämiseksi on saarnaajan välttämättä kuitenkin tehtävä niistä selkoa. Millä tavoin ja missä laajuudessa, se jääköön saarnaajan vapaaseen ratkaisuvalltaan.

Jeesus aloittaa vertauksensa identtisesti Jesajan viidennen

luvun kanssa. Omistaja perustaa viinitarhan ja näkee suuren vaivan yrittäessään saada sen tuottavaksi. Tämän jälkeen Jeesuksen vertaus poikkeaa Jesajan versiosta: ”Sitten hän vuokrasi tarhan viininviljelijöille ja muutti itse pois maasta” (Mk. 12:1). Miksi? – Jeesuksen elinaikaan ei ollut harvinaista, että viinitarhoja omistavat suurtilalliset vuokrasivat tarhansa ja lähtivät itse muualle nauttimaan työnsä (tai siis vuokralaisten työn) hedelmistä.

Ajatus omaisuuden jättämisestä toisten haltuun herättää monenlaista pohdintaa. Ensimmäinen tällainen valtuutus tapahtuu jo aivan Raamatun alkulehdillä: ”Täyttäkää maa ja ottakaa se valtaanne” (1. Ms. 1:28). ”Herra Jumala asetti ihmisen Eedenin puutarhaan viljelemään ja varjelemaan sitä” (1. Ms. 2:15).

Jumalamme on koko elämässämme antanut meille omaisuutensa ja vapauden itse päättää, miten leiviskämme hoidamme. Vapaus on kyllä muistunut mieleen, mutta miten on vastuun laita?

Jeesuksen vertauksessa viinitarhan omistajalle käy toisella tavalla huonosti kuin Jesajan viidennessä luvussa. Viinitarha tuottaa hyvää satoa, mutta vuokraajien tappaessa ja häväistessä omistajan lähettämiä palvelijoita jää tuotto omistajan saavuttamattomiin.

Jeesuksen kuulijoille temppelissä oli sanomattakin selvää, että ”palvelijoilla” Jeesus viittasi profetioihin. Profetioihin, jotka olivat olleet Lähettäjänsä asialla, mutta joita uppiniskainen kansa ei ollut kuunnellut, vaan kohdellut kaltoin.

Vertaus viinitarhan vuokraajista saa kulminaatiopisteenä, kun omistaja lähettää viimeisenä oman poikansa saattavinaan perimään. Ajatus on selkeä: ”Minun omaan poikaani he eivät sentään uskalla koskea” (Mk. 12:6). Uskalsivatpa kuitenkin – ja vieläpä tappoivat ja heittivät ulos viinitarhasta!

Kristologisesti tulkittuna viinitarha ei Jeesuksen vertauksessa enää ole Israel, vaan Jumalan valtakunta. Omistajan ja hänen rakkaan poikansa tunnemme myös varsin hyvin. Uppiniskaisia vuokralaisia taas ovat paitsi ylipapit ja lainopettajat, myös me kaikki myöhemmät Jeesuksen kuulijat.

Mitä on luvassa kansalle, joka ”lähestyy minua vain suulaan ja kunnioittaa minua vain huulillaan, koska sen sydän on vetäytynyt minusta kauas” (Jes. 29:13) – siis meille jokaiselle?

Meille olisi oikeastaan luvassa sama, jonka omistaja viinitarhavertauksessa tarjosi kapinallisille vuokralaisille: ”Hän tulee ja ottaa nuo viljelijät hengiltä ja antaa viinitarhansa toisille” (Mk. 12:9).

Tie pelastukseen on paluu Hänen luokseen, jonka hylkäsimme jo vastasyntyneenä tallin seimeen: ”Tulkaa hänen luokseen, elävän kiven luo, jonka ihmiset ovat hylänneet mutta joka on Jumalan valitsema. Joka häneen uskoo, ei joudu häpeään.” (1. Pt. 2.)

5.4.

KUNNIAN KUNINKAAN ALENNUSTIE

PALMUSUNNUNTAI

Liturginen väri: violetti tai sininen

Mt. 21:12–17 (18–22)

Virret: 15 tai 54, 60 tai 61, 1 (saarnan jälkeen), 3, 59 tai 299, 56:1, 9, 10

Muuta musiikkia: RKV 442, 443, 611, LV 29, 32, Crüger: Herramme Jeesus (Cantionale 2), Löwnstern: Veisaamme, Kristus, sulle (Hymnale), Sainio: Ratsastaja (SKML 42), Simojoki: Palmunlehviin peittyy maa (Jumis), Saraste: Iloitse, tytär Siion! ja Rukous (PR 334 ja 335), Nikkola: Olkoon teilläkin sellainen mieli (PR 311), Nystedt: Hosianna!

Temppelisiivooja

ILKKA RAITTILA

PALMUSUNNUNTAITA VOI lähestyä monesta näkökulmasta. Päivän psalmiksi on kaksi vaihtoehtoa: Toinen, 22, aloittaa vahvasti kärsimysten seuraamisen: Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut. – Huudan avuksi – olet kaukana. Vaihtoehtoinen psalmi 118 taas iloitsee ja kiittää: Siunattu olkoon se, joka tulee Herran nimessä. Kiittäkää Herraa, hän on hyvä, iäti kestää hänen armonsa.

Messuun voi tietysti eri osissaan ympätä kaiken mahdollisen, vai olisiko sittenkin parempi keskittyä tiettyyn valittuun linjaan ja toisena vuonna vaikka toisenlaiseen. Ei joka messussa tarvitse koko pajatsoa tyhjentää.

Toisaalta voitonpalmujen huiskuttelu ja Herramme kärsimystie eivät sittenkään ole toisensa poissulkevia asioita. Kristus nimittäin voittaa kärsimällä ja kuolemalla, sitä hultutusta me julistamme.

Päivän kolmannen vuosikerran evankeliumissa Jeesus on aivan muuta kuin sävyisä ja nöyrä aasilla ratsastaja. Temppelisiivooja on temppelin Herra, joka pistää tuulemaan. Pöydät ja jakkarat kaatuvat nurin, ja varmaan rahat lentelevät hätäntyneiden kyyhkysten seassa, kerrassaan draamaattista.

Jeesuksen temppelisiivouksen innoittamana on käyty monta keskustelua siitä, millainen toiminta sopii kirkkoon. Lähetyksen hyväksi varmaan jotakin saa myydä, yhteisvasuullekkin kyllä ja toki hyvää hartauskirjallisuutta, sitä vie-

railijan uusinta.

Mutta saako eteisessäkin myydä konsertoijan levyjä, saako ylipäättään päästää tätä tai tuota konsertoimaan ja rahaa keräämään? Pitääkö jokaiseen tilaisuuteen kirkossa päästä ilmaiseksi vai voiko myydä lippuja, mikä musiikki kirkkoon ylipäättään sopii?

KUVISTA ja taideteoksista kirkoissa riittää vääntöä sitä enemmän mitä korkeatasoisemmasta taiteesta on kysymys. Entä minkälaisilta uskon helppoheikeiltä kirkon ovet pitäisi sulkea?

Tällainen pohdiskelu päivä evankeliumin äärellä on pinnallista ja jopa varsinaisesta asiasta sivuun vievää niin kuin kirjaimellinen raamatuntulkinta yleensä.

Päivän evankeliumissa Jeesus itse asiassa toimiikin toisin. Hän pistää portsarit viralta ja kravattipakko unohdetaan. Hän ei halua tehdä loppua vain uskonnollista johtoa hyödyttäneestä liiketoimesta, vaan ennen muuta siitä, että toiset haluttiin sulkea Jumalan hyvyyden ulkopuolelle, siitä että jotkut ottivat Jumalan vallan erotella ihmisiä itselleen.

Jeesus ei sulje, vaan avaa temppelin ovet. Niinpä sokeat ja liikuntavammaiset saivat nyt tulla Jeesuksen luokse ja paraniivat yhteyteen kelpaaviksi. Ylipappeja ja lainopettajia jo tämä riitti hämmästyttämään ja vihastuttamaan, mutta sitten alkavat lapset mekastaa. Se oli jo aivan liikaa.

”Lasten ja imeväisten suusta sinä olet hankkinut kiitoksesi.” Kansan suussa tämä on vääntynyt muotoon ”lasten suusta kuulet totuuden”. Hyvähan se olisi, jos meidänkin totuutemme Jumalan edessä olisi kiitos.

ÄKKIPÄÄTÄÄN näyttää, että sulkuihin merkityt päivän evankeliumin jakeet 18–22 eivät mitenkään liity edelliseen. Itse ajattelen asialliseksi yhtymäkohdaksi tämän: Kenelläkään ei ole uskoa niin, että voisi vuoria siirtää. Me kaikki olemme vammaisia ja lapsen asemassa. Mutta meidän köyhien ei tarvitse edes kyyhkystä tai varpusta uhrata, Kristuksen uhri riittää. Meillä on pääsy pakanain esipihalta kaikkien pyhimpään, Jumalan armo kuuluu kaikille.

Jos Jeesus on höylännyt kirkon kynnyksen pois, sitä alkoon ihminen jälleen korottako. ■

6.4.

JEESUS GETSEMANESSA

HILJAISEN VIIKON MAANANTAI

Liturginen väri: violetti tai sininen

Mt. 26:30–56

Virret: 56:1–5, 121, 77

Muuta musiikkia: RKV 137, 388, 449, 450, ML 50

Jeesus ja opetuslapset

KALERVO SALO

KERTOMUS ALKAA ehtoollisen asettamisen jälkeisestä kiitosvirrestä. Öljymäki sopi pyhiinvaeltajien yöpymispaikaksi. Siitä tuli myös näyttämö, joka kertoo sekä inhimillisyydestä että pahuudesta.

Pietarin kuva itsestään ei täysin vastannut totuutta. Hän luuli voivansa pysyä Jeesuksen rinnalla loppuun asti. Toisin kävi.

Pietari ajatteli olevansa uskollinen opetuslapsi, joka ei missään tilanteessa kiellä tuntevansa opettajaansa. Samaa vakuuttivat muutkin Jeesuksen seuraajat. Kovin helposti he tositilanteen tultua pettivät lupauksena ja pakenivat.

Tuskin Pietari ja muut opetuslapset tässä olivat kovin erilaisia kuin ihmiset yleensä. Hädän hetkellä lujakin periaate koetellaan. On helppoa puhua, mutta kovin vaikeaa vapaaehtoisesti suostua tarvittaessa periaatteen tähden samaan ristinkuolemaan yhdessä Jeesuksen kanssa. Ja olisiko tämä edes ollut viisasta tai tarpeellista? Eiköhän apostoleita tarvittu vielä jatkossa toisenlaisiin tehtäviin. Silti oman kyvyttömyyden ja vajavaisuuden näkeminen aina satuttaa.

Eikä tuo Jeesuksen kieltäminen ollut tuona yönä edes ainoa opetuslasten puute. Hyvä ilta-ateria ennen yön pimeitä tunteja väsytti. Jeesus olisi toivonut, että he jaksaisivat valvoa ja rukoilla hänen kanssaan. Inhimillisuus vei jälleen voiton. Tahtoa oli, mutta voimaa ei. Ihmisen luonto oli liian heikko.

JEESUKSEN oma rukous kertoo hänen todellisista ahdistuksistaan. Jeesuksen kärsimys tuntui henkisenä kipuna, joka myöhemmin jatkui fyysisenä tuskana. Keskellä synkkyyttä oli todella aihetta rukoukseen. Silti malja ei väistynyt. Kärsimys ei kadonnut minnekään. Jumalan salattu tahto näyttäytyi myöhemmin kärsimisinä.

Emme tiedä, miksi Jeesuksen tai ylipäätään ihmisen täy-

tyy kokea elämässään erilaista kipua. Eikö kaikkivaltias Jumala voisi antaa synnit anteeksi ilman Jeesuksen ristinkuolemaakin? Eikö kaikkivaltias Jumala voisi johdattaa ihmistä ilman kipua ja ahdistusta?

Ehkä yksi ihmiselämän katkerimmista kokemuksista on tulla läheisen ihmisen pettämäksi. Näin kävi Jeesukselle ja apostoleille. Syystä tai toisesta Juudas päätti syvän ystävyysmerkin, suudelman, avulla johdattaa vastustajat suoraan Jeesuksen luo, jotta he voisivat vangita hänet.

Pidätys olisi toki ollut mahdollista muutoinkin. Opettihan Jeesus temppelissä joka päivä. Silti kohteliaan Rabbipuhuttelun ja ystävyysosoituksen taakse kätkeytyi petos. Mikä saa meidät ihmiset käyttäytymään näin kavalasti?

Voi myös kysyä, mikä sai ylipapit lähettämään miesjoukon pidättämään Jeesusta tai mikä saa tällaisen ryhmän sokean kuuliaisesti tottelemaan auktoriteettejaan oikeuden ja ihmisarvoisen kohtelun unohtaen. Tämä ei toki ole viimeinen kerta historiassa, kun näin on tapahtunut.

JOUKOSSA toisinaan löytyy joku rohkeliikkokin, joka on valmis puolustamaan väkivallan keinoin oikeaksi kokeamaansa asiaa, vaikka vastassa on selkeä ylivoima. Jeesuksen vastaus osoittaa, että väkivallaton vaihtoehto on sittenkin parempi. Se toki tuo lyhyellä aikavälillä joillekin kärsimystä, mutta pitkällä aikavälillä useimmille ihmisille enemmän onnellisuutta kuin tuo väkivallan jatkumisen kierre.

Jeesuksen mainitsema kaksitoista legioonaa merkitsee 72 000 enkelin sotajoukkoa. Melkoinen määrä potentiaalista väkivaltaa. Olisivatpa monet Jeesuksen jälkeen tulleet sotapäälliköt noudattaneet vastaavaa harkintaa.

Tekstin kuva ihmisestä on aika synkkä. Silti sekä historia että oman aikamme elämä itse opettavat, että tämä kuva on varsin totuudenmukainen. Ihminen on valmis tekemään toiselle pahaa.

Silti tekstissä näkyy myös toivon pilkahdus. Inhimillisyyteen löytyy myös hyvä. Viimeistään se näkyy ihmisistä rakastavassa Jumalassa. Hän on valmis auttamaan, rohkaisemaan ja pelastamaan.

Lopullinen valo näkyy vasta tuonpuoleisuudessa, mutta kalpean aavistuksen näemme jo nyt. Vaikka kaikki opetuslapset jättivät Jeesuksen yksin, Jumala ei heitä hyljännyt.

Näiden ihmisten todistuksen varaan rakentui kirkko, jonka tehtävänä on olla valona pimeyden keskellä. ■

7.4.

JEESUS TUTKITTAVANA

HILJAISEN VIIKON TIISTAI

Liturginen väri: violetti tai sininen

Mt. 26:57–27:10

Virret: 57, 76, 74:1, 5, 6

Muuta musiikkia: RKV 138, 440, 451

Kohtauksia hiljaiselta viikolta

SANNA KIVILUOTO

JERUSALEMISSA ENNEN pääsiäistä noin vuonna 30, Matteuksen evankeliumin mukaan.

Kohtaus 1

Tapahtumapaikka: ylipapin palatsi, neuvoston istunto
Henkilöt: Jeesus, Kaifas, ylipapit ja lainopettajat, todistajia
Kulku: Jeesus on tuotu juutalaisen lain mukaan oikeudenkäyntiin suuren neuvoston eteen. Häntä syytetään jumalanpilkasta ja kansan villittemisestä. Oikeudenkäynnissä maksetut todistajat esittävät tekaistuja syytteitä Jeesusta vastaan. Jeesus kieltäytyy itse ottamasta kantaa. Lopulta saadaan tulkittua Jeesuksen sana niin, että hänet voidaan tuomita.

Tuttu tilanne?

”Syytön, kunnes toisin todistetaan” taitaa olla arjessa vain kaunis korulause. Ihmisten välisissä kriisitilanteissa – olivatpa ne sitten kansojen välisiä konflikteja tai perheriitoja – on rajalinjat perusteluineen vedetty jo ennen tilanteen käsitteilyä. Tuomio on ennalta päätetty. Niin sanotussa oikeudenkäynnissä kelpaavat sitten ainoastaan valmista palvelevat todistukset ja kannanotot, joilla oma kanta pyritään oikeuttamaan ennen julkista tuomion julistamista.

Koko proseduurin tarkoituksena on nöyryyttää vastaajaa ja nostaa itseä. Tuomion tueksi kerätään sopivaa materiaalia, jotta sen painoarvo olisi riittävän suuri myös asiaa tuntemattoman hyväksyttäväksi. Totuudella ei ole arvoa, kun tarkoituksena on tehdä käsinkosketeltavaksi oikeassa ja väärässä olevien ero.

Kohtaus 2

Tapahtumapaikka: ylipapin palatsin piha

Henkilöt: Pietari, palvelustyttö ja muut ohikulkijat, kukko

Kulku: Pietari odottaa palatsin pihassa tietoa Jeesuksen oikeudenkäynnin kulusta. Kolme eri henkilöä tunnistaa ohi kulkiessaan hänet Jeesuksen seurueen jäseneksi. Pelloissaan Pietari kieltää tietävänsä mitään koko miehestä – ja sitten laulaa kukko muistuttaen Jeesuksen ennustuksesta ja Pie-

tarin omasta uhosta.

Tuttu tilanne?

Miten helppoa onkaan yliarvioida oma vahvuutensa! Kotisohvalta maailma näyttää hallittavalta, eettiset valintatilanteet itsestään selviltä. Miksi pitäisi ottaa huomioon harmaan sävyt, kun mustavalkoisuus on paljon selkeämpää?

Ja kai uskollisuudellakin on jokin raja? Ei pidä ehdoin tahdoin asettua vaaralle alttiiksi. Parempi, että edes joku jää viemään viestiä eteenpäin kuin että kaikki kuolevat. Terve järki voittaa sitoutumisen, omistautuminen häviää itsesueluvalistolle.

Psykologian asiantuntijat ovat sitä mieltä, että useimmat ihmiset pääsevät yli kaikkivoipuusharhastaan noin nelivuotiaina. Minusta maailma todistaa toista: vasta pakon edessä tunnustamme olevamme heikkoja tai väärässä.

Kohtaus 3

Tapahtumapaikka: ylipapin palatsi vähän myöhemmin

Henkilöt: Juudas, ylipapit

Kulku: Kuultuaan Jeesuksen tuomiosta Juudas tajuaa tekonsa koko laajuuden. Kolmekymmentä hopearahaa tuntuu yhtäkkiä pieneltä hinnalta toisen elämästä. Juudas lähtee palauttamaan maksua toivoen turhaan pystyvänsä perumaan tapahtumien kulun. Torjutuksi tultuaan hän ei näe muuta ulospääsyä kuin oman henkensä riistämisen. Rahat menevät hyväntekeväisyyteen.

Tuttu tilanne?

Vasta jälkeensä näkee, miten kalliiksi ratkaisut tulevat. Omantunnon vaatimukset on helppo ohittaa niin kauan, kun puhutaan vain teoriasta. Todellisuus iskee varoittamatta vasten kasvoja. Ja jälkiviisuus on turhaa: tehtyä ei saa tekemättömäksi, ei edes maksamalla omalla hengellään. Rikkominen on helpompaa kuin rakentaminen – olipa kyseessä sitten posliiniasia tai ihmisarvo.

Miten usein toivomme, että olisimme ajatelleet vähän pidemmälle ennen toimimista! Paljolta surulta välttyttäisiin, jos ennen jokaisen lauseen lausumista aivomme kysyisivät kuin tietokoneohjelma: oletko varma, että haluat tehdä tämän?

Vaikka tiedämme, miten kapean siivun todellisuudesta kykenemme havaitsemaan, toimimme jatkuvasti kuin näkisimme koko kuvan. Arkea ja ihmissuhteita pyöritetään sellaisella virhemarginaalilla, että heikompiä hirvittää. Kuinka usein on lähimmäisen henki vaakalaudalla?

Ristin hulluus

Paavali kirjoitti: ”Puhe rististä on hulluutta niiden mielestä, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima.”

Todella: ei Jeesus kuollut vain 30-luvun juutalaisten loutakun omanarvontunnon, Pietarin uhon ja Juudaksen lyhytnäköisyyden vuoksi.

Hän kuolee tänäkin vuonna. ■

8.4.

JEEBUS TUOMITAAN

HILJAISEN VIIKON KESKIVIikko

Liturginen väri: violetti tai sininen

Mt. 27:11–32

Virret: 80, 71, 62:1, 11, 12

Muuta musiikkia: RKV 440, 442

Puhtaat kädet

PAULIINA KAINULAINEN

”**E**PÄILEMÄTTÄ PELKURUUS on kuolemansynneistä kauhein”, viestittää Mihail Bulgakov romaanissaan Saatana saapuu Moskovaan. Yksi monitasoisen kirjan juonikuvio kuljettaa Pilatuksen tarinaa ja kuvaa hänen ahdistustaan.

Pilatus on tekstimme keskeinen henkilö, jonka päätös irtisanoutua Jeesuksen kohtalosta resonoi monen kuulijan elämäkokemusten kanssa. Toisen ihmisen pettäminen, muisto vastuun väistämisestä, on taakka joka saattaa kulkea mukana läpi elämän.

Hiljainen viikko on pitkällä sävytten itsetutkistelusta ja katumuksesta. Silti tämänkin päivän evankeliumi on tarkoitettu hyväksi sanomaksi. Jeesus tuomitaan, jotta minua ei tuomittaisi.

Tätä viestiä voisi koettaa havainnollistaa niin, ettei se jäisi vain sanoiksi. Yksi ehdotus: aseta kirkon kuoriin maljalinen vettä, jonka olet värjännyt vesiväreillä punaiseksi. Saarnasi aluksi eläydy Pilatukseen ja pese käsiäsi, mutta kädet jäävät verenpunaisiksi. Syyllisyys ei hellitä.

Siirry sitten kirkkosi kastemaljan ääreen. Siinä on puhdasta vettä. Pese kätesi siinä ja kuivaa ne valkeaan liinaan – kätesi ovat puhtaat.

Ihmisen koko olemus on puhdas, kun hän nousee kasteen lähteestä. Kasteen armoliitto on voimassa. Jumala haluaa ihmisen vapautta taakoista.

Nämä eleet yhdistettyinä muutamiin ilman papereita ilmaistuihin ydinajatuksiin riittäisivät varmaan iltakirkon saarnaksi. Mutta kiinnostuneille tekstistä löytyy muitakin huomionarvoisia ulottuvuuksia.

Novumista käy ilmi, että Barabbaan koko nimi oli ilmeisesti Jeesus Abban poika (Bar Abbas). Etunimi Jeesus näkyy joissakin varhaisissa käsikirjoituksissa, mutta se on sittemmin poistettu – on helppo kuvitella, että nimi Jeesus muodostui varhaisille kristityille niin pyhäksi, että haluttiin ko-

rosta vain ”sitä Jeesusta, jota sanotaan Kristukseksi” (jae 17).

On kuitenkin omalla tavallaan kiehtovaa, että nämä kaksi rinnakkain asetettua miestä kantoivat samaa nimeä. Jeesuksesta, joka oli Abban poika, emme kuule enempää, mutta Jeesus, jota sanottiin Kristukseksi, muutti maailmanhistorian, vaikka hänet tuomittiin teloitettavaksi.

Tekstissä esiintyy Pilatuksen vaimo, pakananainen, jolle Jumala ilmaisi unessa, että Jeesus on pyhä mies. Tämä yksityiskohta on osa evankelistan pyrkimystä painottaa juutalaisen kansan sokeutta, joka korostuu sitä taustaa vasten, että pakanatkin ymmärtävät Jeesuksen merkityksen.

JUMALA huomaa ulkopuolisetkin. Hän kutsuu uuteen liittoon kaikki, jotka haluavat ottaa vastaan sanoman Jeesuksesta Kristuksesta.

Myös Pilatuksen hahmo Matteus käsittelee melko hellävaraisesti. Pilatus on jäänyt historiankirjoihin julmana hallitsijana. Evankelista kuitenkin kuvaa Pilatuksen lähinnä heikkotahtoisen pohdiskelijana, joka antaa myöten raivoavalle väkijoukolle. Tämäkin käänne kuvastaa kristillisissä lähteissä yleistä pyrkimystä vähentää roomalaisten syyllisyyttä Jeesuksen kuolemaan ja korostaa juutalaisten osuutta.

Tällainen pyrkimys lienee ymmärrettävissä evankeliumin kirjoitusajan tilanteesta käsin. Tuolloin varhaiset kristittyjen seurakunnat puolustautuivat ympäröivien juutalaisten yhteisöjen harhaoppisyytteitä vastaan. Mutta tällainen siilipuolustus on sittemmin kantanut huonoa hedelmää kristinuskon historiassa vihamielisyytenä kaikkia juutalaisia kohtaan.

Tämän päivän teologi ei voikaan pestä käsiään kirkon rikoksista juutalaisia vastaan. Sen sijaan on tietoisesti irtauduttava sellaisista Raamatun tulkinnoista, joissa tavalla tai toisella syyllistetään juutalaisia esimerkiksi Jeesuksen kuolemasta.

Kristinuskon nimissä ei voi koskaan hyväksyä muukalaisvihaa, naisvihaa tai muuta alistavaa väkivaltaa. Muuten pettää Jeesuksen ja hänen sanomansa. Tosin antisemitismin vastakohta ei ole kritiikitön suhde Israelin valtion nykypoliittikkaan, mutta se on oman kirjoituksensa aihe.

Jokaisen ajan teologeilla on vastuu siitä, etteivät he siirrä eteenpäin vahingollisia uskontulkintoja. Heidän tulee ponnistella löytääkseen tämän ajan tavat julistaa evankeliumin ydinsanomaa taakkojen kirvoittamisesta ja jumalayhteyden mahdollisuudesta. ■

9.4.

PYHÄ EHTOOLLINEN

KIIRASTORSTAI

Liturginen väri: violetti tai sininen

Mt. 26:17–30

Virret: 300, -, 222, 220:1–, 221, 77 (ilman säestystä)

Muuta musiikkia: RKV 75, 76, 394, 396, 397, 448, Nielsen: Me tuomme alttarillesi, Gustafsson: Communio, Pyhä leipä, Horesh: Tätä leipää te muistokseni, Elgar: Terve taivahasta tullut, Mozart: Ave verum corpus, Franck: Leivästä enkelten, Dachstein: Kun taivaallista ystäväämme (Hymnale), Ahle: Jeesus, leipä elämän (Hymnale), Yhteiskustannus no: 103–108

Kärsimyksen ja pelastuksen malja

JANI KAIRAVUO

KIIRASTORSTAI ON erityisesti maaseudulla yksi kirkkovuoden suosituimmista ehtoolliskäyntipäivistä – eikä suotta, onhan päivän aiheenakin Pyhä ehtoollinen. Kiirastorstain sanomaan ja tunnelmaan sopii mielestäni meditatiivissävytteinen, ilmava saarna, jossa saarnaaja jättää tilaa kuulijoiden mielikuville, ajatuksille ja tunnelmille.

Kiirastorstaina on hyvä miettiä, saisiko saarna aktivoitua muitakin aisteja kuin kuuloa. Löytyykö kirkostasi ehtoolisaiheista maalausta? Löytyykö leipä- tai viini(köynnös)symboliikkaa seinämaalauksista tai kirkkoketäileistä? Voiko ehtoollisvälineet sijoittaa niin, että ne ovat saarnan ajan seurakuntalaisten nähtävinä?

Jos haluaa tehdä jotain ”toisin”, voi lukea evankeliumitekstin lyhyissä pätkissä tai vaikka laulattaa virren 220 pariskeistää kerrallaan ja puhua sitten kuhunkin katkelmaan liittyvät aivoituksensa.

Sanottavansa voi myös jaksottaa instrumentaalimusiikilla, jolloin kuulijalle jää aikaa sulatella sanottua. Jos taas haluaa käyttää saarnassa teemaan sopivia runollisia tekstejä, sellaisia löytyy esimerkiksi Suomalaisesta rukouskirjasta (Kirjapaja 1987) sivuilta 62, 63 ja 76 ja kirjasta Maailman kauneimmat rukoukset (WSOY 1996) sivuilta 146, 218 ja 289.

Itse valitsisin kiirastorstain saarnan teemaksi maljan. Lukisin ensin pienen katkelman Raamattua ja jakaisin kuulijoiden kanssa sen raamatunkohdan pohjalta nousevat ajatukseni. Kunkin jakson jälkeen tulisi tunnelmaan sopivaa

instrumentaalimusiikkia.

Seuraavassa hahmotelmaa tähän suuntaan.

MT. 20:20–28. Olisiko meistä juomaan sitä maljaa, joka Mestarimme oli juotava? Pystymmekö me pysymään Hänessä ja seuraamaan Hänen jalanjälkiään?

Suumme saattavat vastata kysymykseen opetuslasten lailla ”kyllä”, mutta sydän ja teot puhuvat eri kieltä. Pietarikin joi samasta maljasta, mutta luopui Jeesuksesta jo ennen kuin kukko kolmasti laului.

Ateriatävyys Jeesuksen kanssa ei tarkoita etuisuuksia ja arvonnousua maan päällä tai taivaassa. Vapahtajamme kanssa samasta maljasta juominen kutsuu meidät mukaan vaivaan ja tuskaan, arjen haasteisiin. Malja haastaa meidät palvelemaan toinen toistamme.

Mt. 26:26–29. Sanoihin ”minun ruumiini” ja ”minun vereni” kätkeytyy kristinuskon syvin olemus. Runnellusta, heikosta ruumiista tulee se yhteys, joka yhdistää elävät ja kuolleet Jeesukseen ja toinen toiseensa. Kirkko, Kristuksen ruumis, on runnellunakin voimakas.

Veri pelasti kerran Egyptistä vapauteen pyrkivän juutalaisen kansan (2. Ms.12:22). Golgatalla vuotaneesta verestä tulee vapautumisen avain kaikille kansoille, malja pelastukseen.

Mt. 26:36–39. Jos meidän ihmisten onkin vaikea juoda Jeesuksen maljasta, ei se helppoa ollut hänelle itselleenkaan. Jeesus, joka oli varsin hyvin selvillä tehtävästään ja maanpäällisen elämänsä viimeisistä käänteistä, oli tuskan vallasaa. Inhimillisesti hän rukoili, että voisi välttää tuskaisen osansa (”menköön tämä malja minun ohitseni”), mikäli mahdollista.

Syvän tietoisena kohtalostaan hän kuitenkin lisäsi ”mutta ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä”. Meillä, jotka rukoilemme useimmin oman tahtomme tapahtumisen ja mahdollisimman vaivattoman elämän puolesta, voisi olla Jeesuksen esimerkissä jotain opiksi ottamista.

1. Kr. 11:25–26. Malja on uusi liitto, ja sen keskeinen tuntoimerkki on Vapahtajan veri. Vanhan liiton aikaan ihmisten piti vuodattaa uhrieläinten veri ollakseen mieliksi Jumalalle. Uuden liiton käsittämätön mysteeri on, että siinä Jumala itse suostuu uhriksi ja vuodattaa verensä.

Ehtoollismaljasta nauttiminen on uuden liiton muistelua, näkyvää ylistystä ja tunnustusta Jumalan suurille pelastusteille. Se on Herran kuoleman ja ylösnousemuksen julistamista.

1. Kr. 10:16. Malja, joka kerran merkitsi kärsimystä ja surua, merkitsee nyt meille pelastusta. Osallisuus siunauksen maljasta merkitsee yhteyttä Herraan ja eläväksi tekijään, joka siunaa meitä kaikella läsnäolonsa tuomalla hyvällä.

Kärsimyksen maljasta on tullut pelastuksen ja siunauksen malja. ■

IO.4.

JUMALAN KARITSA PITKÄPERJANTAI

Liturginen väri: musta

Mt. 27:33–54

Virret: 67, 63, 72 tai 71 (valitukset), 757, 78

Muuta musiikkia: RKV 45, 140, 141, 454, 457, 458, LV 35, 36, LKM 17, 61, ML 78, 94, Franck: Katso sielu Golgataa (Cantionale 2), Lotti: Katso, hän kantoi tuskamme (Cantionale 2), Salonen: Yön pimeyttä täällä, Honkanen: Ihmiselämänsä päivinä Jeesus itki (PR), Nikkola: Pitkäperjantain profetia (PR 312), Schütz: Ah, uhrilammas (Hymnale), Moilanen: Ei muuta turvaa, Mozart: Ave verum corpus, Salonen: Hän on haavoitettu (Fazer), Palestrina: Marian murhe, Sainio: Kärsimyksen tie (SKML 42), Kuula, Madetoja, Raiski, Klemola ja Mäntyjärvi: Stabat mater

Mieletön tappio

ILKKA RAITTILA

HILJAISTA VIIKKOA, piinaviikkoa, kutsutaan yleisesti nykyään pääsiäisviikoksi, vaikka sehän alkaa vasta pääsiäisyön messusta.

Pilkkakruunun ja tappion tie on niin mieletön, että mieluummin sen sivuuttaisimme. Eihän kuolema ja suru muutenkaan tahdo sopia normaalin elämän kuvioihin.

Kun joitakin vuosia sitten julkaistiin uudistettuna jatkosodan alussa kuolleen papin Wäinö Havaksen runoja ja lauluja, laulu Vangittu kyyhky oli muokattu ajallemme sopivaksi. Alkuperäinen säe ”Mun henkeäni salpaa liha heikko ja syntinen” oli muutettu muotoon ”Mun mieltäni se vaivaa, olen heikko ja syntinen”.

Voisiko olla niin, että edes pitkänäperjantaina seisahtuisimme ristin juurelle tunnustaen syntimme ja vikamme ilman mitään selittelyä, vaikka se salpaisi henkemme ja vaivaisi mieltä niin, että todella jäisimme odottamaan pääsiäisen valoa ja vapautta? Tosiasioiden tunnustaminen on tarpeen, mutta ei synnintunnossa piehtaroinnista silti tarvitse autuuttavaa ansiota etsiä.

Pitkäperjantaina hiljennymme Vapahtajan ristin juurelle. Sanajumalanpalvelus on karu, ja sitä se saa erityisesti nyt olla. Vaikka urut vaikenevat ja kuoro on esilaulajana, ei tarvitse etsiä turhaa koristeellisuutta. Kirkon väri on musta, värien hauta.

Jos seurakunnassa on vain yksi jumalanpalvelus, sen aika

voi hyvin olla kello 15. Toki käsikirjassa on paljon hyvää aineistoa juuri pitkänäperjantain palveluksiin.

Lähes kolmekymmentä vuotta olen ollut pappina, mutta olen joutunut saarnaamaan vain kahdesti pitkänäperjantaina. Kun asia on ollut omassa vallassani, olen jättänyt saarnan pois. Mielestäni päivän virret ja raamatuntekstit, rukoukset ja muu aineisto ovat niin selvää tekstiä, etteivät selitelyä kaipaa.

Jos saarnataan, pitkänäperjantaihin sopii erityisen hyvin meditatiivinen saarna. Hyvin huolellista valmistautumista vaatisi, mutta voisi toimia mainiosti sellainen saarna, jossa saarnaaja johdattelee lyhyiden lauseiden ja kysymysten kautta ihmisiä itse kutakin tykönsä hiljaa mietiskelemään. Ehkäpä tänä päivänä sietäisimme hiljaisuuden pinaa.

RISTI on keskeisin symbolimme. Lännen kirkossa myös krusifiksi on keskeinen. Risti on merkki siitä, että kuulumme Jumalalle. Jeesus puhui ristikä ja itse kunkin omasta ristikästä jo eläessään. Juutalaisten nimitys ristikästä, *tau*, tarkoitti aakkosten viimeistä kirjainta, joka oli Jumalalle kuuluminen, katumuksen ja suojeleksen merkki.

Risti merkitsee suojaa, mutta Kristuksen seuraaminen ristikäntielle ei merkitse turvallista elämää herran kukkarossa, vaan suostumista heikkouteen ja tappioihin, rikkinaisyyteen ja keskeneräisyyteen. Jopa siihen, että Herramme tavoin uskontunnustukseksimme jää vain tuo viiltävä huuto: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit.

Kristus ristiinnaulitaan yhä. Hän kärsii ja kuolee tänään ympäri maailman ihmisissä ja luomakunnassa. Emme voi pestä käsiämme maailman kärsimyksen edessä kuin Pilatus. Emme voi jäädä sivusta seuraajiksi.

Väliäkö sillä panemme kärsimyksen täytäntöön vai annamme sen tapahtua. Olemme syyllisiä.

MITEN ON, liittymmekö me niihin, jotka pilkkaavat ristillä riippuvaa ja häväistyä Kristusta? Vaadimmeko vahvaa Jumalaa, joka astuu alas ristiltä kun kerran voi? Tyydymmekö ristiin ja vaivaan? Pitääkö tyytyä?

Mitä teemme kärsimyksen poistamiseksi läheltämme ja kauempaa? Jeesus tuomittiin jumalanpilkasta. Pilkkauksemme me Jumalaa, kun kuljemme lähimmäisemme ohi?

Kristus on siellä, missä kärsitään. Mutta hänen kärsimysensä on pelastavaa kärsimistä, hän voittaa synnin ja kuoleman vallan. Siksi kärsimyksestä on kadonnut epätoivo ja ristikästä on tullut toivon merkki.

Meitä kutsutaan antamaan elämämme ihmisen ja maailman puolesta. ■

II.4.

JEESUS HAUDASSA

HILJAINEN LAUANTAI

Liturginen väri: musta

Mt. 27:62–66

Virret: 82, 244, 604

Muuta musiikkia: RKV 458, 460, LV 37

Kuollut Kristus

KALERVO SALO

KERTOMUS HAUDATUN Jeesuksen vartioinnista löytyy ainoastaan Matteukselta. Tekstin ymmärtämisen kannalta on tärkeä muistaa evankeliumin juutalaiskristillinen tausta. Laista ei katoa yksikään kirjain, pieninkään piirto. Jeesus ei tullut lakia ja profeettoja kumoamaan (Mt. 5:17–18).

Teksti sisältää ironiaa. Ilmaus ”sapatin valmistuspäivän mentyä” on poikkeuksellinen, mutta voi tarkoittaa ainoastaan itse sapattia – päivää, jolloin työn tekeminen on ankarasti kielletty. Kymmenen käskyn mukaisesti pyhäpäivä tuli pyhittää, ja silloin ei voinut toimittaa mitään arjen askareita (2. Ms. 20:8–11, 5. Ms. 5:12–15).

Vaikka tekstissä ei sapattikäskyn rikkomista erikseen mainita, on juutalaiskristityn ollut helppo antaa tekstille tietty tulkinta: ylipapit ja fariseukset olivat valmiita vaarantamaan sapattikäskyn noudattamisen toimiakseen omien kierojen ja Jumalaa vastustavien päämääriensä mukaisesti.

Hautaa tuli vartioida, jotta opetuslapset eivät varastaisi ruumista. Ironia on myös siinä, että ylipapit ja fariseukset eivät ottaneet todesta ylösnousemuksen mahdollisuutta. Kristitty lukija toki tiesi, miten asiat oikeasti ovat.

Jeesuksen vangitsemisen yhteydessä paenneet opetuslapset tuskin olisivat yrittäneet varastaa Jeesuksen ruumista. Tämä ei inhimillisesti ottaen olisi ollut heidän etujensa mukainen toimintatapa. Pikemminkin he pakenivat paikalta välttääkseen ristiinnaulitsemisen. Tämä uhka ei ollut poistunut Jeesuksen kuoleman yhteydessä.

Matteus esittelee fariseusten ja ylipappien kannan Jeesuksesta ja hänen toiminnastaan. Näiden näkökulmasta Jeesus oli eksyttävä (villitsijä), siis opettaja, joka johti kansaa harhaan. Hän kuitenkin oli edeltä kertonut ylösnousemuksesta kolmantena päivänä. Jos tästä lähtisi huhu liikkeelle, villitys olisi pahempi kuin Jeesuksen oma toiminta.

Matteuksen mielestä hautaa tuli siis mahdollisimman tarkoin vartioida. Lisäksi hauta sinetöitiin samaan tapaan kuin leijonien luola, jonne Daniel aikanaan heitettiin (Dan. 6:18). Näin toimien ylösnousemus saisi lisää objektiivisia todistajia. Huolella vartioitu hauta takasi sen, että Jeesuksen ruumiin varastaminen olisi mahdotonta. Kaikki inhimillisesti mahdollinen oli tehty haudan turvaamiseksi kutsumattomilta vierailta.

Matteus tuntee kertomuksen Jeesuksen ruumiin varastamisesta (Mt. 28:11–15). Tätä Jeesuksen ylösnousemusta vastustavaa tarinaa oli levitetty juutalaisten keskuuteen. Matteuksen pyrkimykset ovatkin selkeän apologettiset. Monet tutkijat pitävätkin jaksoa Matteuksen pyrkimyksenä todistaa ylösnousemuksen todellisuutta.

Tekstin vaikeus lienee siinä, että ylösnousemusta on mahdotonta todistaa epäuskoiselle. Mitkään järkipäiset vakuuttelut eivät auta. Tässä tuskin mikään on muuttunut Matteuksen ajoista nykypäivään. Tyhjän haudan todistusvoima ylösnousemuksesta osoittautuu kiistanalaiseksi, eikä se vakuuta kaikkia.

Silti Uudesta testamentista löytyy myös todistus Jeesuksen elämästä kuolemansa jälkeen. Suuri joukko ihmisiä vakuuttui siitä, että he olivat kohdanneet ylösnousseen Jeesuksen (1. Kr. 15:5–8).

MERKITTÄVÄ on myös opetuslapsissa tapahtunut muutos. Pelokkaista, oppimattomista ja omaa henkeänsä vaalineista opetuslapsista tuli yhtäkkiä saarnaajia, joilla oli hyvä itsetunto ja selkeä kristillinen vakaumus. Vain kokemus Jeesuksen ylösnousemuksesta on voinut saada aikaan tällaisen muutoksen.

Kokemus Jeesuksen ylösnousemuksesta on toisille todellinen, mutta toiset puolestaan katsovat psykologian kykenevän selittämään opetuslapsissa tapahtuneen muutoksen. Elämänsä aikana vakuuttavasti esiintynyt Jeesus ei voinut lopullisesti kuolla. Tästä kaikei on pohjimmiltaan kysymys tänäänkin ateistien ja kristittyjen keskustelussa – siellä missä sitä aidosti käydään.

Kristityn identiteetin ydin löytyy siitä, että ihminen on tullut vakuuttuneeksi Jeesuksen ylösnousemuksesta. Tavalta tai toisella ylösnoussut Kristus on ilmestynyt uskovalle. Tämä ei todennäköisesti ole tapahtunut konkreettisen vision kautta. Silti kokemus ylösnousemuksesta on todellinen ja aito.

Jeesuksen ylösnousemuksen kautta Jumala on muuttanut kristityn maailmankuvaa ja persoonallisuutta. ■

I2.4.

KRISTUS ON YLÖSNOUSSUT!

PÄÄSIÄISPÄIVÄ

Liturginen väri: valkoinen

Mt. 28:1–8

Virret: 84 tai 91, Laudamus, 423:2 (vastaus Hoos. 6), 85 tai 88, 90 (saarnan jälkeen), 96, 227, 100:3, 4 tai 93:1, 8
Muuta musiikkia: RKV 17, 148, 151, 153–155, 465, 470, 612, LKM 18, 19, 22, ML 80–83, Bach: Pääsiäislaulu, Schütz: Älkää te peljätkö (YK 13), Buxtehude: On Kristus noussut haudastaan (YK 13), Telemann: Halleluja, keskiajalta: Nyt Kristus ylösnoussut on (Hymnale), Hannikainen: Tulkaa, palatkaamme Herran luo (PR), Hulkkonen: Älkää peljätkö (SKML Kv. motetteja), Kostiainen: Sapatın päätyttyä (Sulasol 436), Simojoki: Pääsiäisriemu on yhteinen (Jumis), Bach: Kantaatti Christ lag in Todesbanden (suom. Fazerin Pro musica 7a), Piae Cantiones: Nyt riemuin ystävät veisatkaa, Talven valta kaikkoaa, Kiitosvirret kirkkahimmat ja Yksin äänin riemuiten

Maria haudalla

SANNA KIVILUOTO

KAIKKI ON lopussa. Mikään ei mennyt niin kuin piti, niin kuin suunniteltiin ja oli tarkoitettu. Suuret toiveet ovat rauenneet tyhjiin, Pelastaja ei ollutkaan se, joksi häntä luulin. Panin toivoni kuvitelmiin, odotin tulevaisuutta, joka olisi parempi, erilainen. Ja nyt hän on kuollut, hän, johon toivoni laitoin.

Mutta haluan silti pitää kiinni ajatuksistani. En suostu luopumaan enkä päästämään irti. Menen haudalle, vaikka tiedän löytäväni vain kylmän, kuolleen ruumiin. Menen haudalle, itkeäkseni vielä kerran murskautuneita unelmiani, tyhjiin rauenneita suunnitelmiani.

Missä ovat nyt Jumalan lupaukset? Onko Jumala yhtä epäluotettava kuin ihmiset? En suostu uskomaan sitä, vaikka järki ja silmiäni todistus puhuvat selvää kieltä, vastaansanomata kieltä.

Menen haudalle, vaikka en tiedä, miten voisin surra. Suurimman tuskan keskellä ei voi edes saada itkusta lohdutusta. Sieluni on kuiva erämaa, kuuman pimeyden polttama, tyhjää tyhjempi.

Menen haudalle ja haluan uskoa mahdollittomaan. Haluan uskoa, että on olemassa tie, jota en voi nähdä. Haluan uskoa, että umpikujasta on ulospääsy. Haluan uskoa, että Jumalalle ei mikään ole mahdotonta. Haluan uskoa, että Jumalan suunnit-

nitelmat voivat viedä eteenpäin silloinkin, kun en näe muuta kuin pimeää.

KIVI, joka sulki haudan suun, on poissa. Vartijat ovat kadonneet. Haudalla on kuolemanhiljaista.

Hämmentyneenä hivuttaudun eteenpäin. Missä Jeesus on? Enkö löydäkään häntä täältä, mistä odotan löytäväni? Etsin häntä täältä, kuolleiden keskeltä, koska näin että tänne hänet tuotiin. Mutta missä hän on?

Suljen silmäni. Tämä pettymys on liikaa. Kaiken jälkeen, tämä on liikaa. Mikään ei mene niin kuin odotin. Enkö saa edes surra niin kuin olen tottunut? Onko liikaa pyydetty saada itkeä haudalla, itkeä sen huomisen haudalla, jota ei koskaan voinut tulla?

JUMALA, olet kohtuuton! En minä voi nähdä muuta kuin sen, minkä haluan nähdä. En voi luottaa sokeasti. En voi luottaa lupaukseen, josta ei ole muuta todistusta kuin sinun sanasi! Suljen silmäni ja päästän irti odotuksistani.

Kun avaan silmäni jälleen, maisema ei ole enää tyhjä. Haudan suulla seisoo nuori mies, joka kieltää minua pelkäämistä. Hänen viestinsä tunkeutuu tajuntaani. Jeesus ei ole täällä? – Sen jo näin! Hän on noussut kuolleista? Ja menee edellämme Galileaan? Että löydän hänet jostain muualta?

Jos hän on noussut kuolleista, se tarkoittaa, että hän on kaikkialla. Keskellä elämää, keskellä keskeneräisyyttä, umpikujan päässä näyttämässä uutta tietä.

TÄMÄKÖ on Jumalan vastaus? Tämäkö on Jumalan lupaus ja suunnitelma? Tämä toivo: että Jeesus ilmestyy siellä, missä en odota, ilmestyy siellä missä kuljen odotusteni sokaisemana etsien häntä kuolleiden joukosta. Sielläkö hän on, kuitenkin – elävänä?

Hän tulee minua vastaan, kun en enää edes odota. Hän kulkee hiljaa vierelläni ja antaa minulle aikaa tajuta, että maailma on muuttunut.

Antaa minun huomata odotusteni kapeuden, toivoni ennalta-arvattavuuden. Antaa minun huomata itse, eikä tuomitse hitaudestani. Tulee luokseni ja avaa näköalan, jota en olisi yksin koskaan uskaltanut katsoa.

JA HÄN ANTAA minulle tehtävän. Minun – minun, joka luovuin luottamuksesta ensimmäisen vastoinikäymisen tullen – minunko pitää nyt mennä kertomaan toisille? Mitä minä sitten kerron? Että en tajua mitä tapahtuu? Että en uskaltanut toivoa enää mitään, ja nyt on kaikki enemmän kuin koskaan? Että taivas on auennut, kaikki tiet ovat Herran teitä, että Jumala on täyttänyt lupauksensa, vaikka me jo petimme hänet.

Minunko se pitää kertoa? Minäkö sen saan kertoa? Vaikka en edes ymmärrä.

Suuri on Jumala, joka luottaa tällaisen viestin luopuneille, masentuneille, heikoille, ajatuksissaan rajoittuneille! Suuri on Jumala, jonka suunnitelmiin minäkin mahdun! Kristus on ylösnoussut. ■

I3.4.

YLÖSNOUSSEEN KOHTAAMINEN 2. PÄÄSIÄISPÄIVÄ

Liturginen väri: valkoinen

Mt. 28:8–15

Virret: 99:1–4, 126, 517:1, 2 (vastaus), 103:1–5, 732 (uskontunnustus), 221, 476, 85:1, 4–6 (ylistys), 93:1, 8

Muuta musiikkia: RKV 152, 153, 204, 469, 531, ML 80, LKM 20, 22, Decker: Käy, Herra Jeesus, kanssamme (Cantionale 2), Schein: Ei mestaria näy (Cantionale 2), Gesius: Nyt Herran lapsilauma (Hymnale), Telemann: Kantaatti Triumphiender Versöhner, Bach: Kun mua vaivaa suru syvä, Latinen: Ylösnousmusballadi (Hartaita toivelauluja), Simojoki: Pääsiäinen jatkaa saa (Jumis), Niskanen: Isä jää meitä rakastamaan (NSV 2005)

Kohtaaminen

PAULIINA KAINULAINEN

EVANKELISTA KERTO O yksinkertaisin sanankääntein järjestyvästä kohtaamisesta. Magdalan Maria ja se toinen Maria olivat kuulleet hämmästyttävät sanat Jeesuksen haudalla: ”Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista.”

Naiset kiiruhtivat viemään viestiä eteenpäin. Yhtäkkiä Jeesus tuli heitä vastaan ja sanoi heille: ”Terve!” (Alkutekstissä *khairēte*, siis tavallisista tavallisin tuon ajan tervehdys.) Naiset heittäytyivät Jeesuksen jalkoihin ja syleilivät niitä. Se on intuitiivinen palvonnan ele, mutta se kertoo myös suuren läheisyydestä.

Naiset halusivat koskettaa rakasta opettajaansa. Eikä Matteuksen Jeesus kiellä heitä. Jeesus vain toistaa tehtävän, jonka enkeli oli jo kertaalleen välittänyt: viedä veljille viesti, että heidän tulee lähteä Galileaan.

OLEMME Matteuksen evankeliumin keskipisteessä: Ylösnousseen kohtaaminen vahvistaa kaiken sen, mitä Jeesus eläessään halusi viestittää. Ensimmäisenä Ylösnousseen saivat kohdata naiset. Magdalan Marialle on annettu kunnianimi Apostolien apostoli.

Erityisesti Idän kirkossa häntä muistetaan usein tässä roolissa, kuten monet kauniit ikonit kertovat. Jos saarnaaja löytäisi sellaisen ikonin näytettäväksi seurakunnalle, voisi sitä verrata moniin luterilaisiin alttaritauluihin, joissa sama Maria on kuvattuna. Niissä tosin toisessa roolissaan, siinä val-

litsevassa eli katuva prostituoidun hahmossa. Sitä kuvastavat muun muassa hänen punaiset auki olevat hiuksensa ja hänen alistuva asentonsa.

Traagista kyllä evankeliumeissa ei missään sanota, että Maria olisi ollut prostituoitu. Magdalan Maria on silti jo varhain yhdistetty evankeliumien muihin naishahmoihin, erityisesti nimettömään ”syntiseen naiseen”. Tällä omavaltaisella teolla on ollut se seuraus, että kristityt naiset ja miehetkin ovat lähes menettäneet suuren ja merkittävän esikuvan, joka olisi voinut heitä rohkaista kaikkina näinä vuosisatoina uskollisuuteen Jeesuksen seuraamisessa.

Viimeistään nyt on korkea aika palauttaa Marian maine ja nähdä hänessä Jeesuksen oppilas, joka ei hylännyt tätä ristin juurella eikä haudassa. Hän saikin ensimmäisenä kohdata Ylösnousseen.

Jeesuksen viesti oppilailleen sisältää kehotuksen lähteä rakkaaseen Galileaan, syrjäiseen maankolkkaan, jota pidettiin todella takapajulana. Sieltä kuitenkin lähti liikkeelle sanoma Jumalan käsittämättömästä ja pyyteettömästä rakkaudesta, joka ensisijaisesti kohdistuu kaikkiin syrjittyihin ja marginalisoituihin.

Galilea oli Jeesuksen koti, kaunis Genesaretin järvi hänen sielunmaisemaansa. Usein kriisiaikoina hengelliset johtajat vetäytyvät syrjään, erämaahan, saadakseen etäisyyttä ja nähdäkseen paremmin olennaisen.

Näin teki Jeesus ennen julkisen toimintansa alkua. Hän vetäytyi erämaahan paastoamaan, jotta hänen kutsumuksensa luonne selkenisi. Näin tekivät erämaaisat ja -äidit, kun kirkko maallistui ja viehättyi rikkauksista. Sama ilmiö on toistunut usein ja kysyä voi, elämmekö taas sellaista kriisiaikaa, jolloin hiljaisuuteen vetäytyminen olisi välttämätöntä?

ELÄMME. Sitä heijastaa globaali talouskriisi, joka uhkaa talousjärjestelmien perusteita. Suurempi uhka on kuitenkin ympäristökriisi, joka saattaa muuttaa maapallon itsesääätelyjärjestelmiä ennakoimattomilla tavoilla.

Ilmastonmuutos on oire moraalisesta ja hengellisestä häiriötilasta. Kun kerran ongelmien ydin on ihmisen sydämessä, tulee ratkaisuisa etsiä myös hengellisen ulottuvuuden uudistusta.

Tämän pyhäpäivän evankeliumissa on kaksi palaa, joista ensimmäinen eli kohtaaminen on selkeästi tärkeämpi. Toinen puoli tekstiä kertoo vallanpitäjien yrityksistä salata totuus. Se ei sytytä suuria pohdintoja.

Huomionarvoista silti on, miten heti kristinuskon alkuvaiheissa raha ja korruptio kietoutuivat kertomukseen. Rahan voima koettaa tukahduttaa elämän syvimmän voiman. Se ei kuitenkaan onnistu. Talouskriisi ja ahneudesta seuraava ympäristökriisi hämärtävät ihmiskunnan tulevaisuuden.

Mutta Ylösnoussut tulee meitä vastaan, ja pelko muuttuu jälleennäkemisen riemuksi. ■

19.4.

YLÖSNOUSSEEN TODISTAJIA

1. SUNNUNTAI PÄÄSIÄISESTÄ

Liturginen väri: valkoinen

Lk. 24:36–49

Virret: 89:1–3, 129, 419, 103, 227, 265

Muuta musiikkia: RKV 148, 152, 156, 204, 473, ML 113, Schütz: Oi saavu seurahamme (Cantionale 2) ja Poikasi Isä herätit (Hymnale), Buxtehude: Kantaatti Sicut modo geniti, Piae cantiones: Oi Kristus, suuri Kuningas

Temppelistä arkeen

JANI KAIRAVUO

PÄIVÄN EVANKELIUMITEKSTI alkaa suurella jännitteellä: kuolleeksi tiedetty (tai luultu) Jeesus ilmestyy yhtäkkiä opetuslastensa keskelle. Ilmestyminen tapahtuu aivan yhtä yllättäen kuin mitä on aiemmin kerrottu Jeesuksen katoamisesta (jae 31).

Opetuslasten reaktiosta kerrotaan, että he pelästyivät suunnattomasti luullessaan nähneensä aaveen. He tunnistivat kyllä Mestarinsa ulkonäöltä, mutta pelästyivät, koska tiesivät tämän kuolleen ja siksi luulivat häntä aaveeksi. Jeesus oli siis opetuslapsilleen edelleen yhtä todellinen kuin ennenkin.

Jokin hänessä oli kuitenkin muuttunut. – Puhuessaan ylösnousemusruumiista Paavali sanoo: ”Ja kun kylvät, et kylvä tulevaa kasvia vaan pelkän siemenen” (1. Kr. 15:37). Maallinen ruumiimme on alku, siemen. Ylösnousemusruumiissa on jotakin samaa ja tunnistettavaa kuin maallisessa ruumiissa – se on kuin kasvi, joka syntyy loogisena jatkona siemenen kylvämisestä.

Niin kuin siemen ja kasvi ovat yhtä, niin ovat myös maallinen ja ylösnousemusruumiis. Jotakin on kuitenkin muuttunut – siemenen ja maallisen ruumiin on pitänyt kuolla syntyäkseen uudelleen kasviki ja ylösnousemusruumiiksi.

JEESUKSEN ensimmäiset sanat opetuslapsille olivat ”Rauha teille”. Noita sanoja Jeesus käytti Raamatun mukaan ainoastaan juuri ilmestyessään opetuslapsilleen ylösnousseen Vapahtajana eri tilanteissa (Lk. 24:36, Jh. 20:19, 21, 26).

Samoilla sanoilla tervehtivät yhä edelleen kristityt toisiinsa ja saarnaajat kuulijoitaan. Jumalan rauhaa opetuslapset tarvitsivatkin tuossa tilanteessa, pelästyneinä, hämmä-

tyneinä ja epäuskoisina.

Pelko, kauhu ja epäusko ovat Kiisaajan yleisimmin käyttämiä ja sangen tehokkaita aseita meitä kristittyjä kohtaan. Niillä ei kuitenkaan voi olla lopullista valtaa meihin Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen kastettuihin, jotka olemme Vapahtajassamme saaneet ottaa vastaan Jumalan rauhan.

Jeesuksen läsnäolon välittämä rauhan kokemus sai opetuslapset tyyntymään. Kauhun ja epäilyksen tilalle tuli iloinen ihmetys. Aivan samoin kuin kävi Vapahtajan syntymän aikoihin kävi uudelleen tässä, ja toivon mukaan samaa tapahtuu jatkuvasti meidänkin ajassamme: riemusanoma Vapahtajan syntymästä ja ylösnousemuksesta syrjäyttää meistä pelon ja tuottaa sydämiimme maailman suurimman ilon.

Jeesuksen kysymys ”Ei teil sunkka tääl mittä ruakka olu?” (huom! turkulaishuumoria) yllättää ja siirtää kohtaamisen painopisteen taivaallisista maalliseen. Se muistuttaa, että olemme kahden maan kansalaisia, joiden on Jumalan valtakunnan asiain ohella ajateltava myös maallisia tarpeita.

Ennen kaikkea se muistuttaa kuitenkin, miten meidät kaikki on kutsuttu palvelijoiksi. Tämä ajatus näkyy myös siinä varhaiskristillisessä tavassa, että pääsiäisenä kastetut riisuivat valkoiset kasteasunsa pois juuri ensimmäisenä pääsiäisen jälkeisenä sunnuntaina ja pukeutuivat jälleen tavallisiin vaatteisiinsa. Jeesus lähettää meidät temppelistä arkeen, palvelemaan ja todistamaan.

OPETUSLAPSET kuuluivat siihen lähipiiriin, joka Jeesuksen elinaikana oli saanut kuulla eniten opetusta ja nähä eniten voimatekoja. Tästäkään huolimatta he eivät olleet ymmärtäneet Jeesuksen varsinaista olemusta ja tehtävää.

Nyt sekin asia muuttuu: ”hän avasi heidän mielensä ymmärtämään kirjoitukset”. Sanamuoto ”mitä Mooseksen laissa, profeettojen kirjoissa ja psalmeissa on minusta kirjoitettu” antaa olettaa, että koko Vanha testamentti sisältäisi viitteitä Jeesuksesta ja kannustaa Raamatun kristologiseen luku- ja tulkintatapaan.

”Te olette tämän todistajat.” Sama sana merkitsee sekä todistajaa että marttyyria muistuttaen, mihin Jeesuksesta todistaminen ja hänen seuraamisensa voi äärimmillään johtaa. Yksin ja omin voimin ei kuitenkaan tarvitse pärjätä, vaan varustuksena on ”voima korkeudesta”, Herran Pyhä Henki.

”Koskettakaa minua, nähkää itse”, lausui Jeesus opetuslapsilleen. Nuo sanat ovat haaste meille Jeesuksen myöhemmille todistajille. Jeesus kyllä koskettaa meitä ja näkee meidät.

Haluammeko me koskettaa Häntä elämällämme, todistaa Hänestä ja nähdä Hänet keskellä arkeamme? ■

26.4.

HYVÄ PAIMEN

2. sunnuntai pääsiäisestä

Liturginen väri: valkoinen

Jh. 10:1–10

Virret: 375, 135, 177, 378 tai 392, 743, 498

Muuta musiikkia: RKV 251, 472, 653, LV 92, 92, 94, Sävellyksiä psalmista 23: Madetoja (Carmina 3), Krohn (Kirkkokuorolauluja IV), Rautavaara (SKUL 114), Rautio (SKUL 80), Hulkkonen (Sulasol), Nikkola, Linjama (YK 102), Löytty (Matkamiehen iltarokous), Haapasalo (YK 117), Schubert (Fazer), Sonninen (Fazer) ja Tikka (Warner), Helder: Ei multa mitään puuta (Hymnale), Schütz: On Jeesus paimen parahin (Cantionale 3), Bruk: Voitko kuulla äänen sen, Torri-Tuominen: Rauhan Jumala (PR 553)

Paimenkoira Valma

ILKKA RAITTILA

OLEN PIENESTÄ pitäen pelännyt koiria. Vieläkin olen aika arka. Niinpä kuopus, ainokainen tyttäreni, sai kauan pehmitellä isää ennen kuin toteutti tahtonsa ja hankki koiran.

Valma on hurmannut minut. Se on maailman kaunein musta-valkea bordercollie, paimenkoira. Vaikka Valman koti on jo kaukana, on iso ilo kun se joskus käy.

Kun Valma oli pentu, sen paimentajan vietit olivat jo vahvat. Vaikka se vielä etsi rajojaan ja innoissaan juoksenteli karkuun, ei se jättänyt.

Kerran kevätiukkailla koiraa ulkoiluttaessani kaaduin pahasti, taisi tajukin hetkeksi mennä. Ensimmäinen ajatus oli, että nyt se Valma karkasi. Mitä vielä, siinä hän se oli ihan liki huolissaan odottamassa.

Jos porukalla kuljetaan, Valma kyllä haluaa huolehtia, ettei kukaan jää joukosta pois tai lähde eri suuntaan. Kun metsäretkellä joku hädässään poikkeaa puskaan, Valma pyssyttää koko porukan. Vaikka se kirmailisi vapaana sinne tänne, se tietää missä kukin menee. Ja tien kotiin se tietää joskus liiankin päättäväisesti.

OLEN NÄHNYT ohjelman, jossa pari Valman lajitoveria oli työssään paimentamassa satapäistä lammaslaumaa. Määrätietoisesti ne ajoivat lauman kokoon haukhdellen ja viikuroivia tarvittaessa kintuista näykkien. Ajettuaan lampaat lampolaan, koirat heittivät vapaalle ja alkoivat leikkiä lam-

paiden kavereina.

Tällainenko on hyvä paimen? Pitää lauman koossa, huolehtii ettei kukaan jää pois eikä lähde omille teilleen. Pysähtyy vierelle, kun joku satuttaa itsensä eikä pääse eteenpäin. Kovistelee tarvittaessa, mutta tulee myös mukaan leikkeluihin. Ja katsoo aina niin laupiailla silmillään.

Jääkö sittenkin jotakin puuttumaan? Valma ei ruoki ketään, vaan odottaa ruokaansa tarkasti ajallaan. Ei se pure ruokkivaa kättä, mutta ärhentelee joskus kovastikin toisille koirille.

Valma kyllä huolehtii hellästi ja kanniskelee Karkkia, omaa nalleaan. Mutta pienintäkään karitsaa se ei jaksa kantaa.

Laumasta huolehtiminen ei välttämättä olekaan sitä, että haukumme ja näykimme lauman kokoon ja ajamme lampolaan. Pohjois-Norjassa käyneet tietävät, että siellä lampaat kulkevat vapaina. Kysyin kerran eräältä Sirmassa, Tenoa rannalla asuvalta lampurilta, miten ihmeessä hän saa koottua kaikki lampaansa syksyllä takaisin suojaan. Hän vastasi, että ei siitä ole erityistä huolta, sillä lampaat kyllä tietävät aikansa ja tulevat sitten omia hyviä reittejään takaisin kaukaakin.

KUVA JEESUKSESTA hyvänä paimenena on kaunis ja turvallinen. Kaipaamme hellää hoitoa. Hyvä paimen tuntee omansa nimeltä. Jo kasteessa hän on nimeltä kutsunut meidät omikseen.

Mihinkään emme voi mennä, etteikö paimen kulkisi edellä. Hän on pelastuksen portti. Siitä portista käyden voi vapaasti tulla ja mennä ja löytää laitumen. Hyvä paimen on tullut antaakseen omilleen elämän, yltäkylläisen elämän.

Pedot, autot ja louhikot uhkaavat vapaina kulkevia lampaita. Olisi helppoa vain olla ja kököttää paikoillaan paimenen sylissä. Mutta meidät lähetetään etsimään laitumia ja elämään keskellä maailmaa. Mieltäni on paljon askarruttanut ja viehättänyt erään Huub Oosterhuisin tekstin ajatus: kirkon tehtävä on auttaa ihmisiä heidän iloonsa.

Turvallisuus ei ole sitä, että elämme rauhassa turvamuurien takana turvakameroiden valvoessa, ovet visusti lukituina. Usko on luottamusta siihen, että Kristus on kanssamme kaikilla teillämme, kutsuu pois pimennosta iloitsemaan elämästä.

Ja kun aika on, hän on tie kotiin. ■

3.5.

JUMALAN KANSAN KOTI-IKÄVÄ

3. SUNNUNTAI PÄÄSIÄISESTÄ

Liturginen väri: valkoinen

Jh. 14:1–7

Virret: 105, 126, 619, 623, 229, 162:2, 3

Muuta musiikkia: RKV 277, 299, 319-322, 325, 577, ML 125, LKM 136, 175, 187, 195, 201, 202, Soinne: Tuonne, tuonne kaipaen, kansanlaulu: Täällä Pohjantähden alla, 1400-l: Mä lailla isiemme (Hymnale), Hulkkonen: Kohottakaa Jumalalle riemuhuuto (Kv. motetteja, SKML), Hyvönen: Älköön teidän sydämenne (Kv. motetteja, SKML), Schein: Jotka kyynelein kylvävät (Fazer), Klemetti: Ne, jotka kyynelein kylvävät (Kirkkokuorolauluja IV)

Tie ja päämäärä

KALERVO SALO

TEKSTI ON papille tuttu. Käytetäänhän sitä usein hautajaisten yhteydessä. Teksti onkin tähän tilanteeseen lohduttavuutensa ja sielunhoidollisuutensa tähden hyvin soveltuva. Kaikki ei pääty kuolemaan, vaan kristityllä on toivo elämästä Isän kodissa.

Sydän merkitsee tekstissä tunteiden ja ajatusten tyyssijaa, siis koko ihmisen persoonallisuutta. Levottomuuteen ei ole mitään syytä. Pikemminkin usko ja syvä luottamus Jumalaan ja Jeesukseen riittää.

Toisinaan huolten ahdistamassa elämässä tällainen luottamus kantaa eteenpäin. Aina emme ymmärrä kärsimystä tai sen perimmäistä syytä. Eivät opetuslapsetkaan alun perin ymmärtäneet, miksi Jeesus ristiinnaulittiin. Tällaisina hetkinä usko voi antaa voimavaroja jaksaa elämässä eteenpäin.

Tavallisessa kodissa voi olla ahdasta. Väkimäärän tai perheen kasvaessa kaikille ei tahdo löytyä riittävästi tilaa. Hotelli on joskus täynnä ja lento-koneeseenkaan ei aina mahdu. Isän kodissa tila ei lopu kesken. Taivaassa on monta huonetta. Tilaa riittää jokaiselle.

Jeesus valmistaa omilleen asuinsijan kuin odotetulle vieralle. Jeesus tulee takaisin ja noutaa omansa luokseen. Sen jälkeen ikuinen yhdessäolo on mahdollinen. Maan päällä ei aina kaikille riitä tilaa, mutta taivaassa ei ole tällaista ongelmaa.

Jeesus siis menee meidän edeltämme valmistaakseen meille tien. Teksti edellyttää maailmaan historian joskus päättyvän. Kuva kertoo kristittyjen silloin olevan jälleen

yhdessä Jeesuksen kanssa.

TAIVAS ON Isän kodissa, siellä missä Jeesus on. Tie sinne pitäisi olla kaikille tuttu. Jeesus on jo evankeliumissa edellä kertonut omilleen toimintansa päämäärästä. Siksi opetuslasten tulisi jo käsittää, mistä kristillisyydessä oikein on kysymys

Tuomas saa tekstissä esittää tyhmän kysymyksen esittäjää. Hän esittää rehellisen epäilynsä eikä tyydy vastauksiin, joita ei täysin kykene ymmärtämään. Toisaalta juuri tämä epäilevä kysymys antoi tilaisuuden ytimekkäälle vastaukselle.

Tie taivaan kotiin kulkee Jeesuksen kautta. Muuta reittiä ei ole olemassa. Lunastaja on sekä tie että päämäärä. Hänen sanoissaan ja toiminnassaan Jumalan todellisuus näytetty ihmislle. Jeesus lahjoittaa omilleen ikuisen elämän.

JEEBUS SANOO siis itse olevansa tie Isän luo. Kuvittele vaikkapa olevasi itsellesi oudossa kaupungissa kysymässä neuvoa päästäksesi perille johonkin kohteeseen. Vaikka saat hyvät ohjeet, perille pääsy ei ole aivan taattu. Mikäli reitti on monimutkainen, todennäköisesti jossain vaiheessa eksyt. Oletkin kääntynyt jostain risteyksestä väärään suuntaan.

Jos taas neuvoja onkin valmis istumaan autoosi, hän kykenee johdattamaan sinut täsmällisesti oikeaan paikkaan. Jeesus toimii juuri näin. Hän itse on reitin neuvoja, joka koko ajan johdattaa oikeaan suuntaan. Tässä on perimmäinen syy, miksi kristityn ei tarvitse olla sydämessään levoton. Jeesus on valmis johdattamaan perille saakka.

Se, joka tuntee Pojan, saa tuntea myös Isän. Taivaallisen Isän lähettämä Poika kertoo lähettäjästään. Pelastuksen, taivaallisen Isän tuntemisen hetki on jo käsillä. Sitä ei tarvitse odottaa. Jumalan Pojan tunteminen riittää pelastukseen.

Kristillistä uskoa toisinaan on kritisoitu siitä, että siinä keskitytään liiaksi tuonpuoleisuuteen, jolloin tämän maailman asiat unohtuvat. Kristillinen usko ei kuitenkaan merkitse maallisten asioiden unohtamista. Pikemminkin vakaumuksemme haastaa muuttamaan asioita siellä, missä ihmisarvoa sorrettaan tai poljetaan. Kristillinen usko haastaa muutokseen, yhteisen hyvän etsintään ja toteuttamiseen.

Toisaalta kristillinen usko ei keskity ainoastaan tämän maailman asioihin. Muutoin olisimme ihmisistä surkuteltavimpia (1. Kr. 15:19). Kristillisyyttä pitää esillä tasapainoisesti sekä tämän elämän hyvän etsintää että tuonpuoleista ulottuvuutta.

Toisinaan kristittyjen elämässä tai opetuksessa toinen osa on korostunut. Silti on hyvä havaita varhaiskristillisen kirkon usko. Meille on valmistettu huone Isän kodissa.

Juuri tästä syystä meidät myös on kutsuttu toimimaan uskollisesti omassa kutsumustehtävässämme. ■

KIRJOITTAJAT

Pauliina Kainulainen
Tutkija, TT, Kontiolahti

Jani Kairavuo
Nuorisopappi, Turun tuomiokirkkoseurakunta

Sanna Kiviluoto
Pohjois-Saksan suomalainen pappi

Ilkka Raittila
Kappalainen, Joensuun seurakunta

Kalervo Salo
Kirkkoherra, dosentti, Leppävaaran seurakunta

VIRRET JA MUSIIKKI

Jari Piikki
Kanttori, Juvan seurakunta

TEKSTIN LYHENTEITÄ

numero viittaa laulun numeroon (tai sivunumeroon)

VKL = Virsikirjan jumalanpalvelusliite

RKV = Ruotsin kirkon virsikirja

LKM = Laula kaikki maa

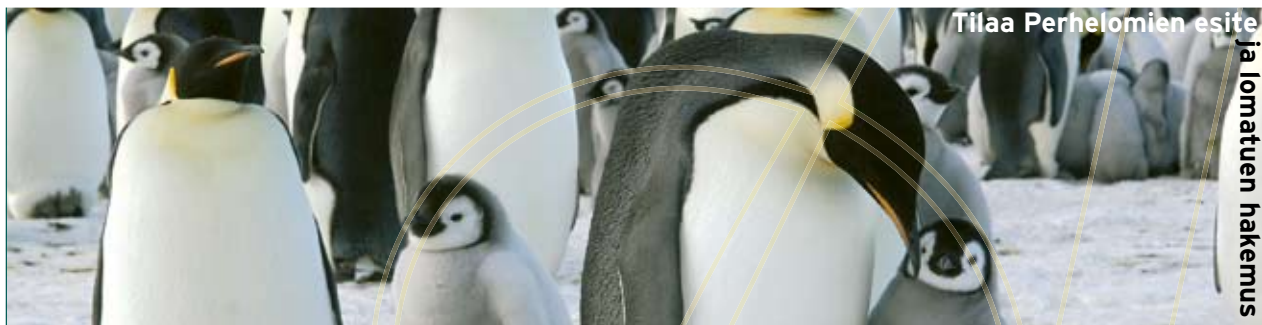
LV = Lasten virsi

NSV = Nuoren seurakunnan veisukirja

ML = Messulauluja

YK = Yhteiskustannus

PR = KJM:n proprium-aineisto

Perheen kanssa lomalle

A
lomat

Perhelomalla riittää tekemistä ja kaikki viihtyvät. Tarjolla on monia hyviä lomakohteita kylpylöissä, hotelleissa, urheiluopistoilla ja lomakeskuksissa.

Haettavat kesän lomaviikot ovat 23-35.

Hae lomaa ja lomatukea 14.4.2009 mennessä.

- ✚ Perinteiset perhelomat, lomatuki on 170 euroa/aikuinen, lapset 6-16-vuotta 85 euroa, alle 6-vuotiaat maksutta.
- ✚ Nuoret perheet -lomat, omavastuu 100 euroa/aikuinen, lapset 6-16-vuotta 80 euroa, alle 6-vuotiaat maksutta.
- ✚ Koululaisperheiden ryhmäperhelomat, omavastuu 120 euroa/aikuinen, lapset 6-16-vuotta 90 euroa, alle 6-vuotiaat maksutta.

A-lomat ry | Ratamestarinkatu 11 00520 Helsinki | puh. 020 111 2770 (arkisin 9-12) faksi (09) 145 706 | info@a-lomat.fi

**AKAVAN KIRKOLLISET AMMATILIITOT —
KYRKLIGA FACKFÖRBUND INOM AKAVA AKI R.Y.**
Perustettu 1.1.2005

**SUOMEN KIRKON PAPPISLIITTO
FINLANDS KYRKAS PRÄSTFÖRBUND R.Y.**
www.pappisliitto.fi, pappisliitto@akiliitot.fi
Perustettu 14.1.1918

Puheenjohtaja, Pappisliitto
Jukka Huttunen
Espoon seurakuntayhtymän yhteisen
seurakuntatöiden päällikkö, TM
Puh. (09) 8050 2330
GSM 040 544 1695
jukka.huttunen@evl.fi

Puheenjohtaja, AKI
Mikael Helenelund

**SUOMEN KANTTORI-URKURIILITTO
FINLANDS KANTOR-ORGANISTFÖRBUND R.Y.**
www.skul.fi
kanttori-urkuriliitto@akiliitot.fi
Perustettu 15.6.1907

**Puheenjohtaja, AKI
Puheenjohtaja, Kanttori-urkuriliitto**
Mikael Helenelund
Kantor i Borgå svenska domkyrkoför-
samling, FM
Puh. 040 584 9952
mikael.helenelund@evl.fi

AKIN TOIMISTO

Akavatalo, Rautatieläisenkatu 6,
00520 Helsinki
Avoimna arkin klo 9–15
Puh. (09) 150 2453, faksi (09) 148 5875
toimisto@akiliitot.fi, www.akiliitot.fi

LAKIMIESPALVELUT AKIN JÄSENIILLE

Puhelinpalvelu työhön ja virkaan liittyvissä lakiasioissa: ti klo 9–12 varatuomari Anna-Maria Numminen
Puh. 050 463 8699
anna-maria.numminen@akiliitot.fi
Puhelinpalvelu yksityiselämän oikeusasioissa: arkin
klo 10–16 Asianajotoimisto Bützow
Puh. (09) 431 531.
Mainitse minkä liiton jäsen olet.

Toiminnanjohtaja
Esko Jossas, TT
Puh. (09) 150 2467
GSM 050 511 6683
esko.jossas@akiliitot.fi

Vesa Engström, teol. yo
Puh. (09) 150 2455
GSM 050 597 5231
vesa.engstrom@akiliitot.fi
Pappisliiton opiskelijatyö, neuvonta
opiskelijoiden harjoittelu-, mentoroin-
ti- ja työllistymiskysymyksissä

Apulaistoiminnanjohtajat

Annamari Jokinen, VTM
Puh. (09) 150 2445
GSM 040 865 6630
annamari.jokinen@akiliitot.fi
AKIn neuvottelu- ja luottamusmies-
toiminta, AKIn alaostastointa,
Kanttori-urkuriliiton hallinto, kanttori-
en ammatilliset asiat, palvelussuhde-
neuvonta

Merja Laaksamo, pastori, TM
Puh. (09) 150 2466
GSM 050 542 3664
merja.laaksamo@akiliitot.fi
Cruxin päätoimittaja, AKIn viestintä,
Pappisliiton hallinto, opintomatkat,
pappien ammatilliset asiat, palvelus-
suhdeneuvonta

Opiskelijasihteeri

Annukka Ruusula, kanttori, MuM
Puh. (09) 150 2455
GSM 050 518 4038
annukka.ruusula@akiliitot.fi
Kanttori-urkuriliiton opiskelijatoimin-
ta, neuvonta opiskelijoiden harjoitte-
lu- ja työllistymiskysymyksissä

Johdon assistentti
Tuula Anttonen, HSO-sihteeri
Puh. (09) 150 2453
tuula.anttonen@akiliitot.fi
AKIn hallinnon ja johdon sihteeri,
Pappisliiton hallintoelinten pöytäkir-
janpitäjä, matka- ja kokousjärjestelyt,
Internet-kotisivut

Toimistosihteerit

Tuula Kukkonen, yo-merkonomi
Puh. (09) 150 2446
tuula.kukkonen@akiliitot.fi
Jäsenyysasiat, alaostast, luottamus-
mieskurssit

Maija Jokitalo
Puh. (09) 150 2653
maija.jokitalo@akiliitot.fi
(Heli Meinolan vuorotteluvapaan
sijainen 25.8.2009 asti)
Cruxin toimitussihteeri, jäsenyysasiat,
opintomatkat

Anne Taanila
Puh. (09) 150 2657
anne.taanila@akiliitot.fi
Kirjanpito ja maksuliikenne

**DIAKONIAITYÖNTEKIJÖIDEN LIITTO DTL RY
DIAKONIARBETARNAS FÖRBUND DAF RF**
Perustettu 15.6.1958

Puheenjohtaja
Kaisa Rauma
Kaarinan seurakunnan johtava
diakoniatyöntekijä
GSM 040 341 7191
kaisa.rauma@evl.fi

LAKIMIESPALVELU DIAKONIAITYÖNTEKIJÖIDEN LIITON JÄSENIILLE

Yksityiselämän oikeusasioissa: arkin klo 10–16
Asianajotoimisto Bützow
Puh. (09) 431 531.
Mainitse liittosi ja jäsennumerosi.

DIAKONIAITYÖNTEKIJÖIDEN LIITON TOIMISTO
Akavatalo, Rautatieläisenkatu 6,
00520 Helsinki
Avoimna arkin klo 9–15
Faksi (09) 877 7397
toimisto@dtl.fi, www.dtl.fi

Toiminnanjohtaja
Riitta Hiedanpää, diakonissa,
terv. hoit.
Puh. (09) 150 2287
GSM 040 516 5557
riitta.hiedanpaa@dtl.fi
Liiton yleinen johto, edunvalvon-
ta- ja neuvottelutoiminta, hallin-
toelinten päätösten valmistelu,
esittely ja täytäntöönpano, pal-
velussuhdeneuvonta

Järjestösihteeri

Asta Turtiainen, diakonissa
Puh. (09) 150 2286
GSM 040 765 0477
asta.turtiainen@dtl.fi
Ammatilliset kysymykset, tiedot-
taminen, opiskelijatyö, alaostas-
toiminta

Toimistosihteerit

Pirjo Heikkinen, yo-merkonomi
Puh. (09) 150 2487
pirjo.heikkinen@dtl.fi
Jäsenyysasiat, kirjanpito, mak-
suliikenne, materiaalitilaukset,
mökkivaraukset

**ERITYISKOULUTETTUIJEN
TYÖTÖMYSSKASSA**

Asemamiehenkatu 2 C,
00520 Helsinki

Puh. (09) 7206 4343 ma-to klo 12–15
Faksi (09) 272 1212

erityiskoulutettujen.tk@erko.fi
www.erko.fi

Nuorisotyön uutuuskirjoja

ANTTI VUORI (TOIM.)

Elämän siiville Veisukirja

Uudistettu *Elämän siiville* – *Veisukirja* sisältää kaikkiaan 108 yhteislaulua nuoren seurakunnan käyttöön. Kirja on rikas sekoitus klassikoita ja parhaita uutuusia. Laulut ovat varustettu sointumerkein. Ovh. 12,90

HEIKKI KOTILA

Pieni rukouskirja

Kirja on laadittu yksittäisen rukouksen apuvälineeksi, mutta se pyrkii samalla liittämään yksittäisen rukoilijan kirkon ikiaikaisen rukouksen yhteyteen. Ovh. 16,90

HANNELE NUOJUA –
JONI KUMLANDER

Isosen eväsreppu

Kirja, jonka jokainen isonen tarvitsee. Teos sisältää kolme erilaista ryhmämateriaalia rippikoulukäyttöön. Lisäksi kirjassa on paljon muuta käytännönläheistä tietoa isoselle. Ovh. 15,90

ESKO MIETTINEN

Velhon uskontunnustus

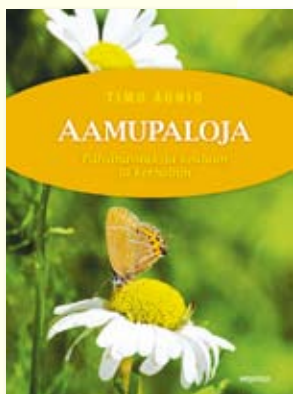
**Raamattu ja
fantasiakulttuuri
kohtaavat**

Fantasiakulttuuri käyttää paljon uskonnollisia teemoja. Kristitty fantasiakulttuurin harrastaja Esko Miettinen pohtii teoksessaan, millaista olisi Raamatun ja fantasiakulttuurin pohjalta nouseva hengellisyys. Ovh. 28,90

TIMO AUNIO

Aamupaloja Päivänavauksia kouluun ja kerhoihin

Valmiita päivänavauksia musiikkivinkeineen erilaisiin toimintapiireihin ja seurakunnan nuorisotyöntekijöiden työn apuvälineeksi. Ovh. 23,90

ROBERT L. SHORT

Tenavien evankeliumi

Kaikille arkipäivän teologiasta kiinnostuneille! Kirjassa lähestytään kristinuskoa Tenavat-sarjakuvista löytyvien viittausten kautta. Ovh. 23,90

Palautus: Akavan kirkolliset ammattiliitot
Rautatieläisenkatu 6
00520 Helsinki

.MK80

Kanttori-urkuriliiton, Pappisliiton ja
Diakoniatyöntekijöiden Liiton jäsen!

Huolehdiathan, että jäsenyytesi ammattiliitossa säilyy

MAKSAMALLA JÄSENMAKSUN varmistat jäsenyytesi liitossa ja Erityiskoulutettujen työttömyyskassassa. Lisäksi olet oikeutettu käyttämään liittojen tarjoamia jäsenetuja.

KUN VAIHDAT TYÖPAIKKAA, pyydä uusi valtakirja liitostasi.

KUN OLET POISSA TÖISTÄ esimerkiksi hoito-, virka- tai vuorotteluvapaan, työttömyyden, jatko-opintojen tai ulkomailla työskentelyn vuoksi, pyydä liitostasi pankkisiirtolomake jäsenmaksun maksamista varten.

LIITTOJEN YHTEYSTIEDOT ovat edellisellä aukeamalla.